

Obsah

IV *Informace*

INFORMACE ORGÁNŮ, INSTITUCÍ A JINÝCH SUBJEKTŮ EVROPSKÉ UNIE

Soudní dvůr Evropské unie

2014/C 409/01	Poslední publikace Soudního dvora Evropské unie v <i>Úředním věstníku Evropské unie</i>	1
---------------	---	---

V *Oznámení*

SOUDNÍ ŘÍZENÍ

Soudní dvůr

2014/C 409/02	Věc C-47/12: Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 11. září 2014 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Finanzgericht Köln – Německo) – Kronos International Inc. v. Finanzamt Leverkusen „Řízení o předběžné otázce — Články 49 SFEU a 54 SFEU — Svoboda usazování — Články 63 SFEU a 65 SFEU — Volný pohyb kapitálu — Daňové právní předpisy — Korporační daň — Právní úprava členského státu, která má zabránit dvojímu zdanění rozdělovaného zisku — Metoda zápočtu uplatňovaná na dividendy vyplácené společnostmi, které jsou rezidenty téhož členského státu, jako společnost-příjemce — Metoda osvobození od daně uplatňovaná na dividendy vyplácené společnostmi, které jsou rezidenty jiného členského státu než společnost-příjemce, nebo třetího státu — Rozdílné zacházení se ztrátami společnosti, která je příjemcem dividend“	2
---------------	--	---

2014/C 409/03	Spojené věci C-204/12 až C-208/12: Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 11. září 2014 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Rechtbank van eerste aanleg te Brussel – Belgie) – Essent Belgium NV v. Vlaamse Reguleringsinstantie voor de Elektriciteits- en Gasmarkt „Řízení o předběžné otázce — Regionální program podpory, v jehož rámci se zařízením nacházejícím se v dotyčném regionu, která vyrábí elektřinu z obnovitelných zdrojů energie, vydávají obchodovatelná zelená osvědčení — Povinnost dodavatelů elektřiny předložit každoročně příslušnému orgánu určitý počet osvědčení — Odmítnutí zohlednit záruky původu z jiných členských států Evropské unie a států, které jsou smluvními stranami Dohody o EHP — Správní pokuta v případě nepředložení osvědčení — Směrnice 2001/77/ES — Článek 5 — Volný pohyb zboží — Článek 28 ES — Články 11 a 13 Dohody o EHP — Směrnice 2003/54/ES — Článek 3“	3
2014/C 409/04	Věc C-382/12 P: Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 11. září 2014 – MasterCard, Inc., MasterCard International, Inc., MasterCard Europe SPRL v. Evropská komise, Banco Santander, SA, Royal Bank of Scotland plc, HSBC Bank plc, Bank of Scotland plc, Lloyds TSB Bank plc, MBNA Europe Bank Ltd, British Retail Consortium, EuroCommerce AISBL, Spojené království Velké Británie a Severního Irsku „Kasační opravný prostředek — Vzájemné kasační prostředky — Přípustnost — Článek 81 ES — Platební systémy využívající debetní karty, debetní karty s odloženou splatností (charge karty) a kreditní karty — Mnohostranně sjednané dispozičnív mezibankovní poplatky — Sdružení podniků — Omezení hospodářské soutěže z hlediska účinku — Kritérium soudního přezkumu — Pojem, vedlejší omezení — Objektivně nezbytný a přiměřený charakter — Přiměřené ‚srovnávací hypotézy‘ — Dvoustranné systémy — Zacházení s přílohami žaloby v prvním stupni“	4
2014/C 409/05	Věc C-525/12: Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 11. září 2014 – Evropská komise v. Spolková republika Německo „Nesplnění povinnosti státem — Životní prostředí — Směrnice 2000/60/ES — Rámec pro činnost Společenství v oblasti vodní politiky — Návratnost nákladů na vodohospodářské služby — Pojem ‚vodohospodářské služby‘“	5
2014/C 409/06	Věc C-527/12: Rozsudek Soudního dvora (pátého senátu) ze dne 11. září 2014 – Evropská komise v. Spolková republika Německo „Nesplnění povinnosti státem — Státní podpory neslučitelné s vnitřním trhem — Povinnost navrácení — Článek 108 odst. 2 SFEU — Nařízení (ES) č. 659/1999 — Článek 14 odst. 3 — Rozhodnutí Komise — Opatření, která musí přijmout členské státy“	5
2014/C 409/07	Věc C-602/12 P: Rozsudek Soudního dvora (sedmého senátu) ze dne 11. září 2014 – Gem-Year Industrial Co. Ltd, Jinn-Well Auto-Parts (Zhejiang) Co. Ltd v. Rada Evropské unie, Evropská komise, European Industrial Fasteners Institute AISBL (EIFI) „Kasační opravný prostředek — Dumping — Nařízení (ES) č. 384/96 — Článek 2 odst. 7 písm. c) první odrážka — Nařízení (ES) č. 2026/97 — Nařízení (ES) č. 91/2009 — Dovoz některých spojovacích prostředků ze železa nebo oceli pocházejících z Čínské lidové republiky — Status podniku působícího v tržním hospodářství — Náklady nejdůležitějších vstupů odrážející ve velké míře tržní hodnotu — Obecná státní podpora ocelářského odvětví — Účinek“	6
2014/C 409/08	Věc C-19/13: Rozsudek Soudního dvora (pátého senátu) ze dne 11. září 2014 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Consiglio di Stato – Itálie) – Ministero dell’Interno v. Fastweb SpA „Řízení o předběžné otázce — Veřejné zakázky — Směrnice 89/665/EHS — Článek 2d odst. 4 — Výklad a platnost — Přezkumná řízení v oblasti zadávání veřejných zakázek — Neúčinnost smlouvy — Vyloučení“	6
2014/C 409/09	Věc C-34/13: Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 10. září 2014 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Krajský soud v Prešove – Slovensko) – Monika Kušionová v. SMART Capital, a.s. „Řízení o předběžné otázce — Směrnice 93/12/EHS — Zneužívající klauzule — Smlouva o spotřebitelském úvěru — Článek 1 odst. 2 — Klauzule odrážející závazné právní ustanovení — Působnost směrnice — Článek 3 odst. 1, článek 4, čl. 6 odst. 1 a čl. 7 odst. 1 — Zajištění pohledávký zástavním právem k nemovitému majetku — Možnost výkonu tohoto zástavního práva prostřednictvím dražby — Soudní přezkum“	7

2014/C 409/10	Věc C-67/13 P: Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 11. září 2014 – Groupement des cartes bancaires (CB) v. Evropská komise, BNP Paribas, BPCE, původně Caisse Nationale des Caisses d'Épargne et de Prévoyance (CNCEP), Société générale SA „Kasační opravný prostředek — Hospodářská soutěž — Kartelové dohody — Článek 81 odst. 1 ES — Systém platebních karet ve Francii — Rozhodnutí sdružení podniků — Trh vydávání karet — Tarifní opatření použitelná na ‚nové účastníky‘ sdružení — Členské poplatky a tzv. mechanismy, regulace akviziční funkce‘ a, poplatků pro spící členy‘ — Pojem omezení hospodářské soutěže ‚z hlediska cíle‘ — Přezkum stupně škodlivosti pro hospodářskou soutěž“	8
2014/C 409/11	Věc C-88/13: Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 11. září 2014 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Cour de cassation – Belgie) – Philippe Gruslin v. Beobank SA, původně Citibank Belgium SA „Řízení o předběžné otázce — Svoboda usazování — Volný pohyb služeb — Subjekty kolektivního investování do převoditelných cenných papírů (SKIPCP) — Směrnice 85/611/EHS — Článek 45 — Pojem ‚platby podílníkům‘ — Vydávání osvědčení o vlastnictví registrovaných podílových jednotek na jméno podílníkům“	8
2014/C 409/12	Věc C-91/13: Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 11. září 2014 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Raad van State – Nizozemsko) – Essent Energie Productie BV v. Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid „Dohoda o přidružení EHS-Turecko — Článek 41 odst. 1 dodatkového protokolu a článek 13 rozhodnutí č. 1/80 — Působnost — Zavedení nových omezení svobody usazování, volného pohybu služeb a podmínek přístupu k zaměstnání — Zákaz — Volný pohyb služeb — Články 56 SFEU a 57 SFEU — Vysílání pracovníků — Státní příslušníci třetích států — Požadavek pracovního povolení pro poskytování pracovní síly“	9
2014/C 409/13	Věc C-92/13: Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 10. září 2014 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Hoge Raad der Nederlanden – Nizozemsko) – Gemeente 's-Hertogenbosch v. Staatssecretaris van Financiën „Řízení o předběžné otázce — Šestá směrnice o DPH — Článek 5 odst. 7 písm. a) — Zdanitelná plnění — Pojem ‚dodání za protiplnění‘ — První využití nemovitosti obcí, postavené na její účet a na jejím pozemku — Činnosti vykonávané jako orgán veřejné správy a jako osoba povinná k dani“	10
2014/C 409/14	Věc C-112/13: Rozsudek Soudního dvora (pátého senátu) ze dne 11. září 2014 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Oberster Gerichtshof – Rakousko) – A v. B a další „Článek 267 SFEU — Vnitrostátní ústava — Povinné incidenční řízení kontroly ústavnosti — Přezkum souladu vnitrostátního zákona jak s právem Unie, tak s vnitrostátní ústavou — Příslušnost a výkon soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech — Neexistence bydliště nebo známého místa pobytu žalovaného na území členského státu — Ujednání o příslušnosti v případě účasti žalovaného na řízení před soudem — Opatrovník žalovaného pro případ nepřítomnosti“	10
2014/C 409/15	Věc C-117/13: Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 11. září 2014 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Bundesgerichtshof – Německo) – Technische Universität Darmstadt v. Eugen Ulmer KG „Řízení o předběžné otázce — Směrnice 2001/29/ES — Autorské právo a práva s ním související — Výjimky a omezení — Článek 5 odst. 3 písm. n) — Užití děl nebo jiných předmětů ochrany pro účely výzkumu nebo soukromého studia — Kniha zpřístupněná jednotlivcům prostřednictvím k tomu určených zařízení ve veřejně přístupné knihovně — Pojem díla, které není ‚předmětem prodeje nebo licenčních podmínek [které nepodléhá prodejním nebo licenčním podmínkám]‘ — Právo knihovny digitalizovat dílo, které je součástí její sbírky, aby jej zpřístupnila uživatelům prostřednictvím k tomu určených zařízení — Zpřístupnění díla prostřednictvím k tomu určených zařízení, která umožňují jeho tisk na papír nebo jeho ukládání na USB klíč“	11
2014/C 409/16	Věc C-152/13: Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 10. září 2014 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Finanzgericht Düsseldorf – Německo) – Holger Forstmann Transporte GmbH & Co. KG v. Hauptzollamt Münster „Řízení o předběžné otázce — Daně — Směrnice 2003/96/ES — Zdanění energetických produktů a elektřiny — Výjimky — Energetické produkty nacházející se v běžných nádržích užitkových motorových vozidel a určené k použití jako pohonné hmoty pro tato vozidla — Pojem ‚běžná nádrž‘ ve smyslu čl. 24 odst. 2 této směrnice — Nádrže zabudované karosářským podnikem nebo autorizovaným prodejcem výrobce“	12

2014/C 409/17	Věc C-219/13: Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 11. září 2014 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Korkein hallinto-oikeus – Finsko) – řízení zahájené na návrh K Oy „Řízení o předběžné otázce — Společný systém daně z přidané hodnoty — Směrnice 2006/112/ES — Článek 98 odst. 2 — Příloha III bod 6 — Snížená sazba DPH použitelná pouze na knihy tištěné na papíře — Knihy vydávané na jiných fyzických nosičích nežli papíru, podléhající základní sazbě DPH — Daňová neutralita“	13
2014/C 409/18	Věc C-270/13: Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 10. září 2014 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Consiglio di Stato – Itálie) – Iraklis Haralambidis v. Calogero Casilli „Řízení o předběžné otázce — Volný pohyb pracovníků — Článek 45 odst. 1 a 4 SFEU — Pojem, pracovník“ — Zaměstnání v orgánech veřejné správy — Funkce předsedy přístavního orgánu — Účast na výkonu veřejné moci — Podmínka státní příslušnosti“	13
2014/C 409/19	Věc C-277/13: Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 11. září 2014 – Evropská komise v. Portugalská republika „Nesplnění povinnosti státem — Směrnice 96/67/ES — Článek 11 — Letecká doprava — Služby pozemního odbavování — Výběr poskytovatelů“	14
2014/C 409/20	Věc C-291/13: Rozsudek Soudního dvora (sedmého senátu) ze dne 11. září 2014 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Eparchiako Dikastirio Lefkosias – Kypr) – Sotiris Papasavvas v. O Fileleftheros Dimosia Etaireia Ltd a další „Řízení o předběžné otázce — Směrnice 2000/31/ES — Působnost — Spor týkající se pomluvy“	14
2014/C 409/21	Věc C-328/13: Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 11. září 2014 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Oberster Gerichtshof – Rakousko) – Österreichischer Gewerkschaftsbund v. Wirtschaftskammer Österreich – Fachverband Autobus-, Luftfahrt- und Schifffahrtsunternehmen „Řízení o předběžné otázce — Směrnice 2001/23/ES — Zachování práv zaměstnanců v případě převodů podniků, provozoven nebo částí podniků nebo závodů — Povinnost nabyvatele zachovat pracovní podmínky sjednané kolektivní smlouvou až do vstupu jiné kolektivní smlouvy v platnost — Pojem, kolektivní smlouva“ — Vnitrostátní právní úprava, která stanoví, že vypovězená kolektivní smlouva je účinná až do nabytí účinnosti jiné smlouvy“	15
2014/C 409/22	Věc C-394/13: Rozsudek Soudního dvora (devátého senátu) ze dne 11. září 2014 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Nejvyššího správního soudu – Česká republika) – Ministerstvo práce a sociálních věcí v. B. „Řízení o předběžné otázce — Sociální zabezpečení migrujících pracovníků — Nařízení (EHS) č. 1408/71 a nařízení (ES) č. 883/2004 — Použitelné vnitrostátní předpisy — Určení členského státu příslušného k poskytování rodinné dávky — Situace, kdy migrující pracovník a jeho rodina žijí v členském státě, kde se nachází střed jejich zájmů a kde byla pobírána rodinná dávka — Žádost o rodinnou dávku v členském státě původu po zániku nároku na dávky v členském státě bydliště — Vnitrostátní právní úprava členského státu původu, podle které se takové dávky poskytují osobám, které jsou v tomto státě hlášeny k trvalému pobytu“	16
2014/C 409/23	Věc C-423/13: Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 10. září 2014 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas – Litva) – „Vilniaus energija“ UAB v. Lietuvos metrologijos inspekcijos Vilniaus apskrities skyrius „Řízení o předběžné otázce — Volný pohyb zboží — Opatření s rovnocenným účinkem — Směrnice 2004/22/ES — Metrologická ověření měřících systémů — Vodoměr na teplou vodu splňující všechny požadavky této směrnice, který je připojen k zařízení pro dálkový (telemetrický) přenos údajů — Zákaz používat tento vodoměr bez předchozího metrologického ověření systému“	17

2014/C 409/24	Věc C-489/13: Rozsudek Soudního dvora (sedmého senátu) ze dne 11. září 2014 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Hof van beroep te Antwerpen – Belgie) – Ronny Verest, Gaby Gerards v. Belgische Staat „Řízení o předběžné otázce — Daň z příjmů — Právní úprava zamezení dvojímu zdanění — Zdanění příjmů z nemovitostí dosažených v jiném členském státě než v členském státě bydliště — Metoda osvobození od daně s výhradou progresivity v členském státě bydliště — Rozdílné zacházení s nemovitostmi nacházejícími se v členském státě bydliště a v jiném členském státě“	17
2014/C 409/25	Věc C-491/13: Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 10. září 2014 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Verwaltungsgericht Berlin – Německo) – Mohamed Ali Ben Alaya v. Bundesrepublik Deutschland „Řízení o předběžné otázce — Prostor svobody, bezpečnosti a práva — Směrnice 2004/114/ES — Články 6, 7 a 12 — Podmínky přijímání státních příslušníků třetích zemí za účelem studia — Odmítnutí přijmout osobu, která splňuje podmínky stanovené uvedenou směrnicí — Prostor příslušných orgánů pro uvážení“	18
2014/C 409/26	Spojené věci C-94/13 P, C-95/13 P, C-136/13 P, C-174/13 P, C-180/13 P, C-191/13 P a C-246/13 P: Usnesení Soudního dvora (desátého senátu) ze dne 4. září 2014 – Cooperativa tra i Lavoratori della Piccola Pesca di Pellestrina Soc. coop. arl a další (C-94/13 P), Alfier Costruzioni Srl a další (C-95/13 P), Cooperativa Mare Azzurro Socialpesca Soc. coop. arl, dříve Cooperativa Mare Azzurro Soc. coop. arl, Cooperativa vongolari Sottomarina Lido Soc. coop. arl (C-136/13 P), Axitea SpA, dříve La Vigile San Marco SpA (C-174/13 P), Vetrai 28 Srl, dříve Barovier & Toso vetrerie artistiche riunite Srl a další (C-180/13 P), Confindustria Venezia, dříve Unione degli industriali della provincia di Venezia (Unindustria) a další (C-191/13 P), Manutencoop Società Cooperativa, dříve Manutencoop Soc. coop. arl a Astrocoop Universale Pulizie, Manutenzioni e Trasporti Soc. coop. arl, (Itálie) (C-246/13 P) v. Cooperativa Pescatori di San Pietro in Volta Soc. coop. arl a další, Italská republika, Evropská komise „Kasační opravný prostředek — Státní podpory — Podpory poskytnuté podnikům usazeným na území Benátek a Chioggia — Článek 181 jednacího řádu Soudního dvora“	19
2014/C 409/27	Věc C-145/13 P: Usnesení Soudního dvora (desátého senátu) ze dne 4. září 2014 – Ghezzi Giovanni & C. Snc di Ghezzi Maurizio & C. v. Cooperativa Mare Azzurro Socialpesca Soc. coop. arl, dříve Cooperativa Mare Azzurro Soc. coop. rl, Cooperativa vongolari Sottomarina Lido Soc. coop. rl, Evropská komise „Kasační opravný prostředek — Státní podpory — Podpory poskytované podnikům usazeným na území Benátek a Chioggia — Článek 181 jednacího řádu Soudního dvora“	20
2014/C 409/28	Věci C-227/13 až C-239/13 P: Usnesení Soudního dvora (desátého senátu) ze dne 4. září 2014 – Albergo Quattro Fontane Snc (C-227/13 P), Hotel Gabrielli Srl, původně Hotel Gabrielli Sandwirth SpA (C-228/13 P), GE.AL.VE. Srl (C-229/13 P), Metropolitan SpA, původně Metropolitan Srl (C-230/13 P), Hotel Concordia Srl, původně Hotel Concordia Snc (C-231/13 P), Società per l'industria alberghiera (SPLIA) (C-232/13 P), Principessa Srl, v likvidaci (C-233/13 P), Albergo Saturnia Internazionale SpA (C-234/13 P), Savoia e Jolanda Srl (C-235/13 P), Biasutti Hotels Srl, původně Hotels Biasutti Snc (C-236/13 P), Ge.A.P. Srl (C-237/13 P), Rialto Inn Srl (C-238/13 P) a Bonvecchiati Srl (C-239/13 P) v. Comitato „Venezia vuole vivere“, Manutencoop Società Cooperativa, původně Manutencoop Soc. coop. arl a Astrocoop Universale Pulizie, Manutenzioni e Trasporti Soc. coop. arl, Albergo ristorante „All'Angelo“ Snc a Evropská komise „Kasační opravný prostředek — Státní podpory — Podpory poskytované podnikům usazeným na území Benátek a Chioggie — Článek 181 jednacího řádu Soudního dvora“	21
2014/C 409/29	Věc C-288/13 P: Usnesení Soudního dvora (osmého senátu) ze dne 4. září 2014 – Rütgers Germany GmbH, Rütgers Belgium NV, Deza, a.s., Industrial Química del Nalón, SA, Bilbaína de Alquitranes, SA v. Evropská agentura pro chemické látky (ECHA) „Kasační opravný prostředek — Článek 181 jednacího řádu Soudního dvora — Nařízení (ES) č. 1907/2006 (nařízení REACH) — Článek 59 a příloha XIII — Označení anthracenového oleje jakožto látky vzbuzující mimořádné obavy, která musí podléhat povolovacímu řízení — Rovné zacházení“	21

2014/C 409/30	Věc C-289/13 P: Usnesení Soudního dvora (osmého senátu) ze dne 4. září 2014 – Cindu Chemicals BV, Deza, a.s., Koppers Denmark A/S, Koppers UK Ltd v. Evropská agentura pro chemické látky (ECHA), Evropská komise „Kasační opravný prostředek — Článek 181 jednacího řádu Soudního dvora — Nařízení (ES) č. 1907/2006 (nařízení REACH) — Článek 59 a příloha XIII — Identifikace anthracenového oleje s nízkým obsahem anthracenu jako látky vzbuzující mimořádné obavy, která musí být podrobena povolovacímu postupu — Rovné zacházení“	22
2014/C 409/31	Věc C-290/13 P: Usnesení Soudního dvora (osmého senátu) ze dne 4. září 2014 – Rütgers Germany GmbH, Rütgers Belgium NV, Deza, a.s., Koppers Denmark A/S, Koppers UK Ltd v. Evropská agentura pro chemické léky (ECHA) „Kasační opravný prostředek — Článek 181 jednacího řádu Soudního dvora — Nařízení (ES) č. 1907/2006 (nařízení REACH) — Článek 59 a příloha XIII — Identifikace anthracenového oleje (anthracenová pasty) jako látky vzbuzující zvláště velké obavy, která má podléhat postupu povolování — Rovné zacházení“	22
2014/C 409/32	Spojené věci C-379/13 P až C-381/13 P: Usnesení Soudního dvora (devátého senátu) ze dne 10. července 2014 – Associação de Empresas de Construção e Obras Públicas e Serviços (Aecops) v. Evropská komise „Kasační opravný prostředek — Rozhodnutí 83/673/EHS — Nařízení (EHS) č. 2950/83 — Evropský sociální fond — Vzdělávací činnost — Snížení původně poskytnutého příspěvku — Nařízení (ES, Euratom) č. 2988/95 — Ochrana finančních zájmů Evropských společenství“	23
2014/C 409/33	Věc C-435/13 P: Usnesení Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 17. července 2014 – Erich Kastenholz v. Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory), Qwatchme A/S „Kasační opravný prostředek — Nařízení (ES) č. 6/2002 — (Průmyslové) vzory Společenství — Články 4 až 6, 25, odst. 1 písmena b) a f), jakož i článek 52 — Zapsaný (průmyslový) vzor Společenství představující číselníky hodinek — Starší (průmyslový) vzor Společenství — Návrh na prohlášení neplatnosti“	23
2014/C 409/34	Věc C-490/13 P: Usnesení Soudního dvora (osmého senátu) ze dne 17. července 2014 – Cytochroma Development, Inc. v. Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) „Kasační opravný prostředek — Článek 181 jednacího řádu Soudního dvora — Ochranná známka Společenství — Námitkové řízení — Článek 169 odst. 1 jednacího řádu — Kasační opravný prostředek, který nesměřuje proti výroku napadeného rozsudku — Zjevně nepřipustný kasační opravný prostředek“	24
2014/C 409/35	Věc C-505/13: Usnesení Soudního dvora (devátého senátu) ze dne 17. července 2014 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Administrativen sad – Varna – Bulharsko) – Levent Redzheb Yumer v. Direktor na Teritorialna direktsia na Natsionalna agentsia za prihodite – Varna „Daň z příjmů — Článek 2 SEU — Články 20 a 21Listiny základních práv Evropské unie — Zásady právní jistoty, efektivity a proporcionality — Právo na snížení daně z příjmů zemědělců — Vyloučení fyzických osob vykonávajících činnost zemědělce — Provedení unijního práva — Neexistence — Zjevná nepřislusnost Soudního dvora“	24
2014/C 409/36	Věc C-509/13 P: Usnesení Soudního dvora (šestého senátu) ze dne 4. září 2014 – Metropolis Inmobiliarias y Restauraciones, SL v. Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory), MIP Metro Group Intellectual Property GmbH & Co. KG „Kasační opravný prostředek — Ochranná známka Společenství — Nařízení (ES) č. 40/94 — Přihláška obrazové ochranné známky obsahující slovní prvek, METRO' modré a žluté barvy — Námitky majitele obrazové ochranné známky Společenství vyvedené v barvách a obsahující slovní prvek, GRUPOMETROPOLIS' — Zamítnutí námitek“	25
2014/C 409/37	Věc C-535/13: Usnesení Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 17. července 2014 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Monomeles Protodikeio Athinon – Řecko) – Honda Giken Kogyo Kabushiki Kaisha v. Maria Patmanidi AE „Řízení o předběžné otázce — Článek 99 jednacího řádu Soudního dvora — Ochranné známky — Právo majitele ochranné známky bránit prvnímu uvedení výrobků označených touto ochrannou známkou na trh v Evropském hospodářském prostoru (EHP) bez jeho souhlasu“	25

2014/C 409/38	Věc C-152/14: Usnesení Soudního dvora (osmého senátu) ze dne 4. září 2014 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Consiglio di Stato – Itálie) – Autorità per l'energia elettrica e il gas v. Antonella Bertazzi a další „Řízení o předběžné otázce — Článek 99 jednacího řádu Soudního dvora — Sociální politika — Směrnice 1999/70/ES — Rámcová dohoda o pracovních poměrech na dobu určitou uzavřená mezi organizacemi UNICE, CEEP a EKOS — Ustanovení 4 — Pracovní smlouvy na dobu určitou ve veřejném sektoru — Postup stabilizace — Přijímání zaměstnanců na dobu určitou jakožto statutárních úředníků bez otevřeného výběrového řízení — Určení seniority — Nezhlednění odpracovaných let v rámci pracovních smluv na dobu určitou — Zásada zákazu diskriminace“	26
2014/C 409/39	Věc C-303/14: Žaloba podaná dne 24. června 2014 – Evropská komise v. Polská republika	27
2014/C 409/40	Věc C-407/14: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Juzgado de lo Social número 1 de Córdoba (Španělsko) dne 27. srpna 2014 – María Auxiliadora Arjona Camacho v. Securitas Seguridad España, S.A.	28
2014/C 409/41	Věc C-410/14: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Oberlandesgericht Düsseldorf (Německo) dne 29. srpna 2014 – Dr. Falk Pharma GmbH v. DAK-Gesundheit	29
2014/C 409/42	Věc C-446/14 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 25. září 2014 Spolkovou republikou Německo proti rozsudku Tribunálu (pátého senátu) vydanému dne 16. července 2014 ve věci T-295/12, Spolková republika Německo v. Evropská komise.	29
2014/C 409/43	Věc C-240/13: Usnesení předsedy Soudního dvora ze dne 18. srpna 2014 – Evropská komise v. Estonská republika, podporovaná Spolkovou republikou Německo, Belgickým královstvím, Nizozemským královstvím, Spojeným královstvím Velké Británie a Severního Irsku, Polskou republikou, Finskou republikou, Švédským královstvím	31
2014/C 409/44	Věc C-241/13: Usnesení předsedy Soudního dvora ze dne 18. srpna 2014 – Evropská komise v. Estonská republika, podporovaná: Spolkovou republikou Německo, Belgickým královstvím, Nizozemským královstvím, Spojeným královstvím Velké Británie a Severního Irsku, Polskou republikou, Finskou republikou, Švédským královstvím	31
2014/C 409/45	Věc C-118/14: Usnesení předsedy Soudního dvora ze dne 8. července 2014 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Amtsgericht Rüsselsheim – Německo) – Peggy Kieck v. Condor Flugdienst GmbH	31
2014/C 409/46	Věc C-119/14: Usnesení předsedy Soudního dvora ze dne 10. července 2014 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Amtsgericht Rüsselsheim – Německo) – Henricus Cornelis Maria Niessen, Angelique Francisca Niessen Steeghs, Melissa Alexandra Johanna Niessen, Kenneth Gerardus Henricus Niessen v. Condor Flugdienst GmbH.	32

Tribunál

2014/C 409/47	Věc T-534/11: Rozsudek Tribunálu ze dne 7. října 2014 – Schenker v. Komise „Přístup k dokumentům — Nařízení (ES) č. 1049/2001 — Správní spis a konečné rozhodnutí Komise týkající se kartelové dohody, nedůvěrná verze tohoto rozhodnutí — Odepření přístupu — Povinnost konkrétního a individuálního zkoumání — Výjimka týkající se ochrany obchodních zájmů třetí osoby — Výjimka týkající se ochrany cílů vyšetřování — Převažující veřejný zájem“	33
2014/C 409/48	Věc T-300/12: Rozsudek Tribunálu ze dne 8. října 2014 – Lidl Stiftung v. OHIM – A Colmeia do Minho (FAIRGLOBE) „Ochranná známka Společenství — Námitkové řízení — Přihláška obrazové ochranné známky Společenství FAIRGLOBE — Starší národní slovní ochranné známky GLOBO — Relativní důvod pro zamítnutí zápisu — Absence skutečného užívání starších ochranných známek — Článek 42 odst. 2 a 3 nařízení (ES) č. 207/2009 — Pravidlo 22 odst. 3 a 4 nařízení (ES) č. 2868/95“	34

2014/C 409/49	Věc T-531/12: Rozsudek Tribunálu ze dne 7. října 2014 – Tifosi Optics v. OHIM – Tom Tailor (T) „Ochranná známka Společenství — Řízení o námitce — Přihláška obrazové ochranné známky Společenství T — Starší obrazová ochranná známka Společenství T — Relativní důvod pro zamítnutí — Nebezpečí záměny — Článek 8 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 207/2009“	34
2014/C 409/50	Věc T-39/13: Rozsudek Tribunálu ze dne 3. října 2014 – Cezar v. OHIM – Poli-Eco (Insert) „(Průmyslový) vzor Společenství — Řízení o prohlášení neplatnosti — (Průmyslový) vzor Společenství představující vložku — Starší (průmyslový) vzor — Novost — Individuální povaha — Viditelné znaky součásti složeného výrobku — Posouzení (staršího) průmyslového vzoru — Články 3, 4, 5 a 6 a čl. 25 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 6/2002“	35
2014/C 409/51	Věc T-77/13: Rozsudek Tribunálu ze dne 8. října 2014 – Laboratoires Polive v. OHIM – Arbora & Ausonia (DODIE) „Ochranná známka Společenství — Námitkové řízení — Přihláška slovní ochranné známky Společenství DODIE — Starší národní slovní ochranná známka DODOT — Relativní důvody pro zamítnutí — Neexistence nebezpečí záměny — Článek 8 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 207/2009 — Pravomoc změnit rozhodnutí“	36
2014/C 409/52	Věci T-122/13 a T-123/13: Rozsudek Tribunálu ze dne 8. října 2014 – Laboratoires Polive v. OHIM – Arbora & Ausonia (dodie) „Ochranná známka Společenství — Námitkové řízení — Přihláška obrazové ochranné známky Společenství dodie — Starší národní slovní ochranné známky DODOT — Relativní důvod pro zamítnutí zápisu — Neexistence nebezpečí záměny — Článek 8 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 207/2009“	36
2014/C 409/53	Věc T-333/10: Usnesení Tribunálu ze dne 17. září 2014 – ATC a další v. Komise „Mimosmluvní odpovědnost — Dovoz ptáků — Dohoda o částkách náhrady škody — Nevydání rozhodnutí ve věci samé“	37
2014/C 409/54	Věc T-34/11: Usnesení Tribunálu ze dne 16. září 2014 – Canon Europa v. Komise „Žaloba na neplatnost — Celní unie — Společný celní sazebník — Celní a statistická nomenklatura — Zařazení do kombinované nomenklatury — Sazební podpoložky — Celní sazby uplatňované na zboží zařazené do uvedených sazebních podpoložek — Nařizovací akt vyžadující přijetí prováděcích opatření — Nepřípustnost“	38
2014/C 409/55	Věc T-35/11: Usnesení Tribunálu ze dne 16. září 2014 – Kyocera Mita Europe v. Komise „Žaloba na neplatnost — Celní unie — Společný celní sazebník — Celní a statistická nomenklatura — Zařazení v kombinované nomenklatuře — Podpoložky sazebníku — Celní sazby uplatňované na zboží zařazené do těchto podpoložek sazebníku — Regulační akt obsahující prováděcí opatření — Nepřípustnost“	38
2014/C 409/56	Věc T-519/12: Usnesení Tribunálu ze dne 10. září 2014 – mobile.international v. OHIM – Komise (PL mobile.eu) „Ochranná známka Společenství — Návrh na prohlášení neplatnosti — Zpětvzetí návrhu na prohlášení neplatnosti — Nevydání rozhodnutí ve věci samé“	39
2014/C 409/57	Věc T-3/13: Usnesení Tribunálu ze dne 29. září 2014 – Ronja v. Komise „Žaloba na neplatnost — Přístup k dokumentům — Nařízení (ES) č. 1049/2001 — Dokumenty, k jejichž výměně došlo v rámci stížnosti týkající se provedení směrnice 2001/37/ES — Dokumenty pocházející z členského státu — Nesouhlas vyjádřený členským státem — Částečné odepření přístupu — Rozhodnutí o poskytnutí úplného přístupu v návaznosti na organizační procesní opatření — Nevydání rozhodnutí ve věci samé — Dokumenty pocházející z Komise — Rozhodnutí o poskytnutí úplného přístupu — Situace, kdy Komise nezahájila řízení pro nesplnění povinnosti vůči Rakousku — Nepřípustnost“	40
2014/C 409/58	Věc T-178/13: Usnesení Tribunálu ze dne 23. září 2014 – Jaczewski v. Komise „Žaloba na neplatnost — Zemědělství — Právní zájem na podání žaloby — Právní akt s obecnou působností [nařizovací akt] vyžadující přijetí prováděcích opatření — Nedostatek osobního dotčení — Nepřípustnost“	41

2014/C 409/59	Věc T-354/13: Usnesení Tribunálu ze dne 10. září 2014 – Zentralverband des Deutschen Bäckerhandwerks v. Komise „Žaloba na neplatnost — Chráněné zeměpisné označení ‚Kołocz śląski‘ nebo ‚Kołacz śląski‘ — Zamítnutí návrhu na zrušení zápisu — Akt, který nelze napadnout žalobou — Nepřípustnost“	41
2014/C 409/60	Věc T-650/13: Usnesení Tribunálu ze dne 10. září 2014 – Lomnici v. Parlament „Žaloba na neplatnost — Petice adresovaná Evropskému parlamentu týkající se nového slovenského zákona o státním občanství — Petice prohlášená za přípustnou — Rozhodnutí o zastavení řízení — Akt, který nelze napadnout žalobou — Nepřípustnost“	42
2014/C 409/61	Věc T-698/13 P: Usnesení Tribunálu ze dne 18. září 2014 – Marcuccio v. Komise „Kasační opravný prostředek — Veřejná služba — Úředníci — Odmítnutí žaloby v prvním stupni řízení jako zjevně nepřipustné — Neexistence totožnosti mezi žalobou podanou faxem a prvopisem podaným později — Lhůta k podání žaloby — Opožděnost — Kasační opravný prostředek zčásti zjevně nepřipustný a zčásti zjevně neopodstatněný“	42
2014/C 409/62	Věc T-699/13 P: Usnesení Tribunálu ze dne 18. září 2014 – Marcuccio v. Komise „Kasační opravný prostředek — Veřejná služba — Úředníci — Odmítnutí žaloby v prvním stupni jako zjevně nepřipustné — Neexistence totožnosti mezi žalobou podanou faxem a originálem došlým později — Lhůta pro podání žaloby — Opožděnost — Kasační opravný prostředek zčásti zjevně nepřipustný a zčásti zjevně neopodstatněný“	43
2014/C 409/63	Věc T-103/14 R II: Usnesení předsedy Tribunálu ze dne 18. září 2014 – Frucona Košice v. Komise „Řízení o předběžných opatřeních — Státní podpory — Lihoviny a lůh — Odepsání daňového dluhu v rámci řízení o kolektivní platební neschopnosti — Rozhodnutí prohlašující podporu za neslučitelnou se společným trhem a nařizující její vrácení — Návrh na odklad vykonatelnosti — Nová žádost — Neexistence nových skutečností — Neexistence fumus boni juris — Neexistence naléhavosti“	44
2014/C 409/64	Věc T-361/14: Žaloba podaná dne 23. července 2014 – HB a další v. Komise	44
2014/C 409/65	Věc T-561/14: Žaloba podaná dne 25. července 2014 – One of Us a další v. Parlament a další	45
2014/C 409/66	Věc T-573/14: Žaloba podaná dne 31. července 2014 – Polyelectrolyte Producers Group a SNF v. Komise	45
2014/C 409/67	Věc T-574/14: Žaloba podaná dne 1. srpna 2014 – EAEPC v. Komise.	47
2014/C 409/68	Věc T-617/14: Žaloba podaná dne 10. srpna 2014 – Pro Asyl v. EASO	48
2014/C 409/69	Věc T-619/14: Žaloba podaná dne 14. srpna 2014 – Bionorica v. Komise	48
2014/C 409/70	Věc T-620/14: Žaloba podaná dne 15. srpna 2014 – Diapharm v. Komise.	49
2014/C 409/71	Věc T-640/14: Žaloba podaná dne 20. srpna 2014 – Beul v. Parlament a Rada.	50
2014/C 409/72	Věc T-669/14: Žaloba podaná dne 15. září 2014 – Trioplast Industrier v. Komise	50
2014/C 409/73	Věc T-673/14: Žaloba podaná dne 22. září 2014 – Itálie v. Komise	52
2014/C 409/74	Věc T-679/14: Žaloba podaná dne 19. září 2014 – Teva UK a další v. Komise	54
2014/C 409/75	Věc T-687/14: Žaloba podaná dne 22. září 2014 – Novomatic v. OHIM – Simba Toys (African SIMBA)	55

2014/C 409/76	Věc T-692/14: Žaloba podaná dne 22. září 2014 – Puma v. OHIM – Sinda Poland (Vyobrazení fiktivního zvířete).	55
2014/C 409/77	Věc T-694/14: Žaloba podaná dne 22. září 2014 – EREF v. Komise	56
2014/C 409/78	Věc T-695/14: Žaloba podaná dne 26. září 2014 – Omega v. OHIM (vyobrazení v černé a bílé barvě)	57
2014/C 409/79	Věc T-696/14 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 22. září 2014 Bernatem Montagut Viladotem proti rozsudku vydanému dne 15. července 2014 Soudem pro veřejnou službu ve věci F-160/12, Montagut v. Komise	58
2014/C 409/80	Věc T-697/14: Žaloba podaná dne 29. září 2014 – MIP Metro v. OHIM – Associated Newspapers (METRO).	59
2014/C 409/81	Věc T-700/14: Žaloba podaná dne 24. září 2014 – TV1 v. Komise.	60
2014/C 409/82	Věc T-704/14: Žaloba podaná dne 3. října 2014 – Marine Harvest v. Komise.	61
2014/C 409/83	Věc T-707/14: Žaloba podaná dne 2. října 2014 – Grundig Multimedia v. OHIM (DetergentOptimiser)	62
2014/C 409/84	Věc T-710/14: Žaloba podaná dne 6. října 2014 – Herbert Smith Freehills v. Rada	63
2014/C 409/85	Věc T-711/14: Žaloba podaná dne 7. října 2014 – Arcofin a další v. Komise	63
2014/C 409/86	Věc T-509/13: Usnesení Tribunálu ze dne 1. října 2014 – Ratioparts-Ersatzteile v. OHIM – IIC (NORTHWOOD)	65
2014/C 409/87	Věc T-678/13: Usnesení Tribunálu ze dne 11. září 2014 – AEMN v. Parlament.	65
2014/C 409/88	Věc T-679/13: Usnesení Tribunálu ze dne 11. září 2014 – AEMN v. Parlament.	65

Soud pro veřejnou službu

2014/C 409/89	Věc F-122/13: Usnesení Soudu pro veřejnou službu (třetího senátu) ze dne 10. září 2014 – Carneiro v. Europol „Veřejná služba — Zaměstnanci Europolu — Neobnovení smlouvy na dobu určitou — Překvalifikování smlouvy na dobu určitou na smlouvu na dobu neurčitou — Žaloba zčásti zjevně nepřijatelná a zčásti zjevně postrádající jakýkoli právní základ“	66
---------------	---	----

IV

(Informace)

INFORMACE ORGÁNŮ, INSTITUCÍ A JINÝCH SUBJEKTŮ EVROPSKÉ UNIE

SOUDNÍ DVŮR EVROPSKÉ UNIE

Poslední publikace Soudního dvora Evropské unie v Úředním věstníku Evropské unie

(2014/C 409/01)

Poslední publikace

Úř. věst. C 395, 10.11.2014

Dřívější publikace

Úř. věst. C 388, 3.11.2014

Úř. věst. C 380, 27.10.2014

Úř. věst. C 372, 20.10.2014

Úř. věst. C 361, 13.10.2014

Úř. věst. C 351, 6.10.2014

Úř. věst. C 339, 29.9.2014

Tyto texty jsou k dispozici na adrese:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Oznámení)

SOUDNÍ ŘÍZENÍ

SOUDNÍ DVŮR

Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 11. září 2014 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Finanzgericht Köln – Německo) – Kronos International Inc. v. Finanzamt Leverkusen

(Věc C-47/12) ⁽¹⁾

„Řízení o předběžné otázce — Články 49 SFEU a 54 SFEU — Svoboda usazování — Články 63 SFEU a 65 SFEU — Volný pohyb kapitálu — Daňové právní předpisy — Korporační daň — Právní úprava členského státu, která má zabránit dvojímu zdanění rozdělovaného zisku — Metoda zápočtu uplatňovaná na dividendy vyplácené společnostmi, které jsou rezidenty téhož členského státu, jako společnost-příjemce — Metoda osvobození od daně uplatňovaná na dividendy vyplácené společnostmi, které jsou rezidenty jiného členského státu než společnost-příjemce, nebo třetího státu — Rozdílné zacházení se ztrátami společnosti, která je příjemcem dividend“

(2014/C 409/02)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Finanzgericht Köln

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Kronos International Inc.

Žalovaný: Finanzamt Leverkusen

Výrok

- 1) Slučitelnost takové vnitrostátní právní úpravy, o jakou jde v původním řízení, podle níž si společnost-rezident členského státu nemůže započítat korporační daň zaplacenou v jiném členském státě nebo ve třetím státě kapitálovými společnostmi vyplácejícími dividendy z důvodu osvobození těchto dividend od daně v prvně uvedeném členském státě, pokud pocházejí z podílů představujících alespoň 10 % kapitálu vyplácející společnosti a v projednávaném případě je skutečný podíl kapitálové společnosti, která obdrží dividendy, vyšší než 90 % a společnost-příjemce byla založena podle práva třetího státu, s unijním právem musí být posouzena z hlediska článků 63 SFEU a 65 SFEU.
- 2) Článek 63 SFEU musí být vykládán v tom smyslu, že nebrání použití metody osvobození od daně na dividendy vyplácené společnostmi-rezidenty jiných členských států nebo třetích států, kdežto na dividendy vyplácené společnostmi-rezidenty stejného členského státu, jako společnost-příjemce, je uplatňována metoda zápočtu, a v případě, kdy tato společnost-příjemce zaznamená ztráty, vede metoda zápočtu k tomu, že daň zaplacená společností-rezidentem, která vyplácí dividendy, je zcela nebo zčásti vrácena.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 98, 31. 3. 2012.

Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 11. září 2014 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Rechtbank van eerste aanleg te Brussel – Belgie) – Essent Belgium NV v. Vlaamse Reguleringsinstantie voor de Elektriciteits- en Gasmarkt

(Spojené věci C-204/12 až C-208/12) ⁽¹⁾

„Řízení o předběžné otázce — Regionální program podpory, v jehož rámci se zařízením nacházejícím se v dotyčném regionu, která vyrábí elektřinu z obnovitelných zdrojů energie, vydávají obchodovatelná zelená osvědčení — Povinnost dodavatelů elektřiny předložit každoročně příslušnému orgánu určitý počet osvědčení — Odmítnutí zohlednit záruky původu z jiných členských států Evropské unie a států, které jsou smluvními stranami Dohody o EHP — Správní pokuta v případě nepředložení osvědčení — Směrnice 2001/77/ES — Článek 5 — Volný pohyb zboží — Článek 28 ES — Články 11 a 13 Dohody o EHP — Směrnice 2003/54/ES — Článek 3“

(2014/C 409/03)

Jednací jazyk: nizozemština

Předkládající soud

Rechtbank van eerste aanleg te Brussel

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Essent Belgium NV

Žalovaný: Vlaamse Reguleringsinstantie voor de Elektriciteits- en Gasmarkt

Za přítomnosti: Vlaams Gewest, Vlaamse Gemeenschap (C-204/12, C-206/12 a C-208/12)

Výrok

- 1) Článek 5 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/77/ES ze dne 27. září 2001 o podpoře elektřiny vyrobené z obnovitelných zdrojů energie na vnitřním trhu s elektřinou musí být vykládán v tom smyslu, že nebrání takovému vnitrostátnímu programu podpory, jako je program dotčený ve věcech v původním řízení, podle něhož příslušný regionální regulační orgán vydává obchodovatelná osvědčení o elektřině vyrobené na území daného regionu z obnovitelných zdrojů energie a podle něhož mají dodavatelé elektřiny povinnost předložit uvedenému orgánu každoročně určitý počet takových osvědčení v poměru k celkovému množství jimi dodané elektřiny v tomto regionu, jinak tito musí uhradit správní pokutu, přičemž uvedení dodavatelé nemohou uvedenou povinnost splnit za pomoci záruk původu z jiných členských států Evropské unie či třetích států, které jsou členskými státy Evropského hospodářského prostoru.
- 2) Články 28 ES a 30 ES, jakož i články 11 a 13 Dohody o Evropském hospodářském prostoru ze dne 2. května 1992 musí být vykládány v tom smyslu, že nebrání takovému vnitrostátnímu programu podpory, jako je program dotčený ve věcech v původním řízení popsany v bodě 1 tohoto výroku, pokud:

— jsou zavedeny mechanismy zajišťující zřízení skutečného trhu s osvědčeními, na němž se bude moci účinně střetávat nabídka s poptávkou a který bude směřovat k rovnovážnému stavu, tak aby si dotčení dodavatelé mohli osvědčení opatřit za rovnocenných podmínek;

— způsob výpočtu a výše správní pokuty, kterou mají dodavatelé uhradit, nesplní-li povinnost uvedenou v bodě 1 tohoto výroku, jsou stanoveny tak, že nepřekračují meze toho, co je nezbytné k tomu, aby byli výrobci motivováni skutečně zvýšit výrobu elektřiny z obnovitelných zdrojů energie a výrobci podléhající uvedené povinnosti skutečně kupovat požadovaná osvědčení, přičemž je třeba předjet zejména tomu, aby byli uvedení dodavatelé nepřiměřeně sankcionováni.

- 3) *Zákaz diskriminace stanovený v článku 18 SFEU, článku 4 Dohody o Evropském hospodářském prostoru ze dne 2. května 1992 a článku 3 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/54/ES ze dne 26. června 2003 o společných pravidlech pro vnitřní trh s elektřinou a o zrušení směrnice 96/92/ES musí být vykládán v tom smyslu, že nebrání takovému vnitrostátnímu programu podpory, jako je program popsáný v bodě 1 tohoto výroku.*

⁽¹⁾ Úř. věst. C 227, 28.7.2012.

Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 11. září 2014 – MasterCard, Inc., MasterCard International, Inc., MasterCard Europe SPRL v. Evropská komise, Banco Santander, SA, Royal Bank of Scotland plc, HSBC Bank plc, Bank of Scotland plc, Lloyds TSB Bank plc, MBNA Europe Bank Ltd, British Retail Consortium, EuroCommerce AISBL, Spojené království Velké Británie a Severního Irsku

(Věc C-382/12 P) ⁽¹⁾

„Kasační opravný prostředek — Vzájemné kasační prostředky — Přípustnost — Článek 81 ES — Platební systémy využívající debetní karty, debetní karty s odloženou splatností (charge karty) a kreditní karty — Mnohostranně sjednané dispozičnív mezibankovní poplatky — Sdružení podniků — Omezení hospodářské soutěže z hlediska účinku — Kritérium soudního přezkumu — Pojem, vedlejší omezení‘ — Objektivně nezbytný a přiměřený charakter — Přiměřené ‚srovnávací hypotézy‘ — Dvoustranné systémy — Zacházení s přílohami žaloby v prvním stupni“

(2014/C 409/04)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: MasterCard, Inc., MasterCard International, Inc., MasterCard Europe SPRL (zástupci: E. Barbier de La Serre, V. Brophy a B. Amory, advokáti a T. Sharpe QC)

Další účastníci řízení: Evropská komise (zástupci: V. Bottka a N. Khan, zmocněnci), Banco Santander SA, Royal Bank of Scotland plc (zástupci: D. Liddell, solicitor, a M. Hoskins, barrister), HSBC Bank plc (zástupce: R. Thompson, QC), Bank of Scotland plc, Lloyds TSB Bank plc (zástupci: K. Fountoukakos-Kyriakakos a S. Wisking, solicitors, a J. Flynn, QC), MBNA Europe Bank Ltd (zástupce: A. Davis, solicitor), British Retail Consortium (zástupci: R. Marchini, advocate, a A. Robertson, barrister), EuroCommerce AISBL (zástupce: J. Stuyck, advokát), Spojené království Velké Británie a Severního Irsku (zástupci: M. Holt a C. Murrell, zmocněnci, ve spolupráci s J. Turnerem, QC, a s J. Holmesem, barrister)

Výrok

- 1) *Hlavní kasační opravný prostředek a vzájemné kasační opravné prostředky se zamítají.*
- 2) *MasterCard Inc., MasterCard International Inc. a MasterCard Europe SPRL ponесou vlastní náklady řízení o hlavním kasačním opravném prostředku a vzájemných kasačních opravných prostředcích, a nahradí náklady Evropské komise, které se týkají hlavního kasačního opravného prostředku.*
- 3) *Royal Bank of Scotland plc, Bank of Scotland plc a Lloyds TSB Bank plc ponесou vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení Evropské komise, které se týkají jejich vzájemných opravných prostředků.*
- 4) *HSBC Bank plc, MBNA Europe Bank Ltd, British Retail Consortium, EuroCommerce AISBL a Spojené království Velké Británie a Severního Irsku ponесou vlastní náklady řízení.*

⁽¹⁾ Úř. věst. C 319, 20. 10. 2012.

Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 11. září 2014 – Evropská komise v. Spolková republika Německo

(Věc C-525/12) ⁽¹⁾

„Nesplnění povinnosti státem — Životní prostředí — Směrnice 2000/60/ES — Rámec pro činnost Společenství v oblasti vodní politiky — návratnost nákladů na vodohospodářské služby — Pojem „vodohospodářské služby““

(2014/C 409/05)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupci: Manhaeve a G. Wilms, zmocněnci)

Žalovaná: Spolková republika Německo (zástupci: T. Henze a J. Möller, zmocněnci)

Vedlejší účastníci podporující žalovanou: Dánské království (zástupkyně: M. Wolff a V. Pasternak Jørgensen, zmocněnkyně), Maďarsko (zástupci: M. Z. Fehér a K. Szijjártó, zmocněnci), Rakouská republika (zástupkyně: C. Pesendorfer, zmocněnkyně), Finská republika (zástupci: J. Heliskoski a H. Leppo, zmocněnci), Švédské království (zástupkyně: A. Falk, C. Meyer-Seitz, U. Persson a S. Johannesson, zmocněnkyně), Spojené království Velké Británie a Severního Irska (zástupkyně: S. Behzad Spencer a J. Beeko, zmocněnkyně, ve spolupráci s M. G. Facenna, barrister)

Výrok

- 1) Žaloba se zamítá.
- 2) Evropské komisi se ukládá náhrada nákladů řízení.
- 3) Dánské království, Maďarsko, Rakouská republika, Finská republika, Švédské království a Spojené království Velké Británie a Severního Irska ponесou vlastní náklady řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 26, 26.1.2013.

Rozsudek Soudního dvora (pátého senátu) ze dne 11. září 2014 – Evropská komise v. Spolková republika Německo

(Věc C-527/12) ⁽¹⁾

„Nesplnění povinnosti státem — Státní podpory neslučitelné s vnitřním trhem — Povinnost navrácení — Článek 108 odst. 2 SFEU — Nařízení (ES) č. 659/1999 — Článek 14 odst. 3 — Rozhodnutí Komise — Opatření, která musí přijmout členské státy“

(2014/C 409/06)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupci: T. Maxian Rusche a F. Erlbacher, zmocněnci)

Žalovaná: Spolková republika Německo (zástupci: T. Henze a K. Petersen, zmocněnci)

Výrok

- 1) Spolková republika Německo tím, že nepřijala všechna nezbytná opatření pro zajištění navrácení státní podpory, na kterou se vztahuje rozhodnutí Komise 2011/471/EU ze dne 14. prosince 2010 o režimu podpory C 38/05 (ex NN 52/04) Německa ve prospěch skupiny Bira, jejím příjemcem, nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z čl. 108 odst. 2 SFEU a čl. 14 odst. 3 nařízení Rady (ES) č. 659/1999 ze dne 22. března 1999, kterým se stanoví prováděcí pravidla k článku [108 SFEU], jakož i z článků 1 až 3 uvedeného rozhodnutí.

2) Spolkové republiky Německo se ukládá náhrada nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 26, 26. 1. 2013.

Rozsudek Soudního dvora (sedmého senátu) ze dne 11. září 2014 – Gem-Year Industrial Co. Ltd, Jinn-Well Auto-Parts (Zhejiang) Co. Ltd v. Rada Evropské unie, Evropská komise, European Industrial Fasteners Institute AISBL (EIFI)

(Věc C-602/12 P) (¹)

„Kasační opravný prostředek — Dumping — Nařízení (ES) č. 384/96 — Článek 2 odst. 7 písm. c) první odrážka — Nařízení (ES) č. 2026/97 — Nařízení (ES) č. 91/2009 — Dovoz některých spojovacích prostředků ze železa nebo oceli pocházejících z Čínské lidové republiky — Status podniku působícího v tržním hospodářství — Náklady nejdůležitějších vstupů odrážející ve velké míře tržní hodnotu — Obecná státní podpora ocelářského odvětví — Účinek“

(2014/C 409/07)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Gem-Year Industrial Co. Ltd, Jinn-Well Auto-Parts (Zhejiang) Co. Ltd (zástupci: Y. Melin a V. Akritidis, advokáti)

Další účastnice řízení: Rada Evropské unie (zástupci: J.-P. Hix a S. Boelaert, zmocněnci, ve spolupráci s de G. Berrischem, Rechtsanwalt), Evropská komise (zástupci: M. França a T. Maxian Rusche, zmocněnci), European Industrial Fasteners Institute AISBL (EIFI) (zástupce: J. Bourgeois, advokát)

Výrok

- 1) Kasační opravný prostředek se zamítá.
- 2) Společnostem Gem-Year Industrial Co. Ltd a Jinn-Well Auto-Parts (Zhejiang) Co. Ltd se ukládá náhrada nákladů řízení vynaložených Radou Evropské unie a European Industrial Fasteners Institute AISBL v rámci tohoto řízení.
- 3) Evropská komise ponese vlastní náklady řízení.

(¹) Úř. věst. C 101, 6.4.2013.

Rozsudek Soudního dvora (pátého senátu) ze dne 11. září 2014 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Consiglio di Stato – Itálie) – Ministero dell’Interno v. Fastweb SpA

(Věc C-19/13) (¹)

„Řízení o předběžné otázce — Veřejné zakázky — Směrnice 89/665/EHS — Článek 2d odst. 4 — Výklad a platnost — Přezkumná řízení v oblasti zadávání veřejných zakázek — Neúčinnost smlouvy — Vyloučení“

(2014/C 409/08)

Jednací jazyk: itaština

Předkládající soud

Consiglio di Stato

Účastníci původního řízení

Žalobce: Ministero dell'Interno

Žalovaná: Fastweb SpA

za přítomnosti: Telecom Italia SpA

Výrok

- 1) Článek 2d odst. 4 směrnice Rady 89/665/EHS ze dne 21. prosince 1989 o koordinaci právních a správních předpisů týkajících se přezkumného řízení při zadávání veřejných zakázek na dodávky a stavební práce, ve znění směrnice Evropského parlamentu a Rady 2007/66/ES ze dne 11. prosince 2007, musí být vykládán v tom smyslu, že pokud je veřejná zakázka zadána bez předchozího zveřejnění oznámení o zakázce v Úředním věstníku Evropské unie, aniž je to podle směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/18/ES ze dne 31. března 2004 o koordinaci postupů při zadávání veřejných zakázek na stavební práce, dodávky a služby přípustné, toto ustanovení vylučuje, aby smlouva byla prohlášena za neúčinnou, pokud jsou splněny podmínky stanovené v uvedeném ustanovení, což přísluší ověřit předkládajícímu soudu.
- 2) Přezkum druhé otázky neodhalil žádnou skutečnost, kterou by mohla být dotčena platnost čl. 2d odst. 4 směrnice 89/665, ve znění směrnice 2007/66.

(¹) Úř. věst. C 86, 23. 3. 2013.

Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 10. září 2014 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Krajský soud v Prešove – Slovensko) – Monika Kušionová v. SMART Capital, a.s.

(Věc C-34/13) (¹)

„Řízení o předběžné otázce — Směrnice 93/12/EHS — Zneužívající klauzule — Smlouva o spotřebitelském úvěru — Článek 1 odst. 2 — Klauzule odrážející závazné právní ustanovení — Působnost směrnice — Článek 3 odst. 1, článek 4, čl. 6 odst. 1 a čl. 7 odst. 1 — Zajištění pohledávky zástavním právem k nemovitému majetku — Možnost výkonu tohoto zástavního práva prostřednictvím dražby — Soudní přezkum“

(2014/C 409/09)

Jednací jazyk: slovenština

Předkládající soud

Krajský soud v Prešove

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: Monika Kušionová

Žalovaná: SMART Capital, a.s.

Výrok

- 1) Ustanovení směrnice Rady 93/12/EHS ze dne 5. dubna 1993 o nepřiměřených podmínkách [zneužívajících klauzulích] ve spotřebitelských smlouvách musí být vykládána v tom smyslu, že nebrání takové vnitrostátní právní úpravě, jako je právní úprava dotčená v původním řízení, která umožňuje vymáhání pohledávky založené na případně zneužívajících smluvních klauzulích formou mimosoudního výkonu zástavního práva váznoucího na nemovitém majetku, který spotřebitel poskytl jako zástavu, pokud tato právní úprava v praxi neznemožňuje nebo nadměrně neztěžuje ochranu práv, která tato směrnice přiznává spotřebitelům, přičemž ověření této skutečnosti je na předkládajícím soudu.

- 2) Článek 1 odst. 2 směrnice 93/13 musí být vykládán v tom smyslu, že smluvní klauzule uvedená ve smlouvě uzavřené prodávajícím nebo poskytovatelem se spotřebitelem je vyloučena z působnosti této směrnice pouze tehdy, odráží-li obsah závazného právního nebo správního ustanovení, přičemž ověření této skutečnosti je na předkládajícím soudu.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 141, 18.5.2013.

Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 11. září 2014 – Groupement des cartes bancaires (CB) v. Evropská komise, BNP Paribas, BPCE, původně Caisse Nationale des Caisses d'Épargne et de Prévoyance (CNCEP), Société générale SA

(Věc C-67/13 P) ⁽¹⁾

„Kasační opravný prostředek — Hospodářská soutěž — Kartelové dohody — Článek 81 odst. 1 ES — Systém platebních karet ve Francii — Rozhodnutí sdružení podniků — Trh vydávání karet — Tarifní opatření použitelná na ‚nové účastníky‘ sdružení — Členské poplatky a tzv. mechanismy, regulace akviziční funkce‘ a, poplatků pro spící členy‘ — Pojem omezení hospodářské soutěže ‚z hlediska cíle‘ — Přezkum stupně škodlivosti pro hospodářskou soutěž“

(2014/C 409/10)

Jednací jazyk: francouzština

Účastnice řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Groupement des cartes bancaires (CB) (zástupci: F. Pradelles, O Fauré, C. Ornellas-Chancerelle, advokáti, a J. Ruiz Calzado, abogado)

Další účastnice řízení: Evropská komise (zástupci: O. Beynet, V. Bottka a B. Mongin, zmocněnci), BNP Paribas (zástupci: O. de Juvigny, D. Berg a M. P. Heusse, advokáti), BPCE, původně Caisse Nationale des Caisses d'Épargne et de Prévoyance (CNCEP) (zástupci: A. Choffel, S. Hautbourg, L. Laidi a R. Eid, advokáti), Société Générale SA (zástupci: P. Guibert a P. Patat, advokáti)

Výrok

- 1) Rozsudek Tribunálu Evropské unie ze dne 29. listopadu 2012, CB v. Komise (T-491/07), se zrušuje.
- 2) Věc se vrací Tribunálu Evropské unie.
- 3) O nákladech řízení bude rozhodnuto později.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 114, 20.4.2013.

Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 11. září 2014 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Cour de cassation – Belgie) – Philippe Gruslin v. Beobank SA, původně Citibank Belgium SA

(Věc C-88/13) ⁽¹⁾

„Řízení o předběžné otázce — Svoboda usazování — Volný pohyb služeb — Subjekty kolektivního investování do převoditelných cenných papírů (SKIPCP) — Směrnice 85/611/EHS — Článek 45 — Pojem ‚platby podílníkům‘ — Vydávání osvědčení o vlastnictví registrovaných podílových jednotek na jméno podílníkům“

(2014/C 409/11)

Jednací jazyk: francouzština

Předkládající soud

Cour de cassation

Účastníci původního řízení

Žalobce: Philippe Gruslin

Žalovaná: Beobank SA, původně Citibank Belgium SA

Výrok

Povinnost stanovená v článku 45 směrnice Rady 85/611/EHS ze dne 20. prosince 1985 o koordinaci právních a správních předpisů týkajících se subjektů kolektivního investování do převoditelných cenných papírů (SKIPCP), ve znění směrnice Evropského parlamentu a Rady 95/26/ES ze dne 29. června 1995, podle níž je subjekt kolektivního investování do převoditelných cenných papírů, který uvádí své podílové jednotky na trh na území jiného členského státu, než ve kterém se nachází, povinen zajistit provedení plateb podílníkům v členském státě uvádění podílových jednotek na trh, musí být vykládána v tom smyslu, že nezahrnuje vydání osvědčení podílníkům o vlastnictví podílových jednotek, které jsou zapsány na jejich jméno v emitentově registru podílníků.

(¹) Úř. věst. C 147, 25.5.2013.

Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 11. září 2014 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Raad van State – Nizozemsko) – Essent Energie Productie BV v. Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid

(Věc C-91/13) (¹)

„Dohoda o přidružení EHS-Turecko — Článek 41 odst. 1 dodatkového protokolu a článek 13 rozhodnutí č. 1/80 — Působnost — Zavedení nových omezení svobody usazování, volného pohybu služeb a podmínek přístupu k zaměstnání — Zákaz — Volný pohyb služeb — Články 56 SFEU a 57 SFEU — Vysílání pracovníků — Státní příslušníci třetích států — Požadavek pracovního povolení pro poskytování pracovní síly“

(2014/C 409/12)

Jednací jazyk: nizozemština

Předkládající soud

Raad van State

Účastníci původního řízení

Odvolatelka: Essent Energie Productie BV

Odpůrce: Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid

Výrok

Články 56 SFEU a 57 SFEU musí být vykládány v tom smyslu, že brání takové právní úpravě členského státu, jako je právní úprava dotčená v původním řízení, která stanoví, že jsou-li pracovníci, kteří jsou státními příslušníky třetích států, poskytnuti podnikem usazeným v jiném členském státě podniku usazenému v prvním členském státě, který je využije k provedení prací na účet jiného podniku usazeného v tomtéž členském státě, podléhá takové poskytnutí podmínce, že tyto pracovníci musí být držiteli pracovního povolení.

(¹) Úř. věst. C 147, 25.5.2013.

Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 10. září 2014 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Hoge Raad der Nederlanden – Nizozemsko) – Gemeente 's-Hertogenbosch v. Staatssecretaris van Financiën

(Věc C-92/13) ⁽¹⁾

„Řízení o předběžné otázce — Šestá směrnice o DPH — Článek 5 odst. 7 písm. a) — Zdanitelná plnění — Pojem ‚dodání za protiplnění‘ — První využití nemovitosti obcí, postavené na její účet a na jejím pozemku — Činnosti vykonávané jako orgán veřejné správy a jako osoba povinná k dani“

(2014/C 409/13)

Jednací jazyk: nizozemština

Předkládající soud

Hoge Raad der Nederlanden

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Gemeente 's-Hertogenbosch

Žalovaný: Staatssecretaris van Financiën

Výrok

Článek 5 odst. 7 písm. a) šesté směrnice Rady 77/388/EHS ze dne 17. května 1977 o harmonizaci právních předpisů členských států týkajících se daní z obratu – Společný systém daně z přidané hodnoty: jednotný základ daně musí být vykládán v tom smyslu, že se vztahuje na situaci, jako je ta, o kterou se jedná ve věci v původním řízení, kdy obec začne poprvé využívat budovu, kterou si nechala postavit na vlastním pozemku a kterou bude využívat v rozsahu 94 % celkové plochy pro své činnosti, které vykonává v rámci výkonu veřejné správy a v rozsahu 6 % celkové plochy pro své činnosti jako osoba povinná k dani, z toho v rozsahu 1 % pro plnění osvobozená od daně, která nezakládají právo na odpočet daně z přidané hodnoty. Nicméně pozdější využívání budovy pro činnosti obce může založit nárok na odpočet daně zaplacené z titulu využívání upraveného tímto ustanovením jen v poměru odpovídajícím jejímu využívání pro potřeby zdanitelných plnění na základě čl. 17 odst. 5 této směrnice.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 147, 25. 5. 2013.

Rozsudek Soudního dvora (pátého senátu) ze dne 11. září 2014 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Oberster Gerichtshof – Rakousko) – A v. B a další

(Věc C-112/13) ⁽¹⁾

„Článek 267 SFEU — Vnitrostátní ústava — Povinné incidenční řízení kontroly ústavnosti — Přezkum souladu vnitrostátního zákona jak s právem Unie, tak s vnitrostátní ústavou — Příslušnost a výkon soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech — Neexistence bydliště nebo známého místa pobytu žalovaného na území členského státu — Ujednání o příslušnosti v případě účasti žalovaného na řízení před soudem — Opatrovník žalovaného pro případ nepřítomnosti“

(2014/C 409/14)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Oberster Gerichtshof

Účastníci původního řízení

Žalobce: A

Žalovaní: B, C, D, E, F, G, H

Výrok

1) Unijní právo, a zejména článek 267 SFEU musí být vykládány v tom smyslu, že brání takové vnitrostátní právní úpravě, jako je právní úprava dotčená ve věci v původním řízení – podle které jsou obecné soudy rozhodující o odvolání nebo v posledním stupni řízení povinny v případě, že dospějí k závěru, že vnitrostátní zákon je v rozporu s článkem 47 Listiny základních práv Evropské unie, předložit v rámci řízení, které před nimi probíhá, ústavnímu soudu návrh na zrušení zákona namísto toho, aby se v konkrétním případě omezily na jeho nepoužití – v rozsahu, v němž přednostní povaha tohoto řízení brání ve svém důsledku těmto obecným soudům ve výkonu jejich pravomoci nebo v plnění jejich povinnosti obrátit se na Soudní dvůr s předběžnými otázkami, a to jak před podáním takového návrhu vnitrostátnímu soudu pověřenému výkonem kontroly ústavnosti zákonů, tak případně po rozhodnutí tohoto soudu o uvedeném návrhu. Unijní právo, a zejména článek 267 SFEU musí být naopak vykládány v tom smyslu, že nebrání takové vnitrostátní právní úpravě, pokud si uvedené obecné soudy ponechávají volnost:

— obrátit se v kterémkoli okamžiku v průběhu řízení, který považují za vhodný, a dokonce i po ukončení incidenčního řízení o kontrole ústavnosti zákonů, na Soudní dvůr s jakoukoli předběžnou otázkou, kterou pokládají za nezbytnou,

— přijmout jakékoli opatření nezbytné k zajištění předběžné soudní ochrany práv přiznaných právním řádem Unie a

— po ukončení takového incidenčního řízení upustit od použití dotčeného ustanovení vnitrostátního právního předpisu, pokud rozhodnou, že je v rozporu s právem Unie.

Je na předkládajícím soudu, aby ověřil, zda lze vnitrostátní právní předpisy vykládat v souladu s těmito požadavky unijního práva.

2) Článek 24 nařízení Rady (ES) č. 44/2001 ze dne 22. prosince 2000 o příslušnosti a uznávání a výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech musí být ve světle článku 47 Listiny vykládán v tom smyslu, že pokud vnitrostátní soud ustanoví žalovanému, jemuž nebyl doručen návrh na zahájení řízení z důvodu, že není znám jeho pobyt, opatrovníka žalovaného pro případ jeho nepřítomnosti, neznamená skutečnost, že se tento opatrovník účastní řízení před soudem podle vnitrostátních předpisů, to, že se řízení před soudem účastní tento žalovaný ve smyslu článku 24 tohoto nařízení, čímž by byla založena mezinárodní příslušnost tohoto soudu.

(¹) Úř. věst. C 226, 3.8.2013.

Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 11. září 2014 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Bundesgerichtshof – Německo) – Technische Universität Darmstadt v. Eugen Ulmer KG

(Věc C-117/13) (¹)

„Řízení o předběžné otázce — Směrnice 2001/29/ES — Autorské právo a práva s ním související — Výjimky a omezení — Článek 5 odst. 3 písm. n) — Užití děl nebo jiných předmětů ochrany pro účely výzkumu nebo soukromého studia — Kniha zpřístupněná jednotlivcům prostřednictvím k tomu určených zařízení ve veřejně přístupné knihovně — Pojem díla, které není „předmětem prodeje nebo licenčních podmínek [které nepodléhá prodejním nebo licenčním podmínkám]“ — Právo knihovny digitalizovat dílo, které je součástí její sbírky, aby jej zpřístupnila uživatelům prostřednictvím k tomu určených zařízení — Zpřístupnění díla prostřednictvím k tomu určených zařízení, která umožňují jeho tisk na papír nebo jeho ukládání na USB klíč“

(2014/C 409/15)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Bundesgerichtshof

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: Technische Universität Darmstadt

Žalovaná: Eugen Ulmer KG

Výrok

- 1) Pojem „prodejní nebo licenční podmínky“ uvedený v čl. 5 odst. 3 písm. n) směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/29/ES ze dne 22. května 2001 o harmonizaci určitých aspektů autorského práva a práv s ním souvisejících v informační společnosti musí být chápán v tom smyslu, že znamená, že nositel práv a taková instituce uvedená v tomto ustanovení, jako je veřejně přístupná knihovna, musí mít uzavřenou licenční smlouvu nebo smlouvu o užívání dotyčného díla, ve které jsou upřesněny podmínky, za kterých může tato instituce toto dílo užívat.
- 2) Článek 5 odst. 3 písm. n) směrnice 2001/29 ve spojení s jejím čl. 5 odst. 2 písm. c) musí být vykládán v tom smyslu, že nebrání tomu, aby členský stát poskytl veřejně přístupným knihovnám, kterých se týkají tato ustanovení, právo digitalizovat díla z jejich sbírek, je-li tento úkon rozmnožení nezbytný pro zpřístupnění těchto děl uživatelům prostřednictvím k tomu určených zařízení v prostorách těchto institucí.
- 3) Článek 5 odst. 3 písm. n) směrnice 2001/29 musí být vykládán v tom smyslu, že se nevztahuje na takové akty, jako jsou tisk děl na papír nebo jejich ukládání na USB klíč, které uskutečňují uživatelé na speciálních zařízeních umístěných ve veřejně přístupných knihovnách, kterých se týká toto ustanovení. Naproti tomu takové úkony mohou být případně povoleny na základě vnitrostátních právních předpisů, kterými se provádí výjimky nebo omezení stanovené v čl. 5 odst. 2 písm. a) nebo b) této směrnice, jsou-li v každém daném případě splněny podmínky stanovené v těchto ustanoveních.

(¹) Úř. věst. C 171, 15.6.2013.

Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 10. září 2014 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Finanzgericht Düsseldorf – Německo) – Holger Forstmann Transporte GmbH & Co. KG v. Hauptzollamt Münster

(Věc C-152/13) (¹)

„Řízení o předběžné otázce — Daně — Směrnice 2003/96/ES — Zdanění energetických produktů a elektřiny — Výjimky — Energetické produkty nacházející se v běžných nádržích užitkových motorových vozidel a určené k použití jako pohonné hmoty pro tato vozidla — Pojem, běžná nádrž’ ve smyslu čl. 24 odst. 2 této směrnice — Nádrže zabudované karosářským podnikem nebo autorizovaným prodejcem výrobce“

(2014/C 409/16)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Finanzgericht Düsseldorf

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Holger Forstmann Transporte GmbH & Co. KG

Žalovaný: Hauptzollamt Münster

Výrok

Pojem „běžná nádrž“ uvedený v čl. 24 odst. 2 první odrážce směrnice Rady 2003/96/ES ze dne 27. října 2003, kterou se mění struktura rámcových předpisů Společenství o zdanění energetických produktů a elektřiny, musí být vykládán v tom smyslu, že pod něj spadají též nádrže pevně a trvale připojené k užitkovým motorovým vozidlům a určené k přímému spotřebování pohonných hmot těmito vozidly v případě, že byly zabudovány jinou osobou než výrobcem, pokud uvedené nádrže umožňují přímé používání pohonných hmot jak k pohonu uvedených vozidel, tak případně k fungování chladicích a jiných systémů při přepravě.

(¹) Úř. věst. C 189, 29.6.2013.

Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 11. září 2014 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Korkein hallinto-oikeus – Finsko) – řízení zahájené na návrh K Oy

(Věc C-219/13) (¹)

„Řízení o předběžné otázce — Společný systém daně z přidané hodnoty — Směrnice 2006/112/ES — Článek 98 odst. 2 — Příloha III bod 6 — Snížená sazba DPH použitelná pouze na knihy tištěné na papíře — Knihy vydávané na jiných fyzických nosičích nežli papíru, podléhající základní sazbě DPH — Daňová neutralita“

(2014/C 409/17)

Jednací jazyk: finština

Předkládající soud

Korkein hallinto-oikeus

Účastnice původního řízení

K Oy

Výrok

Článek 98 odst. 2 první pododstavec a příloha III odst. 6 směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty, ve znění směrnice Rady 2009/47/ES ze dne 5. května 2009, musí být vykládány v tom smyslu, že nebrání takovým vnitrostátním právním předpisům, jaké jsou dotčeny ve věci v původním řízení, které na knihy vydávané v papírové formě uplatňují sníženou sazbu DPH a na knihy vydávané na jiných fyzických nosičích, jako jsou CD, CD-ROMy nebo USB klíče, základní sazbu této daně, pod podmínkou, že je dodržena zásada daňové neutrality, která je vlastní společnému systému DPH, což přísluší ověřit předkládajícímu soudu.

(¹) Úř. věst. C 178, 22.6.2013.

Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 10. září 2014 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Consiglio di Stato – Itálie) – Iraklis Haralambidis v. Calogero Casilli

(Věc C-270/13) (¹)

„Řízení o předběžné otázce — Volný pohyb pracovníků — Článek 45 odst. 1 a 4 SFEU — Pojem, pracovník‘ — Zaměstnání v orgánech veřejné správy — Funkce předsedy přístavního orgánu — Účast na výkonu veřejné moci — Podmínka státní příslušnosti“

(2014/C 409/18)

Jednací jazyk: italština

Předkládající soud

Consiglio di Stato

Účastníci původního řízení

Žalobce: Iraklis Haralambidis

Žalovaný: Calogero Casilli

za přítomnosti: Autorità Portuale di Brindisi, Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti, Regione Puglia, Provincia di Brindisi, Comune di Brindisi, Camera di Commercio Industria Artigianato ed Agricoltura di Brindisi

Výrok

Za takových okolností, o jaké se jedná ve věci v původním řízení, musí být čl. 45 odst. 4 SFEU vykládán v tom smyslu, že neumožňuje členskému státu vyhradit výkon funkce předsedy přístavního orgánu pouze pro své státní příslušníky.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 207, 20. 7. 2013.

Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 11. září 2014 – Evropská komise v. Portugalská republika

(Věc C-277/13) ⁽¹⁾

„Nesplnění povinnosti státem — Směrnice 96/67/ES — Článek 11 — Letecká doprava — Služby pozemního odbavování — Výběr poskytovatelů“

(2014/C 409/19)

Jednací jazyk: portugalština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupci: P. Guerra e Andrade a F.W. Bulst, zmocněnci)

Žalovaná: Portugalská republika (zástupci: L. Inez Fernandes, T. Falcão a V. Moura Ramos, zmocněnci)

Výrok

- 1) Portugalská republika tím, že nepřijala nezbytná opatření pro uspořádání postupu výběru poskytovatelů oprávněných k poskytování služeb pozemního odbavování pro kategorie „odstavování zavazadel“, „manipulace na rampě“ a „odstavování nákladu a pošty“ na letištích v Lisabonu, Portu a Faru v souladu s článkem 11 směrnice Rady 96/67/ES ze dne 15. října 1996 o přístupu na trh odbavovacích služeb na letištích Společenství (Úř. věst. L 272, s. 36; Zvl. vyd. 07/02, s. 496), nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z tohoto ustanovení.
- 2) Portugalské republice se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 233, 10.8.2013.

Rozsudek Soudního dvora (sedmého senátu) ze dne 11. září 2014 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Eparchiako Dikastirio Lefkosias – Kypr) – Sotiris Papasavvas v. O Fileleftheros Dimosia Etaireia Ltd a další

(Věc C-291/13) ⁽¹⁾

„Řízení o předběžné otázce — Směrnice 2000/31/ES — Působnost — Spor týkající se pomluvy“

(2014/C 409/20)

Jednací jazyk: řečtina

Předkládající soud

Eparchiako Dikastirio Lefkosias

Účastníci původního řízení

Žalobce: Sotiris Papasavvas

Žalovaní: O Fileleftheros Dimosia Etaireia Ltd, Takis Kounnafi, Giorgios Sertis

Výrok

- 1) Článek 2 písm. a) směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/31/ES ze dne 8. června 2000 o některých právních aspektech služeb informační společnosti, zejména elektronického obchodu, na vnitřním trhu („směrnice o elektronickém obchodu“) musí být vykládán v tom smyslu, že pojem „služby informační společnosti“ ve smyslu tohoto ustanovení zahrnuje služby poskytování informací na internetu, za něž poskytovatel nepobírá od příjemce, ale jsou financovány z příjmů plynoucích z reklamy šířené na internetové stránce.
- 2) Směrnice 2000/31 nebrání v takové věci, jako je věc v původním řízení, použití režimu občanskoprávní odpovědnosti za pomluvu.
- 3) Omezení občanskoprávní odpovědnosti upravená v člancích 12 až 14 směrnice 2000/31 se netýkají případu vydavatelství společnosti disponující internetovou stránkou, na které je zveřejňována elektronická verze deníku, je-li tato společnost financována příjmy plynoucími z reklamy šířené na této stránce, pokud jsou jí známy zveřejněné informace a vykonává nad nimi kontrolu, a to bez ohledu na to, zda je přístup na uvedenou stránku bezplatný či zda je zpoplatněný.
- 4) Omezení občanskoprávní odpovědnosti uvedená v člancích 12 až 14 směrnice 2000/31 se mohou uplatnit na spory mezi jednotlivci v rámci občanskoprávní odpovědnosti za pomluvu, pokud jsou splněny podmínky stanovené v uvedených člancích.
- 5) Články 12 až 14 směrnice 2000/31 neumožňují poskytovateli služby informační společnosti bránit podání žaloby ve věci občanskoprávní odpovědnosti proti své osobě, a v důsledku toho přijetí předběžných opatření vnitrostátním soudem. Poskytovatel se může dovolávat omezení odpovědnosti stanovených v těchto člancích v souladu s ustanoveními vnitrostátního práva, která zajišťují jejich provedení, nebo pro účely jeho konformního výkladu, jestliže taková ustanovení neexistují. Naproti tomu v rámci takového sporu, jako je spor v původním řízení, nemůže směrnice 2000/31 sama o sobě zakládat jednotlivci povinnosti, a není tudíž možno se jí jako takové vůči němu dovolávat.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 207, 20.7.2013.

Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 11. září 2014 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Oberster Gerichtshof – Rakousko) – Österreichischer Gewerkschaftsbund v. Wirtschaftskammer Österreich – Fachverband Autobus-, Luftfahrt- und Schifffahrtsunternehmen

(Věc C-328/13) ⁽¹⁾

„Řízení o předběžné otázce — Směrnice 2001/23/ES — Zachování práv zaměstnanců v případě převodů podniků, provozoven nebo částí podniků nebo závodů — Povinnost nabyvatele zachovat pracovní podmínky sjednané kolektivní smlouvou až do vstupu jiné kolektivní smlouvy v platnost — Pojem, kolektivní smlouva“ — Vnitrostátní právní úprava, která stanoví, že vypovězená kolektivní smlouva je účinná až do nabytí účinnosti jiné smlouvy“

(2014/C 409/21)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Oberster Gerichtshof

Účastníci původního řízení

Žalobce: Österreichischer Gewerkschaftsbund

Žalovaná: Wirtschaftskammer Österreich – Fachverband Autobus-, Luftfahrt- und Schifffahrtsunternehmen

Výrok

Článek 3 odst. 3 směrnice Rady 2001/23/ES ze dne 12. března 2001 o sblížení právních předpisů členských států týkajících se zachování práv zaměstnanců v případě převodů podniků, závodů nebo částí podniků nebo závodů, musí být vykládán v tom smyslu, že „pracovní podmínky sjednané v kolektivní smlouvě“ ve smyslu uvedeného ustanovení představují pracovní podmínky stanovené prostřednictvím kolektivní smlouvy, které na základě práva členského státu navzdory vypovězení uvedené smlouvy nadále mají účinky na pracovní vztahy, na které se přímo vztahovala před ukončením její platnosti, dokud uvedené pracovní vztahy nepodléhají nové kolektivní smlouvě nebo dokud není s dotčenými zaměstnanci uzavřena nová individuální smlouva.

(¹) Úř. věst. C 274, 21.9.2013.

Rozsudek Soudního dvora (devátého senátu) ze dne 11. září 2014 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Nejvyššího správního soudu – Česká republika) – Ministerstvo práce a sociálních věcí v. B.

(Věc C-394/13) (¹)

„Řízení o předběžné otázce — Sociální zabezpečení migrujících pracovníků — Nařízení (EHS) č. 1408/71 a nařízení (ES) č. 883/2004 — Použitelné vnitrostátní předpisy — Určení členského státu příslušného k poskytování rodinné dávky — Situace, kdy migrující pracovník a jeho rodina žijí v členském státě, kde se nachází střed jejich zájmů a kde byla pobírána rodinná dávka — Žádost o rodinnou dávku v členském státě původu po zániku nároku na dávky v členském státě bydliště — Vnitrostátní právní úprava členského státu původu, podle které se takové dávky poskytují osobám, které jsou v tomto státě hlášeny k trvalému pobytu“

(2014/C 409/22)

Jednací jazyk: čeština

Předkládající soud

Nejvyšší správní soud

Účastníci původního řízení

Navrhovatel: Ministerstvo práce a sociálních věcí

Další účastnice řízení: B.

Výrok

1) Nařízení Rady (EHS) č. 1408/71 ze dne 14. června 1971 o uplatňování systémů sociálního zabezpečení na zaměstnané osoby, osoby samostatně výdělečně činné a jejich rodinné příslušníky pohybující se v rámci Společenství, ve znění pozměněném a aktualizovaném nařízením Rady (ES) č. 118/97 ze dne 2. prosince 1996, ve znění nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 592/2008 ze dne 17. června 2008, zejména jeho článek 13, musí být vykládáno v tom smyslu, že brání tomu, aby byl členský stát považován za stát příslušný k poskytování rodinné dávky určité osobě již z pouhého důvodu, že je tato osoba na území tohoto členského státu hlášena k trvalému pobytu, když ani ona ani její rodinní příslušníci v uvedeném členském státě nepracují ani v něm nemají obvyklé bydliště. Článek 13 tohoto nařízení musí být vykládán v tom smyslu, že brání také tomu, aby členský stát, který není ve vztahu k posuzované osobě příslušným státem, poskytoval této osobě rodinné dávky, není-li mezi předmětnou situací a územím první uvedené členského státu dána přesná a zvláště úzká vazba.

- 2) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 883/2004 ze dne 29. dubna 2004 o koordinaci systémů sociálního zabezpečení, ve znění nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 988/2009 ze dne 16. září 2009, zejména jeho článek 11, musí být vykládáno v tom smyslu, že brání tomu, aby byl členský stát považován za stát příslušný k poskytování rodinné dávky určité osobě již z pouhého důvodu, že je tato osoba na území tohoto členského státu hlášena k trvalému pobytu, když ani ona ani její rodinní příslušníci v uvedeném členském státě nepracují ani v něm nemají obvyklé bydliště.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 260, 7. 9. 2013.

Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 10. září 2014 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas – Litva) – „Vilniaus energija“ UAB v. Lietuvos metrologijos inspekcijos Vilniaus apskrities skyrius

(Věc C-423/13) ⁽¹⁾

„Řízení o předběžné otázce — Volný pohyb zboží — Opatření s rovnocenným účinkem — Směrnice 2004/22/ES — Metrologická ověření měřicích systémů — Vodoměr na teplou vodu splňující všechny požadavky této směrnice, který je připojen k zařízení pro dálkový (telemetrický) přenos údajů — Zákaz používat tento vodoměr bez předchozího metrologického ověření systému“

(2014/C 409/23)

Jednací jazyk: litevština

Předkládající soud

Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas

Účastníci původního řízení

Navrhovatelka: „Vilniaus energija“ UAB

Odpůrce: Lietuvos metrologijos inspekcijos Vilniaus apskrities skyrius

Výrok

Článek 34 SFEU a směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/22/ES ze dne 31. března 2004 o měřicích přístrojích musejí být vykládány v tom smyslu, že brání vnitrostátní právní úpravě a vnitrostátní praxi, podle nichž je třeba vodoměr na teplou vodu, který splňuje všechny požadavky této směrnice a je připojen k zařízení pro dálkový (telemetrický) přenos údajů, považovat za měřicí systém, a z tohoto důvodu nelze takový vodoměr používat v souladu s jeho účelem, dokud nebude provedeno jeho metrologické ověření společně s tímto zařízením jakožto měřicího systému.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 304, 19.10.2013.

Rozsudek Soudního dvora (sedmého senátu) ze dne 11. září 2014 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Hof van beroep te Antwerpen – Belgie) – Ronny Verest, Gaby Gerards v. Belgische Staat

(Věc C-489/13) ⁽¹⁾

„Řízení o předběžné otázce — Daň z příjmů — Právní úprava zamezení dvojímu zdanění — Zdanění příjmů z nemovitostí dosažených v jiném členském státě než v členském státě bydliště — Metoda osvobození od daně s výhradou progresivity v členském státě bydliště — Rozdílné zacházení s nemovitostmi nacházejícími se v členském státě bydliště a v jiném členském státě“

(2014/C 409/24)

Jednací jazyk: nizozemština

Předkládající soud

Hof van beroep te Antwerpen

Účastníci původního řízení

Navrhovatelé kasačního opravného prostředku: Ronny Verest, Gaby Gerards

Odpůrce v řízení o kasačním opravném prostředku: Belgische Staat

Výrok

Článek 63 SFEU musí být vykládán v tom smyslu, že brání takové právní úpravě členského státu, jako je právní úprava dotčená ve věci v původním řízení, pokud tato může při uplatnění výhrady progresivity uvedené ve smlouvě o zamezení dvojímu zdanění vést k vyšší sazbě daně z příjmů jen proto, že metoda určení příjmů z nemovitostí vede k tomu, že tyto příjmy pocházející z nepronajatých nemovitostí nacházejících se v jiném členském státě jsou oceněny vyšší částkou než příjmy z takovýchto nemovitostí nacházejících se v prvním členském státě. Přísluší předkládajícímu soudu, aby ověřil, zda právní úprava dotčená ve věci v původním řízení má takovýto účinek.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 352, 30.11.2013.

Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 10. září 2014 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Verwaltungsgericht Berlin – Německo) – Mohamed Ali Ben Alaya v. Bundesrepublik Deutschland

(Věc C-491/13) ⁽¹⁾

„Řízení o předběžné otázce — Prostor svobody, bezpečnosti a práva — Směrnice 2004/114/ES — Články 6, 7 a 12 — Podmínky přijímání státních příslušníků třetích zemí za účelem studia — Odmítnutí přijmout osobu, která splňuje podmínky stanovené uvedenou směrnicí — Prostor příslušných orgánů pro uvážení“

(2014/C 409/25)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Verwaltungsgericht Berlin

Účastníci původního řízení

Žalobce: Mohamed Ali Ben Alaya

Žalovaná: Bundesrepublik Deutschland

Výrok

Článek 12 směrnice Rady 2004/114/ES ze dne 13. listopadu 2004 o podmínkách přijímání státních příslušníků třetích zemí za účelem studia, výměnných pobytů žáků, neplacené odborné přípravy nebo dobrovolné služby musí být vykládán v tom smyslu, že dotčený členský stát je povinen přijmout na své území státního příslušníka třetí země, který hodlá na jeho území pobývat déle než tři měsíce za účelem studia, pokud tento státní příslušník splňuje podmínky přijímání taxativně stanovené v článcích 6 a 7 této směrnice a tento členský stát vůči němu neuplatňuje některý z důvodů výslovně uvedených v dané směrnici odůvodňujících odepření povolení k pobytu.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 344, 23.11.2013.

Usnesení Soudního dvora (desátého senátu) ze dne 4. září 2014 – *Cooperativa tra i Lavoratori della Piccola Pesca di Pellestrina Soc. coop. arl a další (C-94/13 P), Alfier Costruzioni Srl a další (C-95/13 P), Cooperativa Mare Azzurro Socialpesca Soc. coop. arl, dříve Cooperativa Mare Azzurro Soc. coop. arl, Cooperativa vongolari Sottomarina Lido Soc. coop. arl (C-136/13 P), Axitea SpA, dříve La Vigile San Marco SpA (C-174/13 P), Vetrai 28 Srl, dříve Barovier & Toso vetrerie artistiche riunite Srl a další (C-180/13 P), Confindustria Venezia, dříve Unione degli industriali della provincia di Venezia (Unindustria) a další (C-191/13 P), Manutencoop Società Cooperativa, dříve Manutencoop Soc. coop. arl a Astrocoop Universale Pulizie, Manutenzioni e Trasporti Soc. coop. arl, (Itálie) (C-246/13 P) v. Cooperativa Pescatori di San Pietro in Volta Soc. coop. arl a další, Italská republika, Evropská komise*

(Spojené věci C-94/13 P, C-95/13 P, C-136/13 P, C-174/13 P, C-180/13 P, C-191/13 P a C-246/13 P) ⁽¹⁾

„Kasační opravný prostředek — Státní podpory — Podpory poskytnuté podnikům usazeným na území Benátek a Chioggia — Článek 181 jednacího řádu Soudního dvora“

(2014/C 409/26)

Jednací jazyk: italština

Účastníci řízení

Účastníci řízení podávající kasační opravný prostředek: *Cooperativa tra i Lavoratori della Piccola Pesca di Pellestrina Soc. coop. arl, Cooperativa Coopesca – Organizzazione tra Produttori e Lavoratori della Pesca – Chioggia Soc. coop. arl, Cooperativa San Marco fra Lavoratori della Piccola Pesca – Burano Soc. coop. arl (C-94/13 P), Alfier Costruzioni Srl, Azin Asfalti Srl, Barbato Srl, Group Srl, dříve Impresa Costruzioni Civili e Montaggi Srl (ICCEM), Rossi Renzo Costruzioni Srl, Vettore Costruzioni Srl (C-95/13 P), Cooperativa Mare Azzurro Socialpesca Soc. coop. arl, dříve Cooperativa Mare Azzurro Soc. coop. arl, Cooperativa vongolari Sottomarina Lido Soc. coop. arl (C-136/13 P), Axitea SpA, dříve La Vigile San Marco SpA (C-174/13 P), Vetrai 28 Srl, dříve Barovier & Toso vetrerie artistiche riunite Srl, Carlo Moretti Srl, Ferro & Lazzarini Srl, Fornace Mian Srl, dříve Formia International Srl, Amelio Cenedese, dříve Gino Cenedese & Figlio, La Murrina SpA, Nason & Moretti Srl, v likvidaci, Venini SpA, De Majo Illuminazione Srl, dříve Vetreria De Majo Srl (C-180/13 P), Confindustria Venezia, dříve Unione degli industriali della provincia di Venezia (Unindustria), Comitato „Venezia vuole vivere“, Fiorital Srl, Ellemme Sas, dříve Jesurum di M. a A. Levi Morenos Sas, Grafiche Veneziane Soc. coop. arl, dříve Grafiche Veneziane Srl, Cantiere navale De Poli SpA, Capgemini BST SpA, dříve Aive Srl, Tessuti Artistici Fortuny SpA, Rubelli SpA, dříve Lorenzo Rubelli SpA, Tecnomare SpA (C-191/13 P), Manutencoop Società Cooperativa, dříve Manutencoop Soc. coop. arl a Astrocoop Universale Pulizie, Manutenzioni e Trasporti Soc. coop. arl (C-246/13 P) (zástupci: A. Vianello, A. Bortoluzzi a A. Veronese, advokáti)*

Další účastníci řízení: *Cooperativa Pescatori di San Pietro in Volta Soc. coop. arl, Murazzo – Piccola Soc. coop. arl, RAM – Società Cooperativa fra Lavoratori della Pesca, Raccoglitori ed Allevatori di Molluschi, Confcooperative – Unione Provinciale di Venezia, Sacaim SpA, Camata Costruzioni Sas, Dal Carlo Mario & C. Srl, ACEA – Associazione dei Costruttori Edili ed Affini di Venezia e Provincia, Ghezze Giovanni & C. Snc di Ghezze Maurizio & C., Alfredo Barbini Srl, Aureliano Toso Srl, AVMazzega Srl, Effetre SpA, Mazzucato International Srl, Tfz Internazionale Srl, V. Nason & C. Srl, Vetreria LAG Srl, Siram SpA, Bortoli Ettore Srl, Arsenal Venezia SpA, Albergo Quattro Fontane Snc, Hotel Gabrielli Srl, dříve Hotel Gabrielli Sandwirth SpA, GE.AL.VE. Srl, Metropolitan SpA, dříve Metropolitan Srl, Hotel Concordia Srl, dříve Hotel Concordia Snc, Società per l'industria alberghiera (SPLIA), Principessa Srl, v likvidaci, Albergo ristorante „All'Angelo“ Snc, Albergo Saturnia Internazionale SpA, Savoia e Jolanda Srl, Hotels Biasutti Srl, dříve Hotels Biasutti Snc, Ge.A.P. Srl, Rialto Inn Srl, Bonvecchiati Srl, Evropská komise (zástupci: V. Di Bucci, G. Conte a D. Grespan, zmocněnci), Italská republika*

Výrok

1) Kasační opravné prostředky se zamítají.

- 2) *Cooperativa tra i Lavoratori della Piccola Pesca di Pellestrina Soc. coop. arl, Cooperativa Coopesca – Organizzazione tra Produttori e Lavoratori della Pesca – Chioggia Soc. coop. arl, Cooperativa San Marco fra Lavoratori della Piccola Pesca – Burano Soc. coop. arl, Alfier Costruzioni Srl, Azin Asfalti Srl, Barbato Srl, Group Srl, Rossi Renzo Costruzioni Srl, Vettore Costruzioni Srl, Cooperativa Mare Azzurro Socialpesca Soc. coop. arl, Cooperativa vongolari Sottomarina Lido Soc. coop. arl, Axitea SpA, Vetrai 28 Srl, Carlo Moretti Srl, Ferro & Lazzarini Srl, Fornace Mian Srl, Amelio Cenedese, La Murrina SpA, Nason & Moretti Srl, Venini SpA, De Majo Illuminazione Srl, Confindustria Venezia, Comitato „Venezia vuole vivere“, Fiorital Srl, Ellemme Sas, Grafiche Veneziane Soc. coop. arl, Cantiere navale De Poli SpA, Capgemini BST SpA, Tessuti Artistici Fortuny SpA, Rubelli SpA, Tecnomare SpA a Manutencoop Società Cooperativa se ukládá náhrada nákladů řízení.*

⁽¹⁾ Úř. věst. C 129, 4.5.2013.
Úř. věst. C 147, 25.5.2013.
Úř. věst. C 207, 20.7.2013.

Usnesení Soudního dvora (desátého senátu) ze dne 4. září 2014 – Ghezzi Giovanni & C. Snc di Ghezzi Maurizio & C. v. Cooperativa Mare Azzurro Socialpesca Soc. coop. arl, dříve Cooperativa Mare Azzurro Soc. coop. rl, Cooperativa vongolari Sottomarina Lido Soc. coop. rl, Evropská komise

(Věc C-145/13 P) ⁽¹⁾

„Kasační opravný prostředek — Státní podpory — Podpory poskytované podnikům usazeným na území Benátek a Chioggia — Článek 181 jednacího řádu Soudního dvora“

(2014/C 409/27)

Jednací jazyk: italština

Účastnice řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Ghezzi Giovanni & C. Snc di Ghezzi Maurizio & C. (zástupkyně: R. Volpe a C. Montagner, avvocatessa)

Další účastníci řízení: Cooperativa Mare Azzurro Socialpesca Soc. coop. arl, dříve Cooperativa Mare Azzurro Soc. coop. rl, Cooperativa vongolari Sottomarina Lido Soc. coop. rl, Evropská komise (zástupci: V. Di Bucci, G. Conte a D. Grespan, zmocněnci)

Výrok

- 1) Kasační opravný prostředek se zamítá.
- 2) Společnosti Ghezzi Giovanni & C. Snc di Ghezzi Maurizio & C. se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 207, 20.7.2013.

Usnesení Soudního dvora (desátého senátu) ze dne 4. září 2014 – *Albergo Quattro Fontane Snc* (C-227/13 P), *Hotel Gabrielli Srl*, původně *Hotel Gabrielli Sandwirth SpA* (C-228/13 P), *GE.AL.VE. Srl* (C-229/13 P), *Metropolitan SpA*, původně *Metropolitan Srl* (C-230/13 P), *Hotel Concordia Srl*, původně *Hotel Concordia Snc* (C-231/13 P), *Società per l'industria alberghiera (SPLIA)* (C-232/13 P), *Principessa Srl*, v likvidaci (C-233/13 P), *Albergo Saturnia Internazionale SpA* (C-234/13 P), *Savoia e Jolanda Srl* (C-235/13 P), *Biasutti Hotels Srl*, původně *Hotels Biasutti Snc* (C-236/13 P), *Ge.A.P. Srl* (C-237/13 P), *Rialto Inn Srl* (C-238/13 P) a *Bonvecchiati Srl* (C-239/13 P) v. *Comitato „Venezia vuole vivere“*, *Manutencoop Società Cooperativa*, původně *Manutencoop Soc. coop. arl* a *Astrocoop Universale Pulizie, Manutenzioni e Trasporti Soc. coop. arl*, *Albergo ristorante „All'Angelo“ Snc* a Evropská komise

(Věci C-227/13 až C-239/13 P) ⁽¹⁾

„Kasační opravný prostředek — Státní podpory — Podpory poskytované podnikům usazeným na území Benátek a Chioggie — Článek 181 Jednacího řádu Soudního dvora“

(2014/C 409/28)

Jednací jazyk: italština

Účastníci řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: *Albergo Quattro Fontane* (C-227/13 P), *Hotel Gabrielli Srl*, původně *Hotel Gabrielli Sandwirth SpA* (C-228/13 P), *GE.AL.VE. Srl* (C-229/13 P), *Metropolitan SpA*, původně *Metropolitan Srl* (C-230/13 P), *Hotel Concordia Srl*, původně *Hotel Concordia Snc* (C-231/13 P), *Società per l'industria alberghiera (SPLIA)* (C-232/13 P), *Principessa Srl*, v likvidaci (C-233/13 P), *Albergo Saturnia Internazionale SpA* (C-234/13 P), *Savoia e Jolanda Srl* (C-235/13 P), *Biasutti Hotels Srl*, původně *Hotels Biasutti Snc* (C-236/13 P), *Ge.A.P. Srl* (C-237/13 P), *Rialto Inn Srl* (C-238/13 P) a *Bonvecchiati Srl* (C-239/13 P) (zástupci: A. Bianchini a F. Busetto, advokáti)

Další účastníci řízení: *Comitato „Venezia vuole vivere“*, *Manutencoop Società Cooperativa*, původně *Manutencoop Soc. coop. arl* a *Astrocoop Universale Pulizie, Manutenzioni e Trasporti Soc. coop. arl*, *Albergo ristorante „All'Angelo“ Snc* a Evropská komise (zástupci: V. Di Bucci, G. Conte a D. Grespan, zmocněnci)

Výrok

- 1) Kasační opravné prostředky se zamítají.
- 2) Společnostem *Albergo Quattro Fontane Snc*, *Hotel Gabrielli Srl*, *GE.AL.VE. Srl*, *Metropolitan SpA*, *Hotel Concordia Srl*, *Società per l'industria alberghiera (SPLIA)*, *Principessa Srl*, *Albergo Saturnia Internazionale SpA*, *Savoia e Jolanda Srl*, *Biasutti Hotels Srl*, *Ge.A.P. Srl*, *Rialto Inn Srl* a *Bonvecchiati Srl* se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 207, 20.7.2013.

Usnesení Soudního dvora (osmého senátu) ze dne 4. září 2014 – *Rütgers Germany GmbH*, *Rütgers Belgium NV*, *Deza, a.s.*, *Industrial Química del Nalón, SA*, *Bilbaína de Alquitranes, SA* v. Evropská agentura pro chemické látky (ECHA)

(Věc C-288/13 P) ⁽¹⁾

„Kasační opravný prostředek — Článek 181 jednacího řádu Soudního dvora — Nařízení (ES) č. 1907/2006 (nařízení REACH) — Článek 59 a příloha XIII — Označení anthracenového oleje jakožto látky vzbuzující mimořádné obavy, která musí podléhat povolovacímu řízení — Rovné zacházení“

(2014/C 409/29)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: *Rütgers Germany GmbH*, *Rütgers Belgium NV*, *Deza, a.s.*, *Industrial Química del Nalón, SA*, *Bilbaína de Alquitranes, SA* (zástupce: K. Van Maldegem, advokát)

Další účastníci řízení: Evropská agentura pro chemické látky (ECHA) (zástupci: M. Heikkilä, W. Broere a T. Zbihlej, zmocněnci, J. Stuyck a A.-M. Vandromme, advokáti)

Výrok

- 1) Kasační opravný prostředek se zamítá.
- 2) Společnostem Rütgers Germany GmbH, Rütgers Belgium NV, Deza a.s., Industrial Química del Nalón SA a Bilbaina de Alquitranes SA se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 252, 31.8.2013.

Usnesení Soudního dvora (osmého senátu) ze dne 4. září 2014 – Cindu Chemicals BV, Deza, a.s., Koppers Denmark A/S, Koppers UK Ltd v. Evropská agentura pro chemické látky (ECHA), Evropská komise

(Věc C-289/13 P) ⁽¹⁾

„Kasační opravný prostředek — Článek 181 jednacího řádu Soudního dvora — Nařízení (ES) č. 1907/2006 (nařízení REACH) — Článek 59 a příloha XIII — Identifikace anthracenového oleje s nízkým obsahem anthracenu jako látky vzbuzující mimořádné obavy, která musí být podrobena povolovacímu postupu — Rovné zacházení“

(2014/C 409/30)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Účastníci řízení podávající kasační opravný prostředek: Cindu Chemicals BV, Deza, a.s., Koppers Denmark A/S, Koppers UK Ltd (zástupce: K. Van Maldegem, advokát)

Další účastníci řízení: Evropská agentura pro chemické látky (ECHA) (zástupci: M. Heikkilä, W. Broere a T. Zbihlej, zmocněnci, J. Stuyck a A.-M. Vandromme, advocaten), Evropská komise (zástupci: E. Manhaeve a P. Oliver, zmocněnci)

Výrok

- 1) Kasační opravný prostředek se zamítá.
- 2) Společnostem Cindu Chemicals BV, Deza a.s., Koppers Denmark A/S a Koppers UK Ltd se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 252, 31.8.2013.

Usnesení Soudního dvora (osmého senátu) ze dne 4. září 2014 – Rütgers Germany GmbH, Rütgers Belgium NV, Deza, a.s., Koppers Denmark A/S, Koppers UK Ltd v. Evropská agentura pro chemické látky (ECHA)

(Věc C-290/13 P) ⁽¹⁾

„Kasační opravný prostředek — Článek 181 jednacího řádu Soudního dvora — Nařízení (ES) č. 1907/2006 (nařízení REACH) — Článek 59 a příloha XIII — Identifikace anthracenového oleje (anthracenová pasta) jako látky vzbuzující zvlášť velké obavy, která má podléhat postupu povolování — Rovné zacházení“

(2014/C 409/31)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Účastníci řízení podávající kasační opravný prostředek: Rütgers Germany GmbH, Rütgers Belgium NV, Deza, a.s., Koppers Denmark A/S, Koppers UK Ltd (zástupce: K. Van Maldegem, advokát)

Další účastnice řízení: Evropská agentura pro chemické léky (ECHA) (zástupci: M. Heikkilä, W. Broere a T. Zbihlejš, zmocněnci, J. Stuyck a A.-M. Vandromme, advokáti)

Výrok

- 1) Kasační opravný prostředek se zamítá.
- 2) Společnostem Rütgers Germany GmbH, Rütgers Belgium NV, Deza a.s., Koppers Denmark A/S a Koppers UK Ltd se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 252, 31.8.2013.

Usnesení Soudního dvora (devátého senátu) ze dne 10. července 2014 – Associação de Empresas de Construção e Obras Públicas e Serviços (Aecops) v. Evropská komise

(Spojené věci C-379/13 P až C-381/13 P) ⁽¹⁾

„Kasační opravný prostředek — Rozhodnutí 83/673/EHS — Nařízení (EHS) č. 2950/83 — Evropský sociální fond — Vzdělávací činnost — Snížení původně poskytnutého příspěvku — Nařízení (ES, Euratom) č. 2988/95 — Ochrana finančních zájmů Evropských společenství“

(2014/C 409/32)

Jednací jazyk: portugálština

Účastníci řízení

Účastník řízení podávající kasační opravný prostředek: Associação de Empresas de Construção e Obras Públicas e Serviços (Aecops) (zástupci: L. Pinto Monteiro a N. Morais Sarmento, advogados)

Další účastnice řízení: Evropská komise (zástupci: D. Recchia a P. Guerra e Andrade, zmocněnci)

Výrok

- 1) Kasační opravné prostředky se odmítají.
- 2) Associação de Empresas de Construção e Obras Públicas e Serviços (Aecops) se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 260, 7.9.2013.

Usnesení Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 17. července 2014 – Erich Kastenholtz v. Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory), Qwatchme A/S

(Věc C-435/13 P) ⁽¹⁾

„Kasační opravný prostředek — Nařízení (ES) č. 6/2002 — (Průmyslové) vzory Společenství — Články 4 až 6, 25, odst. 1 písmena b) a f), jakož i článek 52 — Zapsaný (průmyslový) vzor Společenství představující číselníky hodinek — Starší (průmyslový) vzor Společenství — Návrh na prohlášení neplatnosti“

(2014/C 409/33)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Účastník řízení podávající kasační opravný prostředek: Erich Kastenholtz (zástupce: L. Acker, advokát)

Další účastníci řízení: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (zástupkyně: D. Walicka, zmocněnkyně), Qwatchme A/S (zástupce: M. Zöbisich, advokát)

Výrok

- 1) Kasační opravný prostředek se zamítá.
- 2) Erich Kastenholz ponese náklady řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 304, 19.10.2013.

Usnesení Soudního dvora (osmého senátu) ze dne 17. července 2014 – Cytochroma Development, Inc. v. Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)

(Věc C-490/13 P) ⁽¹⁾

„Kasační opravný prostředek — Článek 181 jednacího řádu Soudního dvora — Ochranná známka Společenství — Námitkové řízení — Článek 169 odst. 1 jednacího řádu — Kasační opravný prostředek, který nesměruje proti výroku napadeného rozsudku — Zjevně nepřípustný kasační opravný prostředek“

(2014/C 409/34)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Cytochroma Development, Inc. (zástupci: S. Malynicz, Barrister, A. Smith, Solicitor)

Další účastník řízení: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (zástupce: A. Folliard-Monguiral, zmocněnec)

Výrok

- 1) Kasační opravný prostředek se odmítá.
- 2) Společnosti Cytochroma Development Inc. se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 352, 30.11.2013.

Usnesení Soudního dvora (devátého senátu) ze dne 17. července 2014 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Administrativen sad – Varna – Bulharsko) – Levent Redzheb Yumer v. Direktor na Teritoriialna direktsia na Natsionalna agentsia za prihodite – Varna

(Věc C-505/13) ⁽¹⁾

„Daň z příjmů — Článek 2 SEU — Články 20 a 21 Listiny základních práv Evropské unie — Zásady právní jistoty, efektivity a proporcionality — Právo na snížení daně z příjmů zemědělců — Vyloučení fyzických osob vykonávajících činnost zemědělce — Provedení unijního práva — Neexistence — Zjevná nepřislušnost Soudního dvora“

(2014/C 409/35)

Jednací jazyk: bulharština

Předkládající soud

Administrativen sad – Varna

Účastníci původního řízení

Žalobce: Levent Redzheb Yumer

Žalovaný: Direktor na Teritoriialna direktsia na Natsionalna agentsia za prihodite – Varna

Výrok

- 1) Soudní dvůr Evropské unie je zjevně nepřislušný k tomu, aby odpověděl na předběžné otázky, které položil Administrativen sad Varna (Bulharsko) rozhodnutím ze dne 5. září 2013.
- 2) První a druhá položená otázka jsou zjevně nepřijatelné v rozsahu, v jakém se týkají výkladu článku 2 SEU.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 344, 23.11.2013.

Usnesení Soudního dvora (šestého senátu) ze dne 4. září 2014 – Metropolis Inmobiliarias y Restauraciones, SL v. Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory), MIP Metro Group Intellectual Property GmbH & Co. KG

(Věc C-509/13 P) ⁽¹⁾

„Kasační opravný prostředek — Ochranná známka Společenství — Nařízení (ES) č. 40/94 — Přihláška obrazové ochranné známky obsahující slovní prvek, METRO' modré a žluté barvy — Námitky majitele obrazové ochranné známky Společenství vyvedené v barvách a obsahující slovní prvek, GRUPOMETROPOLIS' — Zamítnutí námitek“

(2014/C 409/36)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Metropolis Inmobiliarias y Restauraciones, SL (zástupce: J. Carbonell Callicó, advokát)

Další účastníci řízení: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (zástupce: A. Poch, zmocněnec), MIP Metro Group Intellectual Property GmbH & Co. KG (zástupce: J.-C. Plate, advokát)

Výrok

- 1) Kasační opravný prostředek se zčásti odmítá a zčásti zamítá.
- 2) Společnosti Metropolis Inmobiliarias y Restauraciones SL se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 336, 16. 11. 2013.

Usnesení Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 17. července 2014 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Monomeles Protodikeio Athinon – Řecko) – Honda Giken Kogyo Kabushiki Kaisha v. Maria Patmanidi AE

(Věc C-535/13) ⁽¹⁾

„Řízení o předběžné otázce — Článek 99 jednacího řádu Soudního dvora — Ochranné známky — Právo majitele ochranné známky bránit prvnímu uvedení výrobků označených touto ochrannou známkou na trh v Evropském hospodářském prostoru (EHP) bez jeho souhlasu“

(2014/C 409/37)

Jednací jazyk: řečtina

Předkládající soud

Monomeles Protodikeio Athinon

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Honda Giken Kogyo Kabushiki Kaisha

Žalovaná: Maria Patmanidi AE

Výrok

Články 5 a 7 první směrnice Rady 89/104/EHS ze dne 21. prosince 1988, kterou se sblíží právní předpisy členských států o ochranných známkách, ve znění Dohody o Evropském hospodářském prostoru ze dne 2. května 1992, jakož i články 9 a 13 nařízení Rady (ES) č. 40/94 ze dne 20. prosince 1993 o ochranné známce Společenství, musí být vykládány v tom smyslu, že se majitel ochranné známky může bránit prvnímu uvedení výrobků označených touto ochrannou známkou na trh v Evropském hospodářském prostoru nebo v Evropské unii bez jeho souhlasu.

(¹) Úř. věst. C 377, 21.12.2013.

Usnesení Soudního dvora (osmého senátu) ze dne 4. září 2014 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Consiglio di Stato – Itálie) – Autorità per l'energia elettrica e il gas v. Antonella Bertazzi a další

(Věc C-152/14) (¹)

„Řízení o předběžné otázce — Článek 99 jednacího řádu Soudního dvora — Sociální politika — Směrnice 1999/70/ES — Rámcová dohoda o pracovních poměrech na dobu určitou uzavřená mezi organizacemi UNICE, CEEP a EKOS — Ustanovení 4 — Pracovní smlouvy na dobu určitou ve veřejném sektoru — Postup stabilizace — Přijímání zaměstnanců na dobu určitou jakožto statutárních úředníků bez otevřeného výběrového řízení — Určení seniority — Nezohlednění odpracovaných let v rámci pracovních smluv na dobu určitou — Zásada zákazu diskriminace“

(2014/C 409/38)

Jednací jazyk: italština

Předkládající soud

Consiglio di Stato

Účastníci původního řízení

Žalobce: Autorità per l'energia elettrica e il gas

Žalovaní: Antonella Bertazzi, Annalise Colombo, Maria Valeria Contin, Angela Filippina Marasco, Guido Guissani, Lucia Lizzi, Fortuna Peranio

Výrok

- 1) Ustanovení 4 rámcové dohody o pracovních poměrech na dobu určitou uzavřené dne 18. března 1999, která je obsažena v příloze směrnice Rady 1999/70/ES ze dne 28. června 1999 o rámcové dohodě o pracovních poměrech na dobu určitou uzavřené mezi organizacemi UNICE, CEEP a EKOS, musí být vykládáno tak, že brání takové vnitrostátní právní úpravě, jako je úprava, o kterou se jedná ve věci v původním řízení, která zcela vylučuje, aby se zohlednila odpracovaná léta, kterých dosáhl pracovník zaměstnaný na dobu určitou u orgánu veřejné moci, za účelem určení seniority tohoto pracovníka při jeho přijetí na dobu neurčitou stejným orgánem jakožto statutárního úředníka v rámci zvláštního postupu stabilizaci jeho pracovního poměru, pokud úkoly vykonávané v rámci pracovních smluv na dobu určitou odpovídají těm, které vykonává statutární úředník patřící do příslušné kategorie tohoto orgánu, ledaže by tato výjimka byla ospravedlněna „objektivními důvody“ ve smyslu bodů 1 nebo 4 tohoto ustanovení, což přísluší ověřit vnitrostátnímu soudu. Pouhá skutečnost, že pracovník zaměstnaný na dobu určitou dosáhl uvedených odpracovaných let na základě smlouvy nebo pracovního poměru na dobu určitou, nepředstavuje takový objektivní důvod.

- 2) Cíl zabránit vzniku obrácené diskriminace vůči statutárním úředníkům, kteří byli přijati na základě toho, že uspěli v otevřeném výběrovém řízení, nepředstavuje „objektivní důvod“ ve smyslu ustanovení 4 bodu 1 nebo 4 rámcové dohody, pokud, stejně jako ve věci v původním řízení, vnitrostátní právní úprava zcela a za všech okolností brání tomu, aby se zohlednila odpracovaná léta, kterých dosáhli pracovníci zaměstnaní na základě pracovní smlouvy dobu určitou, za účelem určení seniority těchto pracovníků při jejich přijetí na dobu neurčitou, a tím i jejich výše odměny za práci.

(¹) Úř. věst. C 194, 24.6.2014.

Žaloba podaná dne 24. června 2014 – Evropská komise v. Polská republika

(Věc C-303/14)

(2014/C 409/39)

Jednací jazyk: polština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupci: K. Mifsud-Bonnici a K. Herrmann, zmocněnci)

Žalovaná: Polská republika

Návrhová žádání žalobkyně

- určit, že Polská republika tím, že Komisi neoznámila certifikační orgány pro pracovníky a společnosti a názvy certifikátů pro pracovníky a společnosti vykonávající činnosti týkající se některých fluorovaných skleníkových plynů, které jsou předmětem prováděcích nařízení Komise, a tím, že nepřijala právní úpravu stanovící sankce za porušení ustanovení nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 842/2006 ze dne 17. května 2006 o některých fluorovaných skleníkových plynech (¹), a tím, že ji neoznámila Komisi, nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z čl. 5 odst. 2 uvedeného nařízení ve spojení s čl. 12 odst. 3 nařízení Komise (ES) č. 303/2008 (²), čl. 12 odst. 3 nařízení Komise (ES) č. 304/2008 (³), čl. 7 odst. 1 nařízení Komise (ES) č. 305/2008 (⁴), čl. 6 odst. 1 nařízení Komise (ES) č. 306/2008 (⁵), čl. 4 odst. 2 nařízení Komise (ES) č. 307/2008 (⁶), článek 1 nařízení Komise (ES) č. 308/2008 (⁷) a čl. 13 odst. 2 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 842/2006.
- uložit Polské republice náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Článek 5 odst. 2 nařízení č. 842/2006 ukládá členským státům, aby Komisi oznámily své školicí a certifikační programy pro společnosti a pracovníky provádějící instalaci, údržbu nebo servis zařízení a systémů, na které se vztahuje čl. 3 odst. 1 daného nařízení, a znovuzískávání fluorovaných skleníkových plynů. Tato povinnost byla konkretizována v prováděcích nařízeních Komise přijatých na základě čl. 5 odst. 1 nařízení č. 842/2006.

První žalobní důvod se tedy opírá o skutečnost, že Polská republika Komisi dosud neoznámila názvy certifikačních orgánů pro pracovníky a společnosti, kteří provádějí nebo prováděli kontroly těsnosti, instalaci, údržbu nebo servis stacionárních chladicích a klimatizačních zařízení, tepelných čerpadel, systémů požární ochrany a hasicích přístrojů, jakož i činnosti související se znovuzískáváním těchto fluorovaných skleníkových plynů, ani názvy certifikátů pro pracovníky a společnosti, kteří splňují nebo splňovali podmínky certifikace stanovené v prováděcích nařízeních Komise. Navíc nebyly oznámeny názvy certifikačních orgánů pro pracovníky vykonávající činnosti související se znovuzískáváním fluorovaných skleníkových plynů z vysokonapěťových spínačů a znovuzískávající rozpouštědla obsahující fluorované skleníkové plyny ze zařízení, ani názvy certifikátů pro pracovníky, kteří splňují podmínky certifikace stanovené v prováděcích nařízeních Komise. Polské orgány Komisi neoznámily formou, která je stanovena v nařízení Komise č. 308/2008, ani názvy osvědčovací orgánů pro pracovníky a názvy osvědčení o školení pro pracovníky, kteří splňují požadavky stanovené v čl. 3 odst. 2 a v příloze nařízení č. 307/2008.

Druhý žalobní důvod se opírá o skutečnost, že Komisi nebyla oznámena vnitrostátní právní úprava stanovící sankce za porušení ustanovení nařízení č. 842/2006. Povinnost stanovit a oznámit sankce Komisi je zvláště důležitá pro zajištění plné účinnosti povinností, které byly uloženy provozovatelům stacionárních aplikací v člancích 3, 4 a 5 nařízení č. 842/2006. Stanovení takových sankcí a jejich oznámení Komisi má navíc zásadní význam pro zajištění splnění povinností, které byly výrobci výrobků a zařízení obsahujících fluorované skleníkové plyny uloženy podle článku 7 tohoto nařízení. Rovněž porušení zákazů stanovených v člancích 8 a 9 nařízení č. 842/2006 je třeba sankcionovat vnitrostátními ustanoveními ve smyslu čl. 13 odst. 1 tohoto nařízení, která měla být oznámena Komisi.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 161, s. 1.

⁽²⁾ Úř. věst. L 92, s. 3; nařízení Komise (ES) č. 303/2008 ze dne 2. dubna 2008, kterým se v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 842/2006 stanoví minimální požadavky a podmínky pro vzájemné uznávání k certifikaci společností a pracovníků, pokud jde o stacionární chladicí a klimatizační zařízení a tepelná čerpadla obsahující některé fluorované skleníkové plyny.

⁽³⁾ Úř. věst. L 92, s. 12; nařízení Komise (ES) č. 304/2008 ze dne 2. dubna 2008, kterým se podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 842/2006 stanoví minimální požadavky na certifikaci společností a pracovníků a podmínky pro vzájemné uznávání certifikace, pokud jde o stacionární systémy požární ochrany a hasicí přístroje obsahující některé fluorované skleníkové plyny.

⁽⁴⁾ Úř. věst. L 92, s. 17; nařízení Komise (ES) č. 305/2008 ze dne 2. dubna 2008, kterým se podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 842/2006 stanoví minimální požadavky na certifikaci pracovníků provádějících znovuzískávání některých fluorovaných skleníkových plynů z vysokonapěťových spínacích zařízení a podmínky pro vzájemné uznávání této certifikace.

⁽⁵⁾ Úř. věst. L 92, s. 21; nařízení Komise (ES) č. 306/2008 ze dne 2. dubna 2008, kterým se podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 842/2006 stanoví minimální požadavky na certifikaci pracovníků provádějících znovuzískávání rozpouštědel na bázi některých fluorovaných skleníkových plynů ze zařízení a podmínky pro vzájemné uznávání této certifikace.

⁽⁶⁾ Úř. věst. L 92, s. 25; nařízení Komise (ES) č. 307/2008 ze dne 2. dubna 2008, kterým se podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 842/2006 stanoví minimální požadavky na školicí programy a podmínky pro vzájemné uznávání osvědčení o školení pracovníků, pokud jde o klimatizační systémy některých motorových vozidel obsahujících některé fluorované skleníkové plyny.

⁽⁷⁾ Úř. věst. L 92, s. 28; nařízení Komise (ES) č. 308/2008 ze dne 2. dubna 2008, kterým se podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 842/2006 stanoví forma oznámení školicích a certifikačních programů členských států.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Juzgado de lo Social número 1 de Córdoba (Španělsko) dne 27. srpna 2014 – María Auxiliadora Arjona Camacho v. Securitas Seguridad España, S.A.

(Věc C-407/14)

(2014/C 409/40)

Jednací jazyk: španělština

Předkládající soud

Juzgado de lo Social número 1 de Córdoba

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: María Auxiliadora Arjona Camacho

Žalovaná: Securitas Seguridad España, S.A.

Předběžná otázka

Lze článek 18 směrnice 2006/54/ES⁽¹⁾, když u náhrady škody způsobené obětí diskriminace na základě pohlaví stanoví odrazující charakter (vedle charakteru skutečného, účinného a přiměřeného utržené škodě), vykládat v tom smyslu, že umožňuje vnitrostátnímu soudu uložit vskutku dodatečnou přiměřenou náhradu mající povahu sankce – tedy náhradu škody v dodatečné výši, která navzdory tomu, že přesahuje plnou náhradu skutečné škody a újmy utrpěné obětí, slouží jako příklad pro ostatní (vedle samotného původce škody), ale za předpokladu, že tato částka zůstává v přiměřených mezích – i když je tato podoba náhrady mající povahu sankce cizí vlastní právní tradici vnitrostátního soudu?

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/54/ES ze dne 5. července 2006 o zavedení zásady rovných příležitostí a rovného zacházení pro muže a ženy v oblasti zaměstnání a povolání (přepracované znění)
Úř. věst. L 204, s. 23.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Oberlandesgericht Düsseldorf (Německo) dne 29. srpna 2014 – Dr. Falk Pharma GmbH v. DAK-Gesundheit

(Věc C-410/14)

(2014/C 409/41)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Oberlandesgericht Düsseldorf

Účastnice původního řízení

Navrhovatelka: Dr. Falk Pharma GmbH

Odpůrkyně: DAK-Gesundheit

Za účasti: Kohlpharma GmbH

Předběžné otázky

- 1) Je nutno pojem veřejné zakázky ve smyslu čl. 1 odst. 2 písm. a) směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/18/ES ze dne 31. března 2004 o koordinaci postupů při zadávání veřejných zakázek na stavební práce, dodávky a služby ⁽¹⁾ vykládat v tom smyslu, že se o veřejnou zakázku již nejedná v případě, že veřejní zadavatelé uskuteční povolovací řízení, v jehož rámci zadají zakázku, aniž vyberou jeden či více hospodářských subjektů (tzv. systém „Open-House“)?
- 2) V případě odpovědi na první otázku v tom smyslu, že výběr jednoho či více hospodářských subjektů je znakem veřejné zakázky, se dále pokládá tato otázka: Je nutno znak výběru hospodářských subjektů ve smyslu čl. 1 odst. 2 písm. a) směrnice 2004/18/ES vykládat ve světle článku 2 směrnice 2004/18/ES v tom smyslu, že veřejní zadavatelé mohou od výběru jednoho či více hospodářských subjektů formou povolovacího řízení upustit pouze tehdy, pokud jsou splněny následující předpoklady:
 - provedení povolovacího řízení se zveřejní v celé Unii,
 - jsou stanovena jednoznačná pravidla týkající se uzavření smlouvy a přistoupení ke smlouvě,
 - smluvní podmínky jsou předem stanoveny způsobem, který vylučuje ovlivnění obsahu smlouvy jakýmkoli hospodářským subjektem,
 - hospodářským subjektům je přiznáno právo kdykoli ke smlouvě přistoupit a
 - uzavřené smlouvy budou oznamovány v celé Unii?

⁽¹⁾ Úř. věst. L 134, s. 114.

Kasační opravný prostředek podaný dne 25. září 2014 Spolkovou republikou Německo proti rozsudku Tribunálu (pátého senátu) vydanému dne 16. července 2014 ve věci T-295/12, Spolková republika Německo v. Evropská komise

(Věc C-446/14 P)

(2014/C 409/42)

Jednací jazyk: němčina

Účastnice řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Spolková republika Německo (zástupci: T. Henze a J. Möller, zmocněnci, Prof. Dr. T. Lübbig a Dr. M. Klasse, advokáti)

Další účastnice řízení: Evropská komise

Návrhová žádání účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek

Navrhovatelka navrhuje, aby Soudní dvůr:

1. zrušil rozsudek Tribunálu (pátého senátu) ze dne 16. července 2014 ve věci T-295/12 v plném rozsahu;
2. uložil Evropské komisi náhradu nákladů řízení.

Krom toho Spolková republika Německo v celém rozsahu trvá na svých návrhových žádáních uplatněných v prvním stupni.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

Předmětem tohoto sporu je rozsudek Tribunálu ze dne 16. července 2014 ve věci T-295/12, Spolková republika Německo v. Evropská komise, kterým Tribunál zamítl žalobu podanou Spolkovou republikou Německo proti rozhodnutí Evropské komise ze dne 25. dubna 2012 o opatření SA.25051 (C 19/2010) (ex NN 23/2010) přijatých Německem ve prospěch „Zweckverband Tierkörperbeseitigung in Rheinland-Pfalz, im Saarland, im Rheingau-Taunus-Kreis und im Landkreis Limburg-Weilburg“ [spisová značka C (2012) 2557 final].

Svým kasačním opravným prostředkem Spolková republika Německo Tribunálu vytýká, že stanovil nesprávnou definici kritérií důkazů použitých pro účely konstatování „zjevně nesprávného posouzení“ v případě, kdy členský stát definuje služby obecného hospodářského zájmu (dále jen „SOHZ“) v odvětví, které není předmětem harmonizace v unijním právu. (Předpokládaným) adresátem podpory v dotčeném správním řízení je „Zweckverband Tierkörperbeseitigung in Rheinland-Pfalz“, subjekt, který získal od státu kompenzaci za svou roli v oblasti hygieny v případě infekce, spočívající v udržování kapacit pro účely odstraňování mrtvých zvířat v uvedeném případě. Skutečnost, že Tribunál nekvalifikoval úkoly v oblasti hygieny v případě infekce, které jsou svěřeny Zweckverband, jako SOHZ, je rozhodující při označení těchto kompenzací za podporu, které se týká napadený rozsudek.

Spolková republika Německo zakládá svůj kasační opravný prostředek na třech důvodech kasačního opravného prostředku.

Zprvė údajně byla ustanovení čl. 107 odst. 1 SFEU a čl. 106 odst. 2 SFEU porušena nesprávným výkladem, ke kterému došlo v napadeném rozsudku, v tom smyslu, že německé orgány se tím, že rezervu pro případ zvířecí nákazy kvalifikovaly jako SOHZ, dopustily tak závažného pochybení, že podle Tribunálu toto pochybení musí být označeno za „zjevné“. Spolková republika Německo tvrdí, že napadený rozsudek zasahuje do prostoru pro uvážení, který mají členské státy pro účely definování SOHZ. Podle Spolkové republiky Německo při definici SOHZ v každém případě nedošlo k žádnému „zjevně nesprávnému posouzení“. Spolková republika Německo poukazuje na to, že je nezpochybnitelné, že v rozhodnutí Komise se toto kritérium nikde neuvádí, že Komise v průběhu řízení před Tribunálem rovněž prohlásila, že nebyla povinna prokázat existenci „zjevně nesprávného posouzení“ a že úvahy Komise ve sporném rozhodnutí, jakož i úvahy Tribunálu v napadeném rozsudku, nepodporují údajnou existenci „zjevně nesprávného posouzení“.

Zadruhé byl čl. 107 odst. 1 SFEU údajně porušen nesprávným konstatováním hospodářské výhody na základě nesprávného přezkumu kritérií rozsudku Altmark⁽¹⁾. Spolková republika Německo Tribunálu zejména vytýká, že nesprávně posoudil třetí kritérium rozsudku Altmark (nutnost kompenzace). Tribunál údajně opominul skutečnost, že se Komise dopustila právně nesprávného právního posouzení tím, že nezkoumala, zda jsou kompenzace za rezervu pro případ nákazy vyšší než čisté dodatečné náklady vyplývající z vydržování této rezervy. Namísto toho Komise, a následně i Tribunál, bez dalšího konstatovaly, že takové náklady nebyly nezbytné, přičemž poukázaly na údajnou neexistenci nezbytnosti separátní rezervy pro případ nákazy.

Zatřetí napadený rozsudek údajně není dostatečně odůvodněn, zejména pokud jde o argument, podle kterého se údajná pochybení, kterých se dopustily německé orgány, musí označit za zvlášť závažná a „zjevná“. Není také odůvodněno, proč je teze německých orgánů neobhajitelná ze všech myslitelných hledisek.

⁽¹⁾ Rozsudek Altmark, C-208/00, EU:C:2003:415.

Usnesení předsedy Soudního dvora ze dne 18. srpna 2014 – Evropská komise v. Estonská republika, podporovaná Spolkovou republikou Německo, Belgickým královstvím, Nizozemským královstvím, Spojeným královstvím Velké Británie a Severního Irska, Polskou republikou, Finskou republikou, Švédským královstvím

(Věc C-240/13) ⁽¹⁾

(2014/C 409/43)

Jednací jazyk: estonština

Předseda Soudního dvora nařídil vyškrtnutí věci.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 189, 29.6.2013.

Usnesení předsedy Soudního dvora ze dne 18. srpna 2014 – Evropská komise v. Estonská republika, podporovaná: Spolkovou republikou Německo, Belgickým královstvím, Nizozemským královstvím, Spojeným královstvím Velké Británie a Severního Irska, Polskou republikou, Finskou republikou, Švédským královstvím

(Věc C-241/13) ⁽¹⁾

(2014/C 409/44)

Jednací jazyk: estonština

Předseda Soudního dvora nařídil vyškrtnutí věci.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 189, 29.6.2013.

Usnesení předsedy Soudního dvora ze dne 8. července 2014 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Amtsgericht Rüsselsheim – Německo) – Peggy Kieck v. Condor Flugdienst GmbH

(Věc C-118/14) ⁽¹⁾

(2014/C 409/45)

Jednací jazyk: němčina

Předseda Soudního dvora nařídil vyškrtnutí věci.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 184, 16.6.2014.

Usnesení předsedy Soudního dvora ze dne 10. července 2014 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Amtsgericht Rüsselsheim – Německo) – Henricus Cornelis Maria Niessen, Angelique Francisca Niessen Steeghs, Melissa Alexandra Johanna Niessen, Kenneth Gerardus Henricus Niessen v. Condor Flugdienst GmbH

(Věc C-119/14) ⁽¹⁾

(2014/C 409/46)

Jednací jazyk: němčina

Předseda Soudního dvora nařídil vyškrtnutí věci.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 159, 26.5.2014.

TRIBUNÁL

Rozsudek Tribunálu ze dne 7. října 2014 – Schenker v. Komise

(Věc T-534/11) ⁽¹⁾

„Přístup k dokumentům — Nařízení (ES) č. 1049/2001 — Správní spis a konečné rozhodnutí Komise týkající se kartelové dohody, nedůvěrná verze tohoto rozhodnutí — Odepření přístupu — Povinnost konkrétního a individuálního zkoumání — Výjimka týkající se ochrany obchodních zájmů třetí osoby — Výjimka týkající se ochrany cílů vyšetřování — Převažující veřejný zájem“

(2014/C 409/47)

Jednací jazyk: němčina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Schenker AG (Essen, Německo) (zástupci: C. von Hammerstein, B. Beckmann a C.-D. Munding, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: původně M. Kellerbauer, C. ten Dam a P. Costa de Oliveira, poté M. Kellerbauer, P. Costa de Oliveira a H. Leupold, zmocněnci)

Vedlejší účastnice podporující žalobkyni: Koninklijke Luchtvaart Maatschappij NV (Amsterdam, Nizozemsko) (zástupce: M. Smeets, advokát); Martinair Holland NV (Haarlemmermeer, Nizozemsko) (zástupci: R. Wesseling a M. Bredenoord-Spoek, advokáti); Société Air France SA (Roissy-en-France, Francie) (zástupci: A. Wachsmann a S. Thibault-Liger, advokáti); Cathay Pacific Airways Ltd (Queensway, Hong-Kong, Čína) (zástupci: původně B. Bär-Bouyssière, advokát, M. Rees, solicitor, D. Vaughan, QC, a R. Kreisberger, barrister, poté M. Rees, D. Vaughan a R. Kreisberger); Air Canada (Quebec, Kanada) (zástupci: J. Pheasant, solicitor, a C. Wünschmann, advokát); Lufthansa Cargo AG (Frankfurt nad Mohanem, Německo) a Swiss International Air Lines AG (Basilej, Švýcarsko) (zástupci: původně S. Völcker a E. Arsenidou, poté S. Völcker a J. Orologas, advokáti)

Předmět věci

Návrh na zrušení rozhodnutí Komise ze dne 3. srpna 2011, kterým byl odepřen přístup ke správnímu spisu k rozhodnutí C (2010) 7694 final (věc COMP/39.258 – Letecká nákladní doprava), k úplnému znění tohoto rozhodnutí a k jeho nedůvěrné verzi.

Výrok rozsudku

- 1) Rozhodnutí Komise ze dne 3. srpna 2011, kterým byl odepřen přístup ke správnímu spisu k rozhodnutí C (2010) 7694 final (věc COMP/39.258 – Letecká nákladní doprava), k úplnému znění tohoto rozhodnutí a k jeho nedůvěrné verzi, se zrušuje v rozsahu, v němž Komise odepřela přístup k části nedůvěrné verze dotčeného rozhodnutí, jejíž důvěrností se podniky, kterých se toto rozhodnutí týká, nijak nedovolávaly, nebo již nedovolávaly.
- 2) Ve zbyvajících částech se žaloba zamítá.
- 3) Schenker AG ponese vlastní náklady řízení a nahradí polovinu nákladů řízení vynaložených Evropskou komisí.
- 4) Koninklijke Luchtvaart Maatschappij NV, Martinair Holland NV, Société Air France SA, Cathay Pacific Airways Ltd, Air Canada, Lufthansa Cargo AG a Swiss International Air Lines AG ponесou vlastní náklady řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 355, 3. 12. 2011.

Rozsudek Tribunálu ze dne 8. října 2014 – Lidl Stiftung v. OHIM – A Colmeia do Minhó (FAIRGLOBE)

(Věc T-300/12) ⁽¹⁾

„Ochranná známka Společenství — Námitkové řízení — Přihláška obrazové ochranné známky Společenství FAIRGLOBE — Starší národní slovní ochranné známky GLOBO — Relativní důvod pro zamítnutí zápisu — Absence skutečného užívání starších ochranných známek — Článek 42 odst. 2 a 3 nařízení (ES) č. 207/2009 — Pravidlo 22 odst. 3 a 4 nařízení (ES) č. 2868/95“

(2014/C 409/48)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Lidl Stiftung & Co. KG (Neckarsulm, Německo) (zástupci: M. Wolter a A. Berger, advokáti)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (zástupce: A. Folliard-Monguiral, zmocněnec)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem OHIM: A Colmeia do Minhó L^{da} (Aldeia de Paio Pires, Portugalsko)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí druhého odvolacího senátu OHIM ze dne 2. dubna 2012 (věc R 1981/2010-2) týkajícímu se námitkového řízení mezi společnostmi A Colmeia do Minhó L^{da} a Lidl Stiftung & Co. KG.

Výrok

1. Rozhodnutí druhého odvolacího senátu Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (OHIM) ze dne 2. dubna 2012 (věc R 1981/2010-2) týkající se námitkového řízení mezi společnostmi A Colmeia do Minhó L^{da} a Lidl Stiftung & Co. KG se zrušuje v rozsahu, v němž bylo tímto rozhodnutím shledáno, že skutečné užívání starších ochranných známek bylo právně dostačujícím způsobem prokázáno.
2. OHIM ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené společností Lidl Stiftung & Co.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 273, 8.9.2012.

Rozsudek Tribunálu ze dne 7. října 2014 – Tifosi Optics v. OHIM – Tom Tailor (T)

(Věc T-531/12) ⁽¹⁾

„Ochranná známka Společenství — Řízení o námitce — Přihláška obrazové ochranné známky Společenství T — Starší obrazová ochranná známka Společenství T — Relativní důvod pro zamítnutí — Nebezpečí záměny — Článek 8 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 207/2009“

(2014/C 409/49)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Tifosi Optics, Inc. (Watkinsville, Spojené státy) (zástupci: původně A. Tornato a D. Hazan, poté R. Gilbey, advokáti)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (zástupce: A. Folliard-Monguiral, zmocněnec)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem OHIM, vystupující jako vedlejší účastnice před Tribunálem: Tom Tailor GmbH (Hamburk, Německo) (zástupci: O. Gillert, K. Vanden Bossche a B. Köhn-Gerdes, advokáti)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí druhého odvolacího senátu OHIM ze dne 17. září 2012 (věc R 729/2011-2) týkajícímu se námitkového řízení mezi společnostmi Tom Tailor GmbH a Tifosi Optics, Inc.

Výrok

1. Žaloba se zamítá.
2. Společnost Tifosi Optics, Inc. ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené Úřadem pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (OHIM) a společností Tom Tailor GmbH.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 46, 16. 2. 2013.

Rozsudek Tribunálu ze dne 3. října 2014 – Cezar v. OHIM – Poli-Eco (Insert)

(Věc T-39/13) ⁽¹⁾

„(Průmyslový) vzor Společenství — Řízení o prohlášení neplatnosti — (Průmyslový) vzor Společenství představující vložku — Starší (průmyslový) vzor — Novost — Individuální povaha — Viditelné znaky součásti složeného výrobku — Posouzení (staršího) průmyslového vzoru — Články 3, 4, 5 a 6 a čl. 25 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 6/2002“

(2014/C 409/50)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Cezar Przedsiębiorstwo Produkcyjne Dariusz Bogdan Niewiński (Ełk, Polsko) (zástupci: původně M. Nentwig a G. Becker, poté M. Nentwig, advokáti)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (zástupci: původně F. Mattina, poté P. Bullock, zmocněnci)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem OHIM, vystupující jako vedlejší účastnice řízení před Tribunálem: Poli-Eco Tworzywa Sztuczne sp. z o.o. (Szprotawa, Polsko) (zástupci: původně B. Rokicki, poté D. Rzazewska, advokáti)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí třetího odvolacího senátu OHIM ze dne 8. listopadu 2012 (věc R 1512/2010-3), týkajícímu se řízení o prohlášení neplatnosti mezi společnostmi Poli-Eco Tworzywa Sztuczne sp. z o.o. a Cezar Przedsiębiorstwo Produkcyjne Dariusz Bogdan Niewiński

Výrok

1. Rozhodnutí třetího odvolacího senátu Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (OHIM) ze dne 8. listopadu 2012 (věc R 1512/2010-3) se zrušuje.

2. OHIM ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené společností Cezar Przedsiębiorstwo Produkcyjne Dariusz Bogdan Niewiński.
3. Společnost Poli-Eco Tworzywa Sztuczne sp. z o.o. ponese vlastní náklady řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 101, 6. 4. 2013.

Rozsudek Tribunálu ze dne 8. října 2014 – Laboratoires Polive v. OHIM – Arbora & Ausonia (DODIE)

(Věc T-77/13) ⁽¹⁾

„Ochranná známka Společenství — Námitkové řízení — Přihláška slovní ochranné známky Společenství DODIE — Starší národní slovní ochranná známka DODOT — Relativní důvody pro zamítnutí — Neexistence nebezpečí záměny — Článek 8 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 207/2009 — Pravomoc změnit rozhodnutí“

(2014/C 409/51)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Laboratoires Polive (Levallois-Perret, Francie) (zástupkyně: A. Sion, advokátka)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (zástupce: P. Geroulakos, zmocněnec)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem OHIM, vystupující jako vedlejší účastnice před Tribunálem: Arbora & Ausonia, SLU (Barcelona, Španělsko) (zástupce: R. Guerras Mazón, advokát)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí druhého odvolacího senátu OHIM ze dne 31. října 2014 (věc R 1949/2011-2) týkajícímu se námitkového řízení mezi společnostmi Arbora & Ausonia, SLU a Laboratoires Polive

Výrok

1. Rozhodnutí druhého odvolacího senátu Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (OHIM) ze dne 31. října 2012 (věc R 1949/2011-2) se zrušuje.
2. Ve zbývající části se žaloba zamítá.
3. OHIM ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené Laboratoires Polive.
4. Společnost Arbora & Ausonia, SLU ponese vlastní náklady řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 108, 13.4.2013.

Rozsudek Tribunálu ze dne 8. října 2014 – Laboratoires Polive v. OHIM – Arbora & Ausonia (dodie)

(Věci T-122/13 a T-123/13) ⁽¹⁾

„Ochranná známka Společenství — Námitkové řízení — Přihláška obrazové ochranné známky Společenství dodie — Starší národní slovní ochranné známky DODOT — Relativní důvod pro zamítnutí zápisu — Neexistence nebezpečí záměny — Článek 8 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 207/2009“

(2014/C 409/52)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Laboratoires Polive (Levallois-Perret, Francie) (zástupce: A. Sion, advokát)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (zástupce: P. Geroulakos, zmocněnec)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem OHIM, vystupující jako vedlejší účastnice před Tribunálem: Arbora & Ausonia, SL (Barcelona, Španělsko) (zástupce: R. Guerras Mazón, advokát)

Předmět věci

Dvě žaloby podané proti dvěma rozhodnutím druhého odvolacího senátu OHIM ze dne 28. listopadu 2012 (věci R 2324/2011-2 a R 2325/2011-2) týkajícím se dvou námitkových řízení mezi společnostmi Arbora & Ausonia, SLU a Laboratoires Polive.

Výrok

1. Věci T-122/13 a T-123/13 se pro účely rozsudku spojují.
2. Rozhodnutí druhého odvolacího senátu Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (OHIM) ze dne 28. listopadu 2012 (věci R 2324/2011-2 a R 2325/2011-2) se zrušují.
3. OHIM ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené společností Laboratoires Polive.
4. Společnost Arbora & Ausonia, SLU ponese vlastní náklady řízení.

(¹) Úř. věst. C 123, 27.4.2013.

Usnesení Tribunálu ze dne 17. září 2014 – ATC a další v. Komise

(Věc T-333/10) (¹)

„Mimosmluvní odpovědnost — Dovoz ptáků — Dohoda o částkách náhrady škody — Nevydání rozhodnutí ve věci samé“

(2014/C 409/53)

Jednací jazyk: nizozemština

Účastníci řízení

Žalobci: Animal Trading Company (ATC) BV (Loon op Zand, Nizozemsko); Avicentra NV (Malle, Belgie); Borgstein Birds and Zoofood Trading vof (Wamel, Nizozemsko); Bird Trading Company Van der Stappen BV (Dongen, Nizozemsko); New Little Birds Srl (Anagni, Itálie); Vogelhuis Kloeg (Zevenbergen, Nizozemsko) a Giovanni Pistone (Westerlo, Belgie) (zástupci: M. Osse a J. Houdijk, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: původně F. Jimeno Fernández a B. Burggraaf, poté F. Jimeno Fernández a H. Kranenborg, zmocněnci)

Předmět věci

Žaloba na náhradu škody, která žalobcům údajně vznikla v důsledku přijetí rozhodnutí 2005/760/ES ze dne 27. října 2005 o některých ochranných opatřeních souvisejících s vysoce patogenní influenzou ptáků ve třetích zemích při dovozu ptáků chovaných v zajetí (Úř. věst. L 285, s. 60), jehož použitelnost byla následně prodloužena, a nařízení Komise (ES) č. 318/2007 ze dne 23. března 2007, kterým se stanoví veterinární podmínky dovozu některých ptáků do Společenství a jeho karanténní podmínky (Úř. věst. L 84, s. 7).

Výrok

- 1) O podané žalobě již není třeba rozhodovat.

- 2) Společnosti *Animal Trading Company (ATC) BV, Avicentra NV, Borgstein Birds and Zoofood Trading vof, Bird Trading Company Van der Stappen BV, New Little Birds Srl, Vogelhuis Kloeg*, jakož i *Giovanni Pistone* ponese vlastní náklady řízení.
- 3) *Evropská komise* ponese vlastní náklady řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 274, 9.10.2010.

Usnesení Tribunálu ze dne 16. září 2014 – Canon Europa v. Komise

(Věc T-34/11) ⁽¹⁾

„Žaloba na neplatnost — Celní unie — Společný celní sazebník — Celní a statistická nomenklatura — Zařazení do kombinované nomenklatury — Sazební podpoložky — Celní sazby uplatňované na zboží zařazené do uvedených sazebních podpoložek — Nařizovací akt vyžadující přijetí prováděcích opatření — Nepřípustnost“

(2014/C 409/54)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Canon Europa NV (Amsterdam, Nizozemsko) (zástupci: P. De Baere a P. Muñiz, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: R. Lyal a L. Keppenne, zmocněnci)

Předmět věci

Návrh na částečné zrušení nařízení Komise (EU) č. 861/2010 ze dne 5. října 2010, kterým se mění příloha I nařízení Rady (EHS) č. 2658/87 o celní a statistické nomenklatuře a o společném celním sazebníku (Úř. věst. L 284, s. 1)

Výrok

- 1) Žaloba se odmítá jako nepřijatelná.
- 2) Není důvodné rozhodnout o návrzích *Konica Minolta Business Solutions Europe GmbH a Olivetti SpA* na vstup do řízení jako vedlejší účastnice.
- 3) *Canon Europa NV* ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené *Evropskou komisí*.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 80, 12. 3. 2011.

Usnesení Tribunálu ze dne 16. září 2014 – Kyocera Mita Europe v. Komise

(Věc T-35/11) ⁽¹⁾

„Žaloba na neplatnost — Celní unie — Společný celní sazebník — Celní a statistická nomenklatura — Zařazení v kombinované nomenklatuře — Podpoložky sazebníku — Celní sazby uplatňované na zboží zařazené do těchto podpoložek sazebníku — Regulační akt obsahující prováděcí opatření — Nepřípustnost“

(2014/C 409/55)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: *Kyocera Mita Europe BV* (Amsterdam, Nizozemsko) (zástupci: P. De Baere a P. Muñiz, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: R. Lyal a L. Keppenne, zmocněnci)

Předmět věci

Návrh na částečné zrušení přílohy nařízení Komise (EU) č. 861/2010 ze dne 5. října 2010, kterým se mění příloha I nařízení Rady (EHS) č. 2658/87 o celní a statistické nomenklatuře a o společném celním sazebníku (Úř. věst. L 284, s. 1)

Výrok

- 1) Žaloba se odmítá jako nepřijatelná.
- 2) O návrzích Konica Minolta Business Solutions Europe GmbH a Olivetti SpA na vstup do řízení jako vedlejší účastnice není třeba rozhodnout.
- 3) Kyocera Mita Europe BV ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené Evropskou komisí.

(¹) Úř. věst. C 80, 12.3.2011.

Usnesení Tribunálu ze dne 10. září 2014 – *mobile.international v. OHIM – Komise (PL mobile.eu)*

(Věc T-519/12) (¹)

„Ochranná známka Společenství — Návrh na prohlášení neplatnosti — Zpětvzetí návrhu na prohlášení neplatnosti — Nevydání rozhodnutí ve věci samé“

(2014/C 409/56)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Žalobkyně: *mobile.international GmbH* (Kleinmachnow, Německo) (zástupce: T. Lührig, advokát)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (zástupkyně: D. Walicka, zmocněnkyně)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem OHIM: Evropská komise

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí prvního odvolacího senátu OHIM ze dne 6. září 2012 (věc R 1401/2011-1) týkajícímu se řízení o prohlášení neplatnosti mezi Evropskou komisí a společností *mobile.international GmbH*

Výrok

1. O žalobě již není třeba rozhodnout.
2. Žalobkyně ponese vlastní náklady řízení a ukládá se jí náhrada nákladů řízení vzniklých žalovanému.

(¹) Úř. věst. C 26, 26.1.2013.

Usnesení Tribunálu ze dne 29. září 2014 – Ronja v. Komise

(Věc T-3/13) ⁽¹⁾

„Žaloba na neplatnost — Přístup k dokumentům — Nařízení (ES) č. 1049/2001 — Dokumenty, k jejichž výměně došlo v rámci stížnosti týkající se provedení směrnice 2001/37/ES — Dokumenty pocházející z členského státu — Nesouhlas vyjádřený členským státem — Částečné odepření přístupu — Rozhodnutí o poskytnutí úplného přístupu v návaznosti na organizační procesní opatření — Nevydání rozhodnutí ve věci samé — Dokumenty pocházející z Komise — Rozhodnutí o poskytnutí úplného přístupu — Situace, kdy Komise ne zahájila řízení pro nesplnění povinnosti vůči Rakousku — Nepřípustnost“

(2014/C 409/57)

Jednací jazyk: němčina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Ronja s.r.o. (Znojmo, Česká republika) (zástupce: E. Engin-Deniz, advokát)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: M. Noll-Ehlers a C. Zadra, zmocněnci)

Předmět věci

Zprv návrh na zrušení rozhodnutí Komise z 6. září a 8. listopadu 2012, jimiž byl odepřen úplný přístup k dopisům, k jejichž výměně mezi Komisí a Rakouskou republikou došlo v rámci stížnosti 2008/4340 podané žalobkyní ohledně provedení směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/37/ES ze dne 5. června 2001 o sbližování právních a správních předpisů členských států týkajících se výroby, obchodní úpravy a prodeje tabákových výrobků (Úř. věst. L 194, s. 26), a zadruhé návrh na určení, že Komise jednala protiprávně, když ne zahájila řízení pro nesplnění povinnosti vůči Rakouské republice z důvodu porušení článku 13 směrnice 2001/37 a článku 34 SFEU.

Výrok

- 1) O druhém návrhovém žádání společnosti Ronja s.r.o. již není důvodné rozhodovat v rozsahu, v němž se týká zrušení rozhodnutí Evropské komise ze dne 8. listopadu 2012, jímž byl odepřen úplný přístup k dopisům Rakouské republiky z 19. února a 8. května 2009, které byly zaslány Komisí a k jejichž výměně mezi Rakouskou republikou a Komisí došlo v rámci stížnosti 2008/4340 podané společností Ronja ohledně provedení směrnice Evropského parlamentu a Rady ze dne 5. června 2001 o sbližování právních a správních předpisů členských států týkajících se výroby, obchodní úpravy a prodeje tabákových výrobků (Úř. věst. L 194, s. 26).
- 2) Žaloba se ve zbývající části odmítá jako nepřijatelná.
- 3) Společnost Ronja ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené Komisí v souvislosti s návrhovými žádáními znějícími na zrušení, v rozsahu, v němž směřují proti rozhodnutí Komise ze dne 6. září 2012, jímž Komise poskytla přístup k dopisům z 23. prosince 2008 a 18. března 2009, které byly zaslány Rakouské republice a k jejichž výměně mezi Komisí a Rakouskou republikou došlo v rámci stížnosti 2008/4340, dále v souvislosti s návrhovými žádáními, jimiž se domáhá, aby jí byl poskytnut úplný přístup k vyžádané dokumentaci, a konečně v souvislosti s návrhovými žádáními, jimiž se domáhá určení, že Komise jednala protiprávně, když ne zahájila řízení pro nesplnění povinnosti vůči Rakouské republice.
- 4) Komise ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené společností Ronja v souvislosti s návrhovými žádáními znějícími na zrušení, v rozsahu, v němž směřují proti jejímu rozhodnutí ze dne 8. listopadu 2012.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 79, 16.3.2013.

Usnesení Tribunálu ze dne 23. září 2014 – Jaczewski v. Komise(Věc T-178/13) ⁽¹⁾**„Žaloba na neplatnost — Zemědělství — Právní zájem na podání žaloby — Právní akt s obecnou působností [nařizovací akt] vyžadující přijetí prováděcích opatření — Nedostatek osobního dotčení — Nepřípustnost“**

(2014/C 409/58)

Jednací jazyk: polština

Účastníci řízení

Žalobce: Grzegorz Jaczewski (Bielany, Polsko) (zástupce: M. Goss, advokát)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: P. Rossi a A. Szmytkowska, zmocněnci)

Předmět věci

Návrh na částečné zrušení prováděcího rozhodnutí Komise C (2012) 5049 final ze dne 24. července 2012, kterým se povoluje poskytování doplňkových vnitrostátních přímých plateb v Polsku za rok 2012

Výrok

- 1) Žaloba se odmítá jako nepřípustná.
- 2) Grzegorzi Jaczewskimu se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 156, 1.6.2013.

Usnesení Tribunálu ze dne 10. září 2014 – Zentralverband des Deutschen Bäckerhandwerks v. Komise(Věc T-354/13) ⁽¹⁾**„Žaloba na neplatnost — Chráněné zeměpisné označení ‚Kołacz śląski‘ nebo ‚Kołacz śląski‘ — Zamítnutí návrhu na zrušení zápisu — Akt, který nelze napadnout žalobou — Nepřípustnost“**

(2014/C 409/59)

Jednací jazyk: němčina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Zentralverband des Deutschen Bäckerhandwerks eV (Berlín, Německo) (zástupci: I. Jung, M. Teworte-Vey, A. Renvert a J. Saatkamp, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: D. Triantafyllou a G. von Rintelen, zmocněnci)

Předmět věci

Návrh na zrušení údajného rozhodnutí Komise obsaženého v dopise ze dne 8. dubna 2013 generálního ředitele generálního ředitelství Komise „pro zemědělství a rozvoj venkova“, podle kterého je nepřípustný návrh žalobkyně na zrušení zápisu označení Kołacz śląski/Kołacz śląski jako chráněného zeměpisného označení.

Výrok

- 1) Žaloba se odmítá jako nepřípustná.

2) *Zentralverband des Deutschen Bäckerhandwerks eV se ukládá náhrada nákladů řízení.*

⁽¹⁾ Úř. věst. C 260, 7.9.2013.

Usnesení Tribunálu ze dne 10. září 2014 – Lomnici v. Parlament

(Věc T-650/13) ⁽¹⁾

„Žaloba na neplatnost — Petice adresovaná Evropskému parlamentu týkající se nového slovenského zákona o státním občanství — Petice prohlášená za přípustnou — Rozhodnutí o zastavení řízení — Akt, který nelze napadnout žalobou — Nepřípustnost“

(2014/C 409/60)

Jednací jazyk: maďarština

Účastníci řízení

Žalobce: Zoltán Lomnici (Budapešť, Maďarsko) (zástupce: Z. Lomnici, advokát)

Žalovaný: Evropský parlament (zástupci: A. Pospíšilová Padowska a T. Lukácsi, zmocněnci)

Předmět věci

Návrh na zrušení rozhodnutí petičního výboru Parlamentu ze dne 17. října 2013, prohlásit petici č. 1298/2013 za ukončenou.

Výrok

- 1) Návrh Evropského parlamentu na nevydání rozhodnutí ve věci samé se zamítá.
- 2) Žaloba se odmítá jako nepřipustná.
- 3) Není třeba rozhodnout o návrzích Slovenské republiky a Maďarska na vstup do řízení jako vedlejší účastníci.
- 4) Zoltán Lomnici ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené Parlamentem.
- 5) Slovenská republika a Maďarsko ponесou vlastní náklady řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 71, 8. 3. 2014.

Usnesení Tribunálu ze dne 18. září 2014 – Marcuccio v. Komise

(Věc T-698/13 P) ⁽¹⁾

„Kasační opravný prostředek — Veřejná služba — Úředníci — Odmítnutí žaloby v prvním stupni řízení jako zjevně nepřipustné — Neexistence totožnosti mezi žalobou podanou faxem a prvopisem podaným později — Lhůta k podání žaloby — Opožděnost — Kasační opravný prostředek zčásti zjevně nepřipustný a zčásti zjevně neopodstatněný“

(2014/C 409/61)

Jednací jazyk: italština

Účastníci řízení

Účastník řízení podávající kasační opravný prostředek: Luigi Marcuccio (Tricase, Itálie) (zástupce: G. Cipressa, advokát)

Další účastnice řízení: Evropská komise (zástupci: C. Berardis-Kayser a G. Gattinara, zmocněnci)

Předmět

Kasační opravný prostředek podaný proti usnesení Soudu pro veřejnou službu Evropské unie (druhého senátu) ze dne 17. října 2013, Marcuccio v. Komise (F-127/12, Sb. VS, EU:F:2013:161), a směřující ke zrušení tohoto usnesení.

Výrok

- 1) Kasační opravný prostředek se zamítá.
- 2) Luigi Marcuccio ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady vynaložené Evropskou komisí v tomto stupni.
- 3) Luigimu Marcucciovi se ukládá nahradit Tribunálu částku 2 000 eur na základě článku 90 jeho jednacího řádu.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 52, 22.2.2014.

Usnesení Tribunálu ze dne 18. září 2014 – Marcuccio v. Komise

(Věc T-699/13 P) ⁽¹⁾

„Kasační opravný prostředek — Veřejná služba — Úředníci — Odmítnutí žaloby v prvním stupni jako zjevně nepřijatelné — Neexistence totožnosti mezi žalobou podanou faxem a originálem došlým později — Lhůta pro podání žaloby — Opožděnost — Kasační opravný prostředek zčásti zjevně nepřijatelný a zčásti zjevně neopodstatněný“

(2014/C 409/62)

Jednací jazyk: italština

Účastníci řízení

Účastník řízení podávající kasační opravný prostředek: Luigi Marcuccio (Tricase, Itálie) (zástupce: G. Cipressa, advokát)

Další účastnice řízení: Evropská komise (zástupci: C. Berardis-Kayser a G. Gattinara, zmocněnci)

Předmět

Kasační opravný prostředek podaný proti usnesení Soudu pro veřejnou službu Evropské unie (druhého senátu) ze dne 17. října 2013, Marcuccio v. Komise (F- 145/12, RecFP, EU:F:2013:162) a znějící na zrušení tohoto usnesení.

Výrok

- 1) Kasační opravný prostředek se zamítá.
- 2) Luigi Marcuccio ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené Evropskou komisí v tomto stupni.
- 3) Luigimu Marcucciovi se ukládá nahradit Tribunálu částku 2 000 eur na základě článku 90 svého jednacího řádu.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 52, 22. 2. 2014.

Usnesení předsedy Tribunálu ze dne 18. září 2014 – Frucona Košice v. Komise

(Věc T-103/14 R II)

„Řízení o předběžných opatřeních — Státní podpory — Lihoviny a líh — Odepsání daňového dluhu v rámci řízení o kolektivní platební neschopnosti — Rozhodnutí prohlašující podporu za neslučitelnou se společným trhem a nařizující její vrácení — Návrh na odklad vykonatelnosti — Nová žádost — Neexistence nových skutečností — Neexistence fumus boni juris — Neexistence naléhavosti“

(2014/C 409/63)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Frucona Košice a.s. (Košice, Slovensko) (zástupci: K. Lasok, QC, B. Hartnett, J. Holmes, barristers, a O. Geiss, advokát)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: L. Armati, P. J. Loewenthal a K. Walkerová, zmocněnci)

Předmět věci

Návrh na odklad vykonatelnosti rozhodnutí Komise 2014/342/EU ze dne 16. října 2013 o státní podpoře č. SA.18211 (C 25/2005) (ex NN 21/2005) poskytnuté Slovenskou republikou ve prospěch podniku Frucona Košice, a. s. (Úř. věst. 2014, L 176, s. 38), v rozsahu, v němž nařizuje Slovenské republice, aby přistoupila k navrácení podpory.

Výrok

- 1) *Návrh na vydání předběžného opatření se zamítá.*
- 2) *O nákladech řízení bude rozhodnuto později.*

Žaloba podaná dne 23. července 2014 – HB a další v. Komise

(Věc T-361/14)

(2014/C 409/64)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Žalobci: HB (Linz, Rakousko); Hans Joachim Richter (Bremen, Německo); Carmen Arsene (Pitesti, Rumunsko); Robert Coates Smith (Glatton, Spojené království); Magdalena Anna Kuropatwinska (Varšava, Polsko); Nathalie Louise Klinge (Zuidbroek, Nizozemsko); a Christos Yiapanis (Paphos, Kypr) (zástupce: C. Kolar, advokátka)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobci navrhují, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí Evropské Komise ze dne 26. března 2014, kterým byla zamítnuta registrace navrhované občanské iniciativy s názvem „Ethics for Animals and Kids“.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu své žaloby žalobci v podstatě tvrdí, že Komise svým rozhodnutím, kterým zamítla registraci navrhované občanské iniciativy s názvem „Ethics for Animals and Kids“ překročila meze své pravomoci, nesplnila povinnost zajištění ochrany a porušila všeobecný zákaz svévole a články 11 SFEU a 13 SFEU.

Žaloba podaná dne 25. července 2014 – One of Us a další v. Parlament a další**(Věc T-561/14)**

(2014/C 409/65)

*Jednací jazyk: angličtina***Účastníci řízení***Žalobci:* Evropská občanská iniciativa One of Us a další (zástupce: C. de la Hougue, advokát)*Žalovaní:* Evropský parlament, Evropská komise a Rada Evropské unie**Návrhová žádání**

Žalobci navrhují, aby Tribunál:

- zrušil sdělení COM(2014) 355 final,
- podpůrně, zrušil čl. 10 odst. 1 písm. c) nařízení (EU) č. 211/2011, a
- uložil žalovaným náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládají žalobci tři žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vycházející z nedostatečnosti odpovědi Komise na legislativní návrh a na otázky vznesené žalobci v rámci evropské občanské iniciativy One of us, jelikož Komise 1) neodpověděla na skutečnost, že embryo je lidskou bytostí, a 2) nezabývala se zjevnými rozpory.
2. Druhý žalobní důvod vycházející z porušení demokratického procesu, jelikož Komise:
 - neodůvodnila své odmítnutí předat návrh žalobců Parlamentu,
 - nesprávně vyložila požadavky nařízení č. 211/2011 ⁽¹⁾ a trvala na svém monopolu v rámci legislativního procesu, čímž porušila ustanovení Smluv o institucionálním dialogu, a
 - nepředložila odděleně své právní a politické závěry, jak vyžaduje nařízení č. 211/2011.
3. Třetí žalobní důvod vychází z nesouladu nařízení č. 211/2011 se Smlouvami. Žalobci tvrdí, že:
 - cíle Lisabonské smlouvy týkající se zvýšení demokratické legitimacy a podněcování občanů k účasti na demokratickém procesu jsou nenaplněny, pokud může být občanská iniciativa Komisí odmítnuta ze subjektivních nebo svévolných důvodů, aniž by byla přezkoumána Parlamentem, a
 - zásady právního státu jsou porušeny, pokud rozhodnutí Komise nepodléhá soudnímu přezkumu.

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 211/2011 ze dne 16. února 2011 o občanské iniciativě (Úř. věst. L 65, 11.3.2011, s. 1).

Žaloba podaná dne 31. července 2014 – Polyelectrolyte Producers Group a SNF v. Komise**(Věc T-573/14)**

(2014/C 409/66)

*Jednací jazyk: angličtina***Účastnice řízení***Žalobkyně:* Polyelectrolyte Producers Group (Brusel, Belgie) a SNF SAS (Andrézieux Bouthéon, Francie) (zástupci: R. Cana a A. Patsa, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- prohlásil žalobu za přípustnou a opodstatněnou;
- zrušil napadený akt, neboť stanoví neměnný limit koncentrací ve výši 100 ppm pro zbytkové monomery;
- uložit žalované náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Svou žalobou se žalobkyně domáhá částečného zrušení rozhodnutí Komise 2014/256/EU ze dne 2. května 2014, kterým se stanoví ekologická kritéria pro udělování ekoznačky EU produktům ze zpracovaného papíru⁽¹⁾.

Na podporu žaloby předkládají žalobkyně tři žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vycházející z porušení nařízení o ekoznačce EU⁽²⁾, jelikož Komise stanovila neměnný limit koncentrací ve výši 100 ppm pro zbytkové monomery v písm. e) kritéria B3 v části B kritéria 1 přílohy napadeného rozhodnutí. Žalobkyně tvrdí, že požadavky stanovené v uvedeném písmenu:
 - porušují čl. 6 odst. 3 a přílohu I nařízení o ekoznačce EU, neboť nejsou stanoveny na vědeckém základě;
 - porušují čl. 6 odst. 1 a přílohu I nařízení o ekoznačce EU, protože neberou v úvahu nejnovější strategické cíle EU v oblasti životního prostředí;
 - porušují čl. 6 odst. 3 písm. b) nařízení o ekoznačce EU, jelikož jejich proveditelnost nebyla posouzena Komisí.
2. Druhý žalobní důvod vycházející z porušení povinnosti uvést odůvodnění a zásad rovnosti a proporcionality napadeného rozhodnutí:
 - neobsahuje žádné údaje nebo vysvětlení, pokud jde o požadavky stanovené v písm. e) kritéria B3 v části B kritéria 1;
 - zachází se dvěma odlišnými situacemi stejně a se stejnými situacemi odlišně, aniž je taková diskriminace objektivně odůvodněna;
 - není nezbytné pro dosažení cílů, které jsou sledovány, a existují méně zatěžující opatření.
3. Třetí žalobní důvod vycházející z porušení povinnosti řádné správy ze strany Komise, jelikož při přijetí napadeného rozhodnutí pečlivě a nestranně nepřezkoumala všechny relevantní faktory a okolnosti.

⁽¹⁾ Úř. věst. 2014, L 135, s. 24. Oznámeno pod číslem C(2014) 2774.

⁽²⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 66/2010 ze dne 25. listopadu 2009 o ekoznačce EU (Úř. věst. 2010, L 27, s. 1).

Žaloba podaná dne 1. srpna 2014 – EAEPC v. Komise

(Věc T-574/14)

(2014/C 409/67)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: European Association of Euro Pharmaceutical Companies (EAEPC) (Brusel, Belgie) (zástupci: J. Buendía Sierra, L. Ortiz Blanco, Á. Givaja Sanz a M. Araujo Boyd, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- prohlásil žalobu na neplatnost za přípustnou;
- zrušil rozhodnutí Evropské komise ze dne 27. května 2014 ve věci COMP/AT.36957 – Glaxo Wellcome;
- rozhodl, že Evropská komise ponese vlastní náklady a nahradí náklady řízení vynaložené asociací EAEPC v souvislosti s tímto řízením.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Touto žalobou se žalobkyně domáhá zrušení rozhodnutí Komise C(2014) 3654 final ze dne 27. května 2014 ve věci COMP/AT.36957 – Glaxo Wellcome, jímž Komise zamítla stížnost žalobkyně, a odmítla tak další vyšetřování tvrzeného protiprávního jednání společnosti Glaxo Wellcome SA, nyní GlaxoSmithKline SA, porušujícího článek 101 SFEU ve světle rozsudků ze dne 27. září 2006, GlaxoSmithKline Services v. Komise (T-168/01, Recueil, EU:T:2006:265), a ze dne 6. října 2009, GlaxoSmithKline Services v. Komise (C-501/06 P, C-513/06 P, C-515/06 P a C-519/06 P, Sb. rozh., EU:C:2009:610).

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně tři žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vychází z tvrzení, že se Komise dopustila zjevně nesprávného posouzení v rozporu s články 101 SFEU, 105 SFEU a 266 SFEU a s článkem 7 nařízení č. 1/2003⁽¹⁾, když shledala, že rozsudek GlaxoSmithKline Services v. Komise (EU:C:2009:610) měl ten účinek, že původní rozhodnutí z roku 2001 bylo považováno za neplatné a že na danou situaci bylo třeba pohlížet, jako by Komise rozhodnutí z roku 2001 nikdy nepřijala. Žalobkyně dále tvrdí, že Komise porušila svou povinnost uvést dostatečné odůvodnění a svou povinnost vyslechnout žalobkyni o dané záležitosti před přijetím konečného rozhodnutí.
2. Druhý žalobní důvod vychází z tvrzení, že napadené rozhodnutí porušuje článek 101 SFEU nebo že Komise nesplnila svou povinnost uvést odůvodnění v souladu s článkem 296 SFEU, když posuzovala existenci unijního zájmu v rámci dané věci. Žalobkyně dále tvrdí, že Komise porušila základní právo žalobkyně být vyslechnuta.
3. Třetí žalobní důvod vychází z tvrzení, že v napadeném rozhodnutí nebyly analyzovány všechny skutkové a právní otázky.

⁽¹⁾ Nařízení Rady (ES) č. 1/2003 ze dne 16. prosince 2002 o provádění pravidel hospodářské soutěže stanovených v člácích [101 SFEU] a 82 [102 SFEU] (Úř. věst. 2003, L 1, s. 1).

Žaloba podaná dne 10. srpna 2014 – Pro Asyl v. EASO**(Věc T-617/14)**

(2014/C 409/68)

*Jednací jazyk: němčina***Účastníci řízení**

Žalobce: Pro Asyl Bundesweite Arbeitsgemeinschaft für Flüchtlinge e.V. (Frankfurt nad Mohanem, Německo) (zástupce: S. Hilbrans, advokát)

Žalovaný: Evropský podpůrný úřad pro otázky azylu (EASO)

Návrhová žádání

Žalobce navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí žalovaného ze dne 10. června 2014 – EASO/ED/2014/134 v rozsahu, v němž zamítá přístup k operačnímu plánu pro nasazování azylových podpůrných týmů EU do Bulharska („Operating Plan on Bulgaria“) a neposkytuje žalobci přístup k rejstříku dokumentů podle článku 11 nařízení č. 1049/2011.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobce dva žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vycházející z porušení práva žalobce na přístup k informacím.

Žalobce uvádí, že ve vztahu ke spornému „Operating Plan on Bulgaria“ neexistuje důvod odepřít žalobci obecné právo na přístup k informacím podle článku 4 nařízení (ES) č. 1049/2001 ⁽¹⁾.

V tomto ohledu žalobce tvrdí, že odepření přístupu k informacím nemůže být odůvodněno především ochranou porad týkajících se vypracování dokumentu podle čl. 4 odst. 3 nařízení č. 1049/2001, jelikož „Operating Plan“ byl dokončen.

Kromě toho v případě „Operating Plan on Bulgaria“ nejde o dokument třetí osoby ve smyslu čl. 4 odst. 4 nařízení č. 1049/2001, jelikož žalovaný a Bulharská republika přijali tento plán společně. Z toho vyplývá, že „Operating Plan“ nepochází z tohoto členského státu ve smyslu čl. 4 odst. 5 nařízení č. 1049/2001.

2. Druhý žalobní důvod vycházející z porušení práva na přístup k rejstříku.

Žalobce dále uvádí, že napadené rozhodnutí musí být zrušeno i v rozsahu, v jakém žalobci zamítá přístup k elektronickému rejstříku dokumentů podle článku 11 nařízení č. 1049/2001, popřípadě podle článku 11 rozhodnutí č. 6 správní rady EASO.

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1049/2001 ze dne 30. května 2001 o přístupu veřejnosti k dokumentům Evropského parlamentu, Rady a Komise (Úř. věst. L 145, s. 43; Zvl. vyd. 01/03, s. 331).

Žaloba podaná dne 14. srpna 2014 – Bionorica v. Komise**(Věc T-619/14)**

(2014/C 409/69)

*Jednací jazyk: němčina***Účastnice řízení**

Žalobkyně: Bionorica SE (Neumarkt, Německo) (zástupci: M. Weidner, T. Gutttau a N. Hußmann, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- rozhodl, že žalovaná v rozporu s čl. 13 odst. 3 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1924/2006 ze dne 20. prosince 2006 o výživových a zdravotních tvrzeních při označování potravin (Úř. věst. L 404, s. 9) nepověřila Evropský úřad pro bezpečnost potravin provedením vědeckého hodnocení zdravotních tvrzení týkajících se rostlinných látek za účelem přijetí seznamu schválených tvrzení týkajících se rostlinných látek platných pro Společenství podle čl. 13 odst. 1 nařízení (ES) č. 1924/2006 a veškeré nezbytné podmínky pro používání těchto tvrzení.
- uložil žalované náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně jeden žalobní důvod.

Žalobní důvod: Porušení čl. 13 odst. 3 nařízení (ES) č. 1924/2006 ⁽¹⁾

Žalobkyně se domnívá, že nečinnost Komise porušuje čl. 13 odst. 3 nařízení č. 1924/2006, který stanoví závaznou lhůtu k provedení na 31. ledna 2010. Žalobkyně Komisi vytýká, že nechala tuto lhůtu uplynout. Žalobkyně v této souvislosti uvádí, že Komise není oprávněna odložit provedení vědeckého hodnocení zdravotních tvrzení týkajících se rostlinných látek na časově neomezenou dobu. Nečinnost žalované podle názoru žalobkyně napomáhá roztržitému právnímu režimu v Unii a odporuje hlavnímu cíli nařízení, kterým je vytvoření jednotné právní úpravy v celé Evropě.

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1924/2006 ze dne 20. prosince 2006 o výživových a zdravotních tvrzeních při označování potravin (Úř. věst. L 404, s. 9).

Žaloba podaná dne 15. srpna 2014 – Diapharm v. Komise

(Věc T-620/14)

(2014/C 409/70)

Jednací jazyk: němčina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Diapharm GmbH & Co. KG (Münster, Německo) (zástupci: M. Weidner, N. Hußmann a T. Gutttau, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- určil, že žalovaná v rozporu s čl. 13 odst. 3 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1924/2006 ze dne 20. prosince 2006 o výživových a zdravotních tvrzeních při označování potravin (Úř. věst. L 404, s. 9) nepověřila Evropský úřad pro bezpečnost potravin provedením vědeckého hodnocení zdravotních tvrzení týkajících se rostlinných látek za účelem přijetí seznamu schválených tvrzení týkajících se rostlinných látek platných pro Společenství podle čl. 13 odst. 1 nařízení (ES) č. 1924/2006 a veškeré nezbytné podmínky pro používání těchto tvrzení,
- uložil žalované náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně jeden žalobní důvod.

Žalobní důvod: porušení čl. 13 odst. 3 nařízení (ES) č. 1924/2006 ⁽¹⁾

Žalobkyně se domnívá, že nečinnost Komise porušuje čl. 13 odst. 3 nařízení č. 1924/2006, který stanoví závaznou lhůtu k provedení na 31. ledna 2010. Žalobkyně Komisi vytyká, že nechala tuto lhůtu uplynout. Žalobkyně v této souvislosti uvádí, že Komise není oprávněna odložit provedení vědeckého hodnocení zdravotních tvrzení týkajících se rostlinných látek na časově neomezenou dobu. Nečinnost žalované podle názoru žalobkyně napomáhá roztržitému právnímu režimu v Unii a odporuje hlavnímu cíli nařízení, kterým je vytvoření jednotné právní úpravy v celé Evropě.

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1924/2006 ze dne 20. prosince 2006 o výživových a zdravotních tvrzeních při označování potravin (Úř. věst. L 404, s. 9).

Žaloba podaná dne 20. srpna 2014 – Beul v. Parlament a Rada

(Věc T-640/14)

(2014/C 409/71)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Žalobce: Carsten René Beul (Neuwied, Německo) (zástupci: H. Pott a T. Eckhold, Rechtsanwälte)

Žalovaní: Rada Evropské unie a Evropský parlament

Návrhová žádání

Žalobce navrhuje, aby Tribunál:

- prohlásil za neplatné nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 537/2014 ze dne 16. dubna 2014 o specifických požadavcích na povinný audit subjektů veřejného zájmu a o zrušení rozhodnutí Komise 2005/909/ES.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobce následující žalobní důvody.

Žalobce v první řadě tvrdí, že nařízení (EU) č. 537/2014 ⁽¹⁾ nebylo vydáno na základě žádného zmocňovacího ustanovení.

Dále má žalobce za to, že ustanovení nařízení č. 537/2014 nepřipustně zasahují do práva svobodné volby povolání ve smyslu čl. 6 odst. 1 EU ve spojení s článkem 15 Listiny základních práv Evropské unie. Žalobce uvádí, že zásah do této svobody není odůvodněný především z důvodu, že není přiměřený. Kromě toho žalobce tvrdí, že došlo k porušení zásady subsidiarity.

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 537/2014 ze dne 16. dubna 2014 o specifických požadavcích na povinný audit subjektů veřejného zájmu a o zrušení rozhodnutí Komise 2005/909/ES (Úř. věst. L 158, s. 77).

Žaloba podaná dne 15. září 2014 – Trioplast Industrier v. Komise

(Věc T-669/14)

(2014/C 409/72)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Trioplast Industrier AB (Smålandsstenar, Švédsko) (zástupce: T. Pettersson, advokát)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

1. Zrušení:

- prohlásil dopis Komise ze dne 3. července 2014 zasláný ve věci COMP/38354 – Průmyslové pytle – Trioplast Industrier AB za neplatný,
- zrušil úroky z prodlení ve výši 674 033,32 EUR, jejichž platba byla žalobkyni uložena uvedeným dopisem, nebo snížil jejich výši,
- uložil Komisi vrátit poplatek ve výši 4 686,64 EUR, zaplacený v rámci záruky za zaplacení uvedených úroků z prodlení.

2. Podpůrně, uložil zaplatit náhradu škody podle čl. 340 druhého pododstavce SFEU z důvodu porušení unijního práva, tak jak jsou uvedena v žalobě, a to:

- ve výši úroků z prodlení nebo jejich části, a
- ve výši poplatku 4 686,64 EUR, zaplaceného v rámci záruky za zaplacení uvedených úroků z prodlení.

3. Uložil zaplatit náhradu škody podle čl. 340 druhého pododstavce SFEU z důvodu porušení unijního práva v období, kdy Komise nesouhlasila se zrušením bankovní záruky nebo snížením její výše na základě rozsudku Tribunálu vydaného ve věci T-40/06, z titulu nákladů vynaložených na zřízení záruky, a to ve výši částky 22 783,90 EUR nebo její části.

4. Uložil navýšení všech dlužných částek o úroky.

5. Uložil Komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu své žaloby předkládá žalobkyně šest žalobních důvodů.

1. První žalobní důvod vychází z nedostatku právního základu pro dopis Komise:

- rozhodnutí Komise ze dne 30. listopadu 2005, ve znění rozhodnutí Komise ze dne 7. prosince 2005, vydané ve věci COMP/38353 – Průmyslové pytle – Trioplast Industrier (dále jen „rozhodnutí z roku 2005“), nikdy nebylo platným právním základem návrhu směřujícího proti žalobkyni v souvislosti s příkazem k zaplacení úroků z prodlení, neboť neupřesňuje přesnou a bezpodmínečnou výši pokuty uložené žalobkyni. Mimoto, toto rozhodnutí bylo zrušeno rozsudkem Tribunálu ze dne 13. září 2010, Trioplast Industrier v. Komise (T-40/06, Sb. rozh. s. II-4893) (dále jen „rozsudek z roku 2010“), v rozsahu, v němž žalobkyni ukládá pokutu.

2. Druhý žalobní důvod vychází z porušení podstatných náležitostí a z nedostatku pravomoci:

- dopis Komise představuje rozhodnutí přijaté protiprávně zaměstnancem GŘ pro rozpočet bez pravomoci zavazovat Komisi takovým rozhodnutím. Dopis Komise nemůže být považován za dopis, kterým pouze nabývá účinnost dřívější rozhodnutí, a tedy za dopis představující pouhé doprovodné správní opatření. Naopak, jelikož rozhodnutí z roku 2005 ani rozsudek z roku 2010 nestanovují částku, kterou měla žalobkyně zaplatit, dopis Komise představuje rozhodnutí stanovující skutečnou výši pokuty. Aby mělo právní důsledky, může být takové rozhodnutí přijato pouze sborem komisařů.

3. Třetí žalobní důvod vychází z porušení zásady právní jistoty a zásady personalyity trestů:

- Komise tím, že po žalobkyni požaduje zaplacení sporných úroků, sankcionuje ji *de facto* z důvodu situace plynoucí ze svého vlastního porušení zásady právní jistoty a zásady personalyity trestů. Komise toto porušení stále nenapravila.

4. Čtvrtý žalobní důvod vychází z porušení článku 266 SFEU:

- Komise porušila ustanovení článku 266 SFEU, jelikož nesplnila povinnosti plynoucí z rozsudku z roku 2010. Dopis Komise je důkazem jejího konečného rozhodnutí nepřijmout nové formální rozhodnutí stanovující přesnou částku, kterou má žalobkyně zaplatit, navzdory povinnosti v tomto smyslu, která jí přísluší na základě rozsudku z roku 2010. V důsledku toho je tento dopis konečným prohlášením o tom, že Komise nesplní povinnosti, které pro ni vyplývají z rozsudku z roku 2010.

5. Pátý žalobní důvod vychází z porušení zásady proporcionality:

- Komise porušila zásadu proporcionality tím, že uložila žalobkyni zaplatit úroky z prodlení týkající se pokuty, jejíž výše nebyla nikdy jasná a která byla v celé výši zrušena, aniž by Komise přijala nové konečné rozhodnutí o výši pokuty, kterou má žalobkyně uhradit. Podmínky zakotvené pravidly umožňujícími Komisi vyžadovat zaplacení úroků z prodlení v jiných věcech nejsou v projednávaném případě splněny. Podpůrně, je přinejmenším nepřiměřené ukládat úroky z prodlení represivní povahy, zatímco žalobkyně se této zátěži nemohla z důvodu jednání Komise vyhnout.

6. Šestý žalobní důvod vychází z nesprávného právního posouzení Komise, když po vydání rozsudku z roku 2010 odmítla uvolnit bankovní záruku žalobkyně:

- uvedeným rozsudkem Tribunál zrušil rozhodnutí z roku 2005, které ukládalo zaplacení pokut, a Komise tak do přijetí nového rozhodnutí nedisponovala ve vztahu k žalobkyni žádným titulem. Tím, že Komise po vydání rozsudku z roku 2010 odmítla uvolnit bankovní záruku, nerespektovala tento rozsudek. Toto nesprávné právní posouzení přímo vedlo ke zvýšeným nákladům žalobkyně, jelikož musela udržovat bankovní záruku. Podpůrně, po vydání rozsudku měla Komise přinejmenším snížit výši bankovní záruky na maximální částku stanovenou Tribunálem.

Žaloba podaná dne 22. září 2014 – Itálie v. Komise

(Věc T-673/14)

(2014/C 409/73)

Jednací jazyk: italština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Italská republika (zástupci: A. De Stefano, avvocato dello Stato, G. Palmieri, zmocněnkyně)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil napadené rozhodnutí;
- uložil Komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Italská vláda napadla u Tribunálu Evropské unie rozhodnutí Evropské komise C(2014) 4537 final ze dne 9. července 2014, oznámené dne 10. července 2014 a týkající se založení společnosti Airport Handling S.p.A. společností SEA S.p.A.

Tímto opatřením Evropská komise zahájila formální vyšetřování týkající se Italské republiky a po předběžných zjištěních rozhodla, že:

- založení společnosti Airport Handling S.p.A. společností SEA S.p.A. a následný kapitálový vklad ve výši 25 milionů eur představuje státní podporu neslučitelnou s vnitřním trhem;

- společnost Airport Handling S.p.A. lze považovat za právní nástupkyni společnosti SEA Handling S.p.A., a tudíž za pokračující příjemkyni podpor, které byly poskytnuty této společnosti a které byly předmětem rozhodnutí C(2012) 9448 final ze dne 19. prosince 2012, s tím důsledkem, že na společnost Airport Handling S.p.A. přechází závazek společnosti SEA Handling S.p.A. vrátit tyto podpory.

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně sedm žalobních důvodů.

1. První žalobní důvod vycházející z porušení a nesprávného použití zásady loajální spolupráce a článků 10 a 13 nařízení (ES) č. 659 ze dne 22. března 1999.

- Napadené rozhodnutí bylo přijato, aniž by se zohlednily důkazy a skutečnosti oznámené italskými orgány během fáze před vyšetřováním a v rozporu se zásadou, která byla mnohokrát potvrzená Soudním dvorem, podle které Komise a členské státy musejí loajálně spolupracovat s cílem překonat obtíže, které vzniknou v rámci výkonu rozhodnutí o vrácení státní podpory.

2. Druhý žalobní důvod vycházející z porušení a nesprávného použití zásady řádné péče a nestrannosti postupu správního orgánu.

- Komise nepřezkoumala s náležitou péčí informace poskytnuté italskými orgány během fáze před vyšetřováním, a v důsledku toho založila napadené rozhodnutí na nesprávně zjištěném skutkovém stavu.

3. Třetí žalobní důvod vycházející z porušení a nesprávného použití zásady obezřetnosti a proporcionality postupu správního orgánu.

- Napadené rozhodnutí porušuje tyto zásady, které vyžadují počkat alespoň na výsledek řízení zahájených v prvním stupni proti rozhodnutí C(2012) 9448 final ze dne 19. prosince 2012, a v důsledku toho předčasně zasahuje do činnosti podniku ve fázi jejího začátku.

4. Čtvrtý žalobní důvod vycházející z porušení a nesprávného použití článků 108, 120, 145 a 146 SFEU.

- Na základě údajně zkresleného skutkového stavu napadené rozhodnutí brání společnosti SEA S.p.A. v jejím působení na trhu provozování letišť na letištích v Miláně a v zajištění kontinuity těchto služeb coby provozovatel těchto letišť.

5. Pátý žalobní důvod vycházející z porušení a nesprávného použití článku 108 SFEU, s odkazem na konstatovanou kontinuitu mezi činnostmi podniku SEA Handling a Airport Handling.

- Napadené rozhodnutí nesprávně konstatuje, že existuje kontinuita mezi společnostmi SEA Handling S.p.A. a Airport Handling S.p.A.

6. Šestý žalobní důvod vycházející z porušení a nesprávného použití článku 108 SFEU, s odkazem na konstatování, že údajná podpora je přičitatelná státu.

- Napadené rozhodnutí nesprávně konstatuje, že rozhodnutí společnosti SEA S.p.A. založit společnost Airport Handling S.p.A. a poskytnout této společnosti počáteční základní kapitál je přičitatelné veřejným orgánům

7. Sedmý žalobní důvod vycházející z porušení a nesprávného použití článku 108 SFEU, s odkazem na údajnou neexistenci hospodářské účelnosti.

- Napadené rozhodnutí nesprávně konstatuje, že rozhodnutí společnosti SEA S.p.A. založit společnost Airport Handling S.p.A. neodpovídá chování obezřetného hospodářského subjektu působícího v tržním hospodářství.

Žaloba podaná dne 19. září 2014 – Teva UK a další v. Komise**(Věc T-679/14)**

(2014/C 409/74)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Teva UK Ltd (West Yorkshire, Spojené království), Teva Pharmaceuticals Europe BV (Utrecht, Nizozemsko) a Teva Pharmaceutical Industries Ltd (Jerusalem, Izrael) (zástupci: D. Tayar a A. Richard, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- přijal toto podání a prohlásil žalobu za přípustnou;
- zrušil článek 3 rozhodnutí COMP/AT.39612 „Perindopril (Servier)“ ze dne 9. července 2014 v části, v níž bylo konstatováno, že společnosti Teva UK limited, Teva Pharmaceuticals Europe B.V. a Teva Pharmaceutical Industries Limited infringed porušily článek 101 Smlouvy;
- zrušil pokutu uloženou společnostem Teva UK limited, Teva Pharmaceuticals Europe B.V. a Teva Pharmaceutical Industries Limited v článku 7 rozhodnutí COMP/AT.39612 „Perindopril (Servier)“ ze dne 9. července 2014;
- pokud Tribunál nezruší článek 3 rozhodnutí nebo nezruší pokutu v plném rozsahu, pokutu sníží; a
- uložil Komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládají žalobkyně [pět] žalobní[ch] důvod[ů].

1. První žalobní důvod vychází z toho, že Komise se dopustila nesprávného právního posouzení a posouzení skutkového stavu, když kvalifikovala dohodu uzavřenou mezi společnostmi Teva a Servier dne 13. června 2006 (dále jen „dohoda“) za omezení na základě účelu. Komise z právního hlediska nesprávně kvalifikovala všechny dohody, které jsou způsobilé omezit hospodářskou soutěž jako omezení na základě účelu, namísto toho, aby tak učinila pouze u dohod, u nichž lze z hlediska jejich povahy jednoznačně odhalit dostatečnou míru narušení hospodářské soutěže. Ze skutkového hlediska vyplynula ze skutkových okolností, které existovaly při uzavření smlouvy, zejména existující rizika související s právy duševního vlastnictví, kterým čelila společnost Teva, jež dokládají, že společnost Teva uzavřela smlouvu, aby si tak zajistila včasný vstup na trh a nikoliv za účelem, aby získala pobídku jako protiplnění za pozdější vstup.
2. Druhý žalobní důvod vychází z toho, že Komise se dopustila nesprávného právního posouzení a posouzení skutkového stavu, když kvalifikovala dohodu jako omezení na základě účelu, neboť rozhodnutí v požadovaném rozsahu neprokazuje omezení hospodářské soutěže v porovnání s relevantní hypotetickou situací.
3. Třetí žalobní důvod vychází z toho, že i kdyby Tribunál konstatoval, že dohoda spadá do působnosti čl. 101 odst. 1 SFEU, musel by Tribunál dospět k závěru, že Komise nedostatečně přezkoumala argumenty a důkazy předložené žalobkyněmi za účelem prokázání zvýšení efektivity a skutečnosti, že dohoda splňuje všechny podmínky čl. 101 odst. 3 SFEU.
4. Čtvrtý žalobní důvod vychází z toho, že pokuta uložená žalobkyním by měla být zrušena nebo alespoň podstatně snížena. Zaprvé rozhodnutím byly porušeny zásady právní jistoty, zákazu retroaktivity, proporcionality a rovného zacházení, neboť společnost Teva byla uložena značná pokuta. Zadruhé se Komise tím, že uložila společnosti Teva nepřiměřenou pokutu, nesprávně odchýlila od svých pokynů pro výpočet pokut a porušila zásady právní jistoty, legitimního očekávání, proporcionality a rovného zacházení.
5. Pátý žalobní důvod vychází z toho, že Komise se dopustila vážných procesních pochybení.

Žaloba podaná dne 22. září 2014 – Novomatic v. OHIM – Simba Toys (African SIMBA)**(Věc T-687/14)**

(2014/C 409/75)

*Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: němčina***Účastníci řízení***Žalobkyně:* Novomatic AG (Gumpoldskirchen, Rakousko) (zástupce: W. Mosing, advokát)*Žalovaný:* Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)*Další účastnice řízení před odvolacím senátem:* Simba Toys GmbH & Co. KG (Fürth, Německo)**Návrhová žádání***Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:*

- zrušil rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) ze dne 11. července 2014 ve věci R 2098/2013-4, s tím důsledkem, že OHIM bude mít povinnost námitku z důvodu nedostatku podobnosti výrobků či označení, resp. z důvodu neexistence nebezpečí záměny, v celém rozsahu zamítnout a přihlášku ochranné známky Společenství č. 009752271 „African SIMBA“ připustit v souladu s přihláškou k zápisu;
- uložil Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) a v případě písemného vyjádření další účastníci řízení před odvolacím senátem náhradu vlastních nákladů řízení a náhradu nákladů řízení, které žalobkyně vynaložila v odvolacím řízení před OHIM a v tomto řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty*Přihlašovatelka ochranné známky Společenství:* žalobkyně*Dotčená ochranná známka Společenství:* obrazová ochranná známka obsahující slovní prvky „African SIMBA“ pro výrobky zařazené do třídy 28 – přihláška ochranné známky Společenství č. 9 752 271*Majitelka ochranné známky nebo označení namítaných v námitkovém řízení:* další účastnice řízení před odvolacím senátem*Namítaná ochranná známka nebo označení:* národní obrazová ochranná známka obsahující slovní prvek „Simba“, jakož i mezinárodní zápis slovní ochranné známky „SIMBA“ pro výrobky zařazené do třídy 28*Rozhodnutí námitkového oddělení:* vyhovění námitkám*Rozhodnutí odvolacího senátu:* zamítnutí odvolání*Dovolávané žalobní důvody:* porušení čl. 8 odst. 1 písm. b) a článku 75 nařízení č. 207/2009**Žaloba podaná dne 22. září 2014 – Puma v. OHIM – Sinda Poland (Vyobrazení fiktivního zvířete)****(Věc T-692/14)**

(2014/C 409/76)

*Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: angličtina***Účastníci řízení***Žalobkyně:* Puma SE (Herzogenaurach, Německo) (zástupce: P. González-Bueno Catalán de Ocón, advokát)*Žalovaný:* Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)*Další účastnice řízení před odvolacím senátem:* Sinda Poland Corporation Sp. z o.o. (Varšava, Polsko)

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí vydané dne 14. září 2012 (věc R 2214/2013-5) z důvodu, že/na základě toho, že čl. 8 odst. 1 písm. b nařízení o ochranné známce Společenství nebyl použit správně, což vedlo k chybnému závěru, že kolidující ochranné známky nebyly vizuálně a pojmově podobné;
- uložil Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) a společnosti Sinda Poland Corporation Sp. z.o.o. náhradu nákladu řízení před Tribunálem i před Úřadem.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Přihlašovatelka ochranné známky Společenství: další účastnice řízení před odvolacím senátem

Dotčená ochranná známka Společenství: obrazová ochranná známka obsahující vyobrazení fiktivního zvířete pro výrobky zařazené do třídy 25 – přihláška ochranné známky Společenství č. 11 142 395

Majitelka ochranné známky nebo označení namítaných v námítkovém řízení: žalobkyně

Namítaná ochranná známka nebo označení: mezinárodní zápisy č. 369 075 a 480 105 pro výrobky zařazené do tříd 18, 25 a 28 a mezinárodní zápis č. 593 987 pro výrobky a služby zařazené do všech tříd

Rozhodnutí námítkového oddělení: zamítnutí námitek

Rozhodnutí odvolacího senátu: zamítnutí odvolání

Dovolávané žalobní důvody: porušení čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení č. 207/2009.

Žaloba podaná dne 22. září 2014 – EREF v. Komise

(Věc T-694/14)

(2014/C 409/77)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: European Renewable Energies Federation EREF (Brusel, Belgie) (zástupce: U. Prall, advokát)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil ustanovení sdělení Komise – Pokyny pro státní podporu v oblasti životního prostředí a energetiky na období 2014–2020 ze dne 28. června 2014 (Úř. věst. C 200/1), týkající se posouzení slučitelnosti podle čl. 107 odst. 3 Smlouvy, v kapitole 3.3.2 upravující nastavení režimů podpory obnovitelných zdrojů energie, nadepsané „Provozní podpora na energii z obnovitelných zdrojů“;
- uložil Evropské komisi náhradu nákladů řízení, včetně nákladů vynaložených žalobkyní.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně čtyři žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vycházející z nedostatku pravomoci.

— Komise neměla pravomoc přijmout Pokyny, jelikož unijní zákonodárce má v oblasti energetiky omezenou pravomoc. Podle článku 194 SFEU nelze členskými státy nařídit technologicky neutrální režimy podpory energie z obnovitelných zdrojů, jelikož to zasahuje do jejich svrchovaných práv v oblasti energetiky. Evropská komise není unijním zákonodárcem a nemůže použít Pokyny k přijetí „kvazi legislativních“ předpisů, které jsou v rozporu s ustanoveními sekundárního unijního práva, a sice směrnice 2009/28/ES o obnovitelných zdrojích energie.

2. Druhý žalobní důvod vycházející z porušení povinnosti uvést odůvodnění.

— Přijetím Pokynů Komise porušila povinnost uvést odůvodnění, a tedy podstatnou formální náležitost. V samotných Pokynech ani v posouzení dopadu není dostatečné odůvodnění politického rozhodnutí vyžadovat v zásadě od všech členských států, aby přijaly systém soutěžních nabídkových řízení, který je technologicky neutrální, za účelem podpory energie z obnovitelných zdrojů.

3. Třetí žalobní důvod, vycházející z porušení zásady proporcionality.

— Komise Pokyny porušuje dále zásadu proporcionality, jelikož Pokyny navrhnou nástroje, které nejsou vhodné k dosažení deklarovaného cíle podpory cílů Unie v oblasti energie z obnovitelných zdrojů při současném snížení negativních účinků. Tyto nástroje nejsou ani přiměřené, jelikož znamenají velkou zátěž jak pro členské státy, z nichž téměř všechny budou muset změnit své režimy podpory energie z obnovitelných zdrojů, tak pro jednotlivce, kteří budou muset nést další administrativní zátěž spojenou s účastí v soutěžních nabídkových řízeních.

4. Čtvrtý žalobní důvod, vycházející ze zneužití pravomoci.

— Pokyny představují zneužití pravomoci ze strany Komise. Prostřednictvím Pokynů se Komise podle všeho snaží o zákonodárnou činnost v oblastech, kde unijní zákonodárce nemá pravomoc, a naznačuje, že opatření, jejichž cílem je harmonizace podpory energie z obnovitelných zdrojů v Unii, mají zajistit slučitelnost určitých opatření státní podpory s vnitřním trhem.

Žaloba podaná dne 26. září 2014 – Omega v. OHIM (vyobrazení v černé a bílé barvě)

(Věc T-695/14)

(2014/C 409/78)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Omega International GmbH (Bad Oldesloe, Německo) (zástupce: J. Becker, Rechtsanwalt)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

— zrušil rozhodnutí pátého odvolacího senátu OHIM ze dne 18. července 2014 ve věci R 1037/2014-5 a rozhodl o zápisu ochranné známky s přihláškou číslo 12 174 215;

— uložil žalovanému náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Dotčená ochranná známka Společenství: Obrazová ochranná známka představující vyobrazení v černé a bílé barvě pro výrobky a služby náležející do tříd 3, 5 32 a 33 – přihláška ochranné známky Společenství č. 12 174 215

Rozhodnutí průzkumového referenta: Zamítnutí přihlášky

Rozhodnutí odvolacího senátu: Zamítnutí odvolání

Dovolávané žalobní důvody: Označení je způsobilé zajistit, že výrobek bude rozeznatelný pro průměrně informovaného spotřebitele.

Kasační opravný prostředek podaný dne 22. září 2014 Bernatem Montagut Viladotem proti rozsudku vydanému dne 15. července 2014 Soudem pro veřejnou službu ve věci F-160/12, Montagut v. Komise

(Věc T-696/14 P)

(2014/C 409/79)

Jednací jazyk: španělština

Účastníci řízení

Účastník řízení podávající kasační opravný prostředek: Bernat Montagut Viladot (Schaerbeek, Belgie) (zástupci: F. Rodríguez-Gigirey Pérez a J. Simón Sánchez, advokáti)

Další účastnice řízení: Evropská komise

Návrhová žádání účastníka řízení podávajícího kasační opravný prostředek

Navrhovatel navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozsudek Soudu pro veřejnou službu ze dne 15. července 2014 ve věci F-160/12, Montagut v. Komise;
- prohlásil žalobu B. Montagut Viladota ve věci F-160/12 za přípustnou a opodstatněnou a této žalobě vyhověl;
- vyhověl v souladu s článkem 139 jednacího řádu návrhovými žádáními žalobce uvedeným v žalobě a zrušil rozhodnutí ze dne 8. února 2012, kterým je B. Montagut vyloučen z přístupu k seznamu úspěšných uchazečů, a
- uložil žalované náhradu nákladů řízení.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

Tento kasační opravný prostředek směřuje proti rozsudku Soudu pro veřejnou službu ze dne 15. července 2014 ve věci F-160/12, Montagut Viladot v. Komise, kterým byl zamítnut návrh žalobce na zrušení rozhodnutí výběrové komise výběrového řízení EPSO/AD/206/11 (AD 5) o nezahrnutí jména žalobce na seznam úspěšných uchazečů vzešlý z uvedeného výběrového řízení.

Na podporu svého kasačního opravného prostředku uvádí navrhovatel tři důvody kasačního opravného prostředku.

1. První důvod, vycházející z nesprávného právního posouzení spočívajícího ve způsobu, jakým nalézací soud vyložil ustanovení obsažená v hlavě 3 bodě 2 přílohy oznámení o výběrovém řízení a španělskou právní úpravu vysokoškolských diplomů
 - V této souvislosti navrhovatel uvádí, že se Soud soustředil výhradně na skutečnost, že vysokoškolský diplom B. Montaguta není „oficiálním dokladem“, což navrhovatel nepochybně ani nepopírá, aniž se – v rozporu s vlastní judikaturou – vypořádal s tím, že diplom B. Montaguta je vysokoškolský diplom, což je požadavek uvedený v oznámení: „vzdělání na úrovni dokončeného vysokoškolského vzdělání v délce alespoň tří let doložené diplomem“.
2. Druhý důvod, vycházející z porušení zásady právní jistoty
 - V této souvislosti navrhovatel uvádí, že Soud v rozsudku neprovedl řádné ani platné posouzení španělské právní úpravy – Ley de Universidades 6/2001 (zákonem č. 6/2001, o vysokých školách) – ve vztahu k vysokoškolskému diplomu B. Montaguta pro účely jeho zařazení na seznam úspěšných uchazečů, a dále že nerespektoval svou vlastní judikaturu v podobných případech (Thomé v. Komise, F-97/12) ani základní podmínky uvedené v oznámení o výběrovém řízení v souladu s pravidly týkajícími se ustanovení hlavy 3 bodu 2 přílohy onoho oznámení.

3. Třetí důvod, vycházející z porušení zásady ochrany legitimního očekávání

- V této souvislosti navrhovatel uvádí, že Soud v rozsudku neprovedl platné posouzení legitimního očekávání B. Montaguta, který očekával, že po sdělení ze dne 12. srpna 2011 bude zařazen na seznam úspěšných uchazečů, a omezil se jen na otázku dodržení použitelných právních předpisů.

Žaloba podaná dne 29. září 2014 – MIP Metro v. OHIM – Associated Newspapers (METRO)

(Věc T-697/14)

(2014/C 409/80)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: Němčina

Účastníci řízení

Žalobkyně: MIP Metro Group Intellectual Property GmbH & Co. KG (Düsseldorf, Německo) (zástupci: J. Plate a R. Kaase, advokáti)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem: Associated Newspapers Ltd (Londýn, Spojené království)

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí pátého odvolacího senátu Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (OHIM) ze dne 29. července 2014 ve věci R 606/2013-5 v části, v níž se zrušuje rozhodnutí námitkového oddělení ze dne 4. března 2013 o námitkách proti přihlášce ochranné známky [Společenství] 779 116 „METRO“ a věc se vrací k přezkumu a meritornímu rozhodnutí námitkovému oddělení;

- uložil žalovanému náhradu nákladu řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Přihlašovatelka ochranné známky Společenství: Žalobkyně

Dotčená ochranná známka Společenství: Obrazová ochranná známka, která obsahuje slovní prvek METRO pro výrobky a služby zařazené do tříd 9, 16, 35, 36, 38, 39, 41 a 42 – přihláška ochranné známky Společenství č. 779 116

Majitelka ochranné známky nebo označení namítaných v námitkovém řízení: Další účastnice řízení před odvolacím senátem

Namítaná ochranná známka nebo označení: Národní slovní ochranná známka „METRO“

Rozhodnutí námitkového oddělení: Zamítnutí námitek

Rozhodnutí odvolacího senátu: Rozhodnutí námitkového oddělení se zrušuje a věc se vrací námitkovému oddělení

Dovolávané žalobní důvody: Porušení čl. 74 odst. 2 nařízení č. 40/94

Žaloba podaná dne 24. září 2014 – TV1 v. Komise

(Věc T-700/14)

(2014/C 409/81)

Jednací jazyk: němčina

Účastnice řízení

Žalobkyně: TV1 GmbH (Unterföhring, Německo) (zástupci: C. Scherer-Leydecker, J. Mey a A. Rausch, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí Evropské komise o zadání zakázky týkající se části IV výběrového řízení PO/2014-03/A4 a rozhodnutí žalované o neudělení zakázky žalobkyni, oznámeno dne 25. července 2014, jakož i rozhodnutí žalované o udělení zakázky na část IV jinému podniku, oznámeno dne 1. srpna 2014;
- zrušil smlouvu o poskytování služeb uzavřenou na základě nebo po udělení zakázky;
- uložil žalované náhradu nákladů řízení, včetně případných nákladů soudního řízení, případných nákladů na znalce a nákladů na procesně nutné výdaje žalobkyně, zejména výdaje na cestovné a pobyt, jakož i výdaje na advokátní odměnu;
- prostřednictvím organizačního procesního opatření na základě čl. 64 odst. 3 písm. d) jednacího řádu Tribunálu vyzval žalovanou k předložení zadávacího spisu a jiných relevantních dokumentů a k tomu, aby žalobkyni v plném rozsahu umožnila doposud odmítnuté nahlédnutí do spisu.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně v podstatě čtyři žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vycházející z neobvykle nízké nabídky podniku, který zakázku získal.

Žalobkyně tvrdí, že Komise neprovedla pečlivý přezkum nabídky podniku, který zakázku získal, jež je podle názoru žalobkyně zjevně neobvykle nízká, a tuto nabídku, resp. tohoto uchazeče ze zadávacího řízení nevyloučila. Komise tím porušila svoji povinnost řádné správy vyplývající z čl. 110 odst. 2 nařízení č. 966/2012⁽¹⁾ ve spojení s článkem 151 nařízení č. 1268/2012⁽²⁾, jakož i čl. 41 odst. 2 Listiny základních práv Evropské unie.

2. Druhý žalobní důvod vycházející z chybných podkladů nabídkového řízení.

Žalobkyně dále tvrdí, že Komise porušila zásady práva veřejných zakázek, zejména zásady rovného zacházení, zákazu diskriminace a zajištění spravedlivé hospodářské soutěže, jakož i článek 102 nařízení č. 966/2012.

Žalobkyně v této souvislosti uvádí, že Komise nedodržela požadavky článku 105 nařízení č. 966/2012 týkající se úplnosti, jasnosti a přesnosti podkladů nabídkového řízení.

3. Třetí žalobní důvod vycházející z chybného posouzení nabídky podniku, který zakázku získal.

Žalobkyně v této souvislosti tvrdí, že posouzení nabídky podniku, který zakázku získal, nesplňuje povinnost uvést odůvodnění a vychází z nesprávně zjištěných skutkových okolností, jakož i ze zjevně nesprávných posouzení a ze zneužití pravomoci.

4. Čtvrtý žalobní důvod vycházející z nesprávného posouzení nabídky žalobkyně.

Žalobkyně kromě toho namítá, že informace Komise týkající se nabídky žalobkyně nesplňovaly povinnost uvést odůvodnění a Komise se při posuzování nabídky žalobkyně dopustila zjevně nesprávných posouzení a chyb v uvážení.

⁽¹⁾ Nařízení (EU, Euratom) č. 966/2012 Evropského parlamentu a Rady ze dne 25. října 2012, kterým se stanoví finanční pravidla o souhrnném rozpočtu Unie a o zrušení nařízení Rady (ES, Euratom) č. 1605/2002 (Úř. věst. L 298, 26.10.2012, s. 1).

⁽²⁾ Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) č. 1268/2012 ze dne 29. října 2012 o prováděcích pravidlech k nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU, Euratom) č. 966/2012, kterým se stanoví finanční pravidla o souhrnném rozpočtu Unie (Úř. věst. L 362, 31.12.2012, s. 1).

Žaloba podaná dne 3. října 2014 – Marine Harvest v. Komise

(Věc T-704/14)

(2014/C 409/82)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Marine Harvest ASA (Bergen, Norsko) (zástupce: R. Subiotto, QC)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál,

- zrušil rozhodnutí Komise ze dne 23. července 2014 ve věci COMP/M.7184 – Marine Harvest v. Morpol (článek 14 odst. 2);
- podpůrně zrušil pokuty uložené společnosti Marine Harvest na základě tohoto rozhodnutí;
- dále podpůrně podstatně snížil pokuty uložené společnosti Marine Harvest na základě tohoto rozhodnutí
- v každém případě uložil Komisi, aby společnosti Marine Harvest nahradila právní a jiné náklady, jakož i výdaje související s tímto řízením; a přijala jakékoli další opatření, které bude tento soud považovat za vhodné.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně pět žalobních důvodů.

1. První žalobní důvod vycházející z tvrzení, že se Komise v uvedeném rozhodnutí dopustila nesprávného právního posouzení a nesprávného posouzení skutkového stavu, jelikož podle jejího názoru měla společnost Marine Harvest v souladu s nařízením Rady (ES) č. 139/2004 oznámit převzetí 48,5 % podílu ve společnosti Morpol v prosinci 2012 (dále jen „převzetí z prosince 2012“) a zdržet se získání titulu ke 48,5 % podílu ve společnosti Morpol před přijetím rozhodnutí o tomto aspektu celé transakce, čímž popírá jak jednotnou povahu převzetí z prosince 2012 a následně veřejné nabídky vyplývající z převzetí z prosince 2012 podle norských pravidel o veřejných převzetích, tak použitelnost čl. 7 odst. 2 nařízení Rady (ES) č. 139/2004 na toto převzetí, které společnost Marine Harvest vždy zamýšlela zahájit urychleně, aby získala plnou kontrolu nad společností Morpol.
2. Druhý žalobní důvod vycházející z tvrzení, že se Komise v uvedeném rozhodnutí dopustila nesprávného právního posouzení a nesprávného posouzení skutkového stavu, jelikož podle jejího názoru společnost Marine Harvest zanedbala své povinnosti, když neoznámila převzetí z prosince 2012 a nezdržela se získání titulu ke 48,5 % podílu ve společnosti Morpol před přijetím rozhodnutí o tomto aspektu celé transakce, čímž odhlíží od skutečnosti, že společnost Marine Harvest nemohla rozumně předvídat, ať už objektivně či subjektivně, že převzetí z prosince 2012 a následná veřejná nabídka nebudou spadat do oblasti působnosti čl. 7 odst. 2 nařízení Rady (ES) č. 139/2004.

3. Třetí žalobní důvod vycházející z tvrzení, že rozhodnutí porušuje zásadu, že nikdo by neměl být potrestán dvakrát za stejné protiprávní jednání, jelikož společnosti Marine Harvest ukládá pokutu za to, že (i) neoznámila převzetí z prosince 2012 před (ii) jeho provedením tím, že získala titul ke 48,5 % podílu ve společnosti Morpol.
4. Čtvrtý žalobní důvod vycházející z podpůrného tvrzení, že rozhodnutí uložit společnosti Marine Harvest pokuty porušuje zásady právní jistoty, „*nullum crimen, nulla poena sine lege*“ a rovného zacházení z důvodu novosti skutkových a právních otázek v tomto případě a nedávného zacházení Komise ve srovnatelném případě, kdy (i) nezažila vyšetřování, (ii) nedospěla ke konečnému a závaznému závěru o oblasti působnosti čl. 7 odst. 1 a 3 nařízení Rady (ES) č. 139/2004, a (iii) neuložila pokutu.
5. Pátý žalobní důvod vycházející z dalšího podpůrného tvrzení, že rozhodnutí obsahuje zjevně nesprávné právní posouzení a zjevně nesprávné posouzení skutkového stavu a postrádá odůvodnění ohledně stanovení výše pokut v tomto případě, protože (i) nevysvětluje, jak jsou pokuty vypočtené, (ii) zdůrazňuje závažnost údajného porušení odkazem na faktory, které tuto závažnost neprokazují, (iii) zahrnuje doby trvání protiprávního jednání, které jsou v ostatních případech vyloučeny, na základě mylného důvodu, že společnost Marine Harvest nebyla dostatečně vstřícná v období před oznámením, (iv) stanoví pokuty na úrovni, která je nepřiměřená vzhledem k délce trvání a závažnosti údajného porušení a cílům, kterých má být dosaženo, a (v) odhlíží od polehčujících okolností, včetně transparentního a kooperativního procesu kontroly spojování, absence relevantních precedentů a omluvitelné chyby při spáchání údajného porušení.

Žaloba podaná dne 2. října 2014 – Grundig Multimedia v. OHIM (DetergentOptimiser)

(Věc T-707/14)

(2014/C 409/83)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Grundig Multimedia AG (Stansstad, Švýcarsko) (zástupci: S. Walter a M. Neuner, advokáti)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí prvního odvolacího senátu Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) ze dne 9. července 2014 ve věci R 172/2014-1,
- uložil žalovanému náhradu nákladu řízení včetně nákladů vynaložených v řízení před Úřadem.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Dotčená ochranná známka Společenství: slovní ochranná známka „DetergentOptimiser“ pro výrobky zařazené do třídy 7 – přihláška ochranné známky Společenství č. 11 949 559

Rozhodnutí průzkumového referenta: zamítnutí přihlášky

Rozhodnutí odvolacího senátu: zamítnutí odvolání

Dovolávané žalobní důvody: porušení čl. 7 odst. 1 písm. b) a c) ve spojení s čl. 7 odst. 2 nařízení č. 207/2009

Žaloba podaná dne 6. října 2014 – Herbert Smith Freehills v. Rada**(Věc T-710/14)**

(2014/C 409/84)

*Jednací jazyk: angličtina***Účastnice řízení***Žalobkyně:* Herbert Smith Freehills LLP (Londýn, Spojené království) (zástupce: P. Wytinck, advokát)*Žalovaná:* Rada Evropské unie**Návrhová žádání***Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:*

- zrušil rozhodnutí Rady Evropské unie 18/c/01/14 ze dne 23. července 2014, a
- uložil Radě náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Touto žalobou se žalobkyně domáhá zrušení rozhodnutí Rady 18/c/01/14 ze dne 23. července 2014, kterým Rada odmítla žádost žalobkyně o přístup podle nařízení č. 1049/2001⁽¹⁾ k určitým dokumentům týkajícím se přijetí směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/40/EU ze dne 3. dubna 2014 o sblížení právních a správních předpisů členských států týkajících se výroby, obchodní úpravy a prodeje tabákových a souvisejících výrobků a o zrušení směrnice 2001/37/ES⁽²⁾.

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně tři žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vycházející z tvrzení, že Rada porušila čl. 4 odst. 2 druhou odrážku nařízení č. 1049/2001 tím, že i) ne všechny dokumenty označené Radou spadají do působnosti výjimky týkající se ochrany právního poradenství; a ii) existuje převažující veřejný zájem na zpřístupnění dokumentů označených žalobkyní v žádosti o přístup k dokumentům.
2. Druhý žalobní důvod vycházející z tvrzení, že Rada porušila čl. 4 odst. 6 nařízení č. 1049/2001, jelikož neposkytla částečný přístup k požadovaným dokumentům.
3. Třetí žalobní důvod vycházející z tvrzení, že se Rada dopustila zjevně nesprávného posouzení, pokud jde o rozsah žádosti žalobkyně o přístup k dokumentům.

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1049/2001 ze dne 30. května 2001 o přístupu veřejnosti k dokumentům Evropského parlamentu, Rady a Komise (Úř. věst. 2001, L 145, s. 43; Zvl. vyd. 01/03, s. 331).

⁽²⁾ Úř. věst. 2014, L 127, s. 1.

Žaloba podaná dne 7. října 2014 – Arcofin a další v. Komise**(Věc T-711/14)**

(2014/C 409/85)

*Jednací jazyk: francouzština***Účastnice řízení***Žalobci:* Arcofin SCRL (Schaerbeek, Belgie), Arcopar SCRL (Schaerbeek) a Arcoplus (Schaerbeek) (zástupci: R. B. Martens, A. Verlinden a C. Maczkovics, advokáti)*Žalovaná:* Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobci navrhují, aby Tribunál:

- zrušil napadené rozhodnutí v plném rozsahu;
- podpůrně, zrušil napadené rozhodnutí plně rozsahu, v němž prohlašuje opatření podpory za neslučitelné s vnitřním trhem, ukládá Belgickému státu získat podporu zpět a zdržet se vyplacení jakékoliv záruky fyzickým osobám, které jsou členy žalobců,
- ještě podpůrněji, zrušil články 2, 3 a 4 napadeného rozhodnutí v rozsahu, v němž ukládají Belgickému státu získat podporu zpět a zdržet se vyplacení jakékoliv záruky fyzickým osobám, které jsou členy žalobců,
- uložil každopádně Komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Žalobci navrhují zrušení rozhodnutí Komise 2014/686/EU ze dne 3. července 2014 [označeného pod číslem C (2014) 1021 final] o státní podpoře, kterou poskytla Belgie ve formě záruky za podíly fyzických osob, které jsou členy finančních družstev [státní podpora SA.33927 (2012/C) (ex 2011/NN)] (Úř. věst. L 284, s. 53).

Na podporu žaloby předkládají žalobci pět žalobních důvodů.

1. První žalobní důvod vychází z porušení čl. 107 odst. 1 SFEU, článku 108 SFEU a čl. 296 druhého pododstavce SFEU, článku 14 nařízení (ES) č. 659/1999⁽¹⁾, zásady odůvodnění právních aktů a procesních pravidel použitelných v oblasti důkazního břemene a provádění důkazů v rozsahu, v němž Komise nesprávně a bez jakéhokoliv odůvodnění konstatovala, že žalobci jsou jedinými skutečnými příjemci podpory.
2. Druhý žalobní důvod vychází z porušení čl. 107 odst. 1 SFEU a čl. 296 druhého pododstavce SFEU, zásady odůvodnění právních aktů a nesprávného posouzení skutkových okolností v rozsahu, v němž Komise nesprávně a bez jakéhokoliv odůvodnění konstatovala, že režim záruky může narušit hospodářskou soutěž s dalšími družstvy a poskytovateli investičních produktů, jakož i ovlivnit obchod mezi členskými státy.
3. Třetí žalobní důvod, uplatněný podpůrně, vychází z porušení čl. 107 odst. 3 písm. b) SFEU a čl. 108 odst. 2 SFEU a ze zjevně nesprávného posouzení v rozsahu, v němž Komise nesprávně rozhodla, že režim záruky je neslučitelný s vnitřním trhem.

Žalobci tvrdí, že pokud se jedná o státní podporu, měla být prohlášena za slučitelnou s vnitřním trhem jakožto podpora určená k nápravě vážné poruchy v belgickém hospodářství ve smyslu čl. 107 odst. 3 písm. b) SFEU.

4. Čtvrtý žalobní důvod, uplatněný ještě podpůrněji, vychází z porušení čl. 108 odst. 2 SFEU, čl. 14 odst. 1 nařízení (ES) č. 659/1999 a zásady legitimního očekávání v rozsahu, v němž očekávání, které mohli žalobci legitimně mít ohledně zákonnosti opatření, brání tomu, aby Komise požadovala vrácení podpory.
5. Pátý žalobní důvod, uplatněný ještě podpůrněji, vychází z porušení článků 107 SFEU a 108 SFEU a nařízení (ES) č. 659/1999 a z překročení pravomoci nebo přinejmenším porušení zásady proporcionality v rozsahu, v němž rozhodnutí, kterým Komise ukládá členskému státu přijmout zvláštní opatření zrušující podporu, jako je tomu v projednávaném případě u zdržení se vyplacení jakékoliv záruky fyzickým osobám, které jsou členy žalobců, zjevně překračuje pravomoci Komise nebo je přinejmenším zjevně nepřiměřené.

⁽¹⁾ Nařízení Rady (ES) č. 659/1999 ze dne 22. března 1999, kterým se stanoví prováděcí pravidla k článku 108 Smlouvy o fungování Evropské unie (Úř. věst. L 83, s. 1).

Usnesení Tribunálu ze dne 1. října 2014 – Ratioparts-Ersatzteile v. OHIM – IIC (NORTHWOOD)**(Věc T-509/13) ⁽¹⁾**

(2014/C 409/86)

Jednací jazyk: němčina

Předseda pátého senátu nařídil vyškrtnutí věci.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 344, 23. 11. 2013.

Usnesení Tribunálu ze dne 11. září 2014 – AEMN v. Parlament**(Věc T-678/13) ⁽¹⁾**

(2014/C 409/87)

Jednací jazyk: francouzština

Předseda devátého senátu nařídil vyškrtnutí věci.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 85, 22.3.2014.

Usnesení Tribunálu ze dne 11. září 2014 – AEMN v. Parlament**(Věc T-679/13) ⁽¹⁾**

(2014/C 409/88)

Jednací jazyk: francouzština

Předseda devátého senátu nařídil vyškrtnutí věci.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 85, 22.3.2014.

SOUD PRO VEŘEJNOU SLUŽBU

Usnesení Soudu pro veřejnou službu (třetího senátu) ze dne 10. září 2014 – *Carneiro v. Europol*

(Věc F-122/13) ⁽¹⁾

„Veřejná služba — Zaměstnanci Europolu — Neobnovení smlouvy na dobu určitou — Překvalifikování smlouvy na dobu určitou na smlouvu na dobu neurčitou — Žaloba zčásti zjevně nepřijatelná a zčásti zjevně postrádající jakýkoli právní základ“

(2014/C 409/89)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Maria José Carneiro (Brusel, Belgie) (zástupci: J. Kempeners a M. Itani, advokáti)

Žalovaný: Evropský policejní úřad (zástupci: D. Neumann a J. Arnould, zmocněnci)

Předmět věci

Návrh na zrušení rozhodnutí Europolu neobnovit smlouvu žalobkyně na dobu neurčitou a návrh, aby bylo Europolu uloženo uhradit rozdíl mezi odměnou, kterou by mohla nadále pobírat u Europolu, a všemi fakticky vyplacenými dávkami

Výrok usnesení

- 1) Žaloba se zčásti odmítá jako zjevně nepřijatelná a zčásti zamítá jako zjevně postrádající jakýkoli právní základ.
- 2) Maria José Carneiro ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené Evropským policejním úřadem.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 52, 22.2.2014, s. 53.

ISSN 1977-0863 (elektronické vydání)
ISSN 1725-5163 (papírové vydání)

Úřad pro publikace Evropské unie
2985 Lucemburk
LUXEMBURSKO

CS